

Berxwedan

Sal 9
Hejmar 129
15 Tirmeh 1991
Buha 2.50 DM

Rojnameya 15 rojîn

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

ARGK'nin hedefi kentler

ON GÜNDE 11 KENT MERKEZİNE BASKIN

ARGK birlikleri ile sömürgeci güçler arasında yoğun ve sürekli çarpışmalar

● Çewlîk-Dara Hêrê(Geç) de şehit düşen 10 ARGK savaşçısının intikamı misliyle alınıyor: Silvan'daki iki ayrı pusu eyleminde 20'nin üzerinde sömürgeci asker ve tim elemanı öldürüldü

● Bazîd ve Serhedan'ın Golan(Göle) ilçesinde 4 asker ve 12 özel tim elemanı öldürüldü

● Dersim Eyaleti yeni süreçte güçlü hazırlıklar temelinde giriyor

● Berwarî'deki çarpışmada 1 asubay, 3 er ve 1 konucubası; Şimex-Dêrşevê karakolu baskınında 13 asker öldürüldü. Şemzînan'da ARGK gerillalarının

baskınına uğradığını sanarak paniğe kapılan ve birbirleriyle çatışan sömürgeci birliklerden 2 asker öldü

● Çel(Çukurca) yakınlarındaki Samedan Dağı'ndaki çarpışmada 1 binbaşı, 1 pilot ustağmen, 1 astağmen ve çok sayıda asker öldürüldü. Aynı çarpışmada bir düşman helikopteri de düşürüldü

● Pazarcix ve Elbistan yöresinde ARGK birliklerinin çete odaklarına isabetli saldırılar sonucu çok sayıda hain çete öldürüldü

● Şaklawa'da KDP'nin komplo saldırısı sonucu 2 ARGK savaşçısı şehit düştü

● Mûş'un Milazgir ilçesine baskın: 3 asker öldürüldü, 2'si ağır çok sayıda asker de yaralandı

● Aynı gece ve saatlerde dört ayrı il ve ilçe merkezine düzenlenen baskınlar ARGK'nin güç ve etkinliğinin somut kanıtıdır

● ARGK'nin Girge Amo(Silopi) baskınında ilçe merkezinin 2 km. yakınındaki emperyalist kampta panik yaşandı. Birlikler alarma geçirilerek sabaha kadar elde silah bekledi

● Hezex(İdil) merkezine iki haftada 2 baskın düzenlendi. Aynı dönemde çeşitli saldırı ve pusu eylemlerinde düşmana onlarca kayıp verdirildi

● 11-13 Temmuz tarihleri arasında Hêlal, Şemzînan, Wan, Pasûr ve Nisêbin merkezlerine düzenlenen baskınlarda, sömürgecilere ait kurumlar tahrip edildi

Yazları 4-8. sayfalarda

ARGK'NİN ÇAĞRISIYLA AMED VE İLÇELERİNDE BİR GÜNLÜK YAS İLAN EDİLDİ

■ Amed Eyalet Komitesi'nin çağrısıyla, Dara Hêrê'de şehit düşen 10 ARGK savaşçısının anısına 1 günlük yas ilan edildi

■ Yas günü Amed Merkezi, Bismil, Farqîn, Pasûr ve Êhî'de esnaf kepenk kapattı. Amed'de işçiler 1 saatlik iş bırakma eylemi yaptı

Yazları 7-8. sayfalarda

ÖNCÜNÜN ÇAĞRISINA HALKIMIZ VE ORDUMUZ EN YÜKSEK DÜZEYDE KARŞILIK VERİYOR

Ulusal kurtuluş mücadelemizin gelişmesini engellemek için çok yönlü ve kapsamlı planlar çerçevesinde yoğun saldırılar geliştirildiği bilinmektedir. Aynı şekilde bu saldırılara yönelen çevrelerin, daha açık bir ifade ile karşı-devrim cephesini teşkil eden güçlerin kimler olduğunu da halkımız oldukça yakından bilmekte ve tanımaktadır. Oldukça geniş bir yelpazeye yayılmış bulunan bu güçler dünyaya yeni bir düzen verme iddiasındaki emperyalistlerden, dünyaya barbarlık ve vahşetle ömür salmış ve bu nitelikleri yüzyıllardır adlarının önünde veya aralarında mutlaka kullanılagelen sömürgeci ve insanlık tarihinde eşi menendi az bulunur işbirlikçisine kadar uzanmaktadır

Bu gerici cephenin yoğun tehdidiyle karşı karşıya bulunan Kurdistan Devrimi bugün önemli bir süreçte, yaşamsal bir karar noktasında bulunmaktadır. Karşısındaki cephe hiç de küçümsenecek bir güç değildir. Dünyada "super güç" unvanına ulaşan ilk güçlerden biri olan Sovyetler Birliği'ni, bugünü çektiği Varşova Paketi'yle birlikte

devre dışı bırakmayı başaran dünyanın tek efendisi olma savdasiyla Ortadoğu'nun dikenli yolundan geçerek ilerlemek isteyen ABD emperyalistlerinin bu ilerlemesini tüketeleyen bir etken durumuna girmesini Kurdistan Devrimi için bir "talih-sizlik" olarak değerlendirenler vardır ve bunların sayılarının az olmadığı da bilinmektedir. Böyle bir konumda bulunmanın ve bunda ısrar etmenin "akılsızlık" ve belki de "maceracılık" olduğunu yüksek sesle ifade edenler kadar bunu aklından geçirenlerin sayısı da az değildir.

Karşı-devrim cephesinin görünüşteki gücü ve "azametini" ve bağımsızlıkçı direniş mücadelemize yönelttiği saldırıların kapsamına bakıldığında, yukarıda belirtilen görüş sahipleri ilk bakışta haklı gibi görünebilir. Ancak devrim olgusunu iyi tanıyanlar ve devrimsel süreçlerin özelliklerini yakından bilenler, Kurdistan Devrimi'nin "talih-sizliği" gibi görünen durumun bizim için aslında bir talih olduğunu kolaylıkla farkedebilir, anlayabilirler.

Devamı 3. sayfada

Xîzan'da 6, Xîzîr'da 8, Bêrecûk'ta 2 ve Bazîd'da 1 ARGK savaşçısı sömürgeci ordu birlikleriyle girilen çarpışmalarda; Güney Kürdistan'da 2 ARGK savaşçısı KDP'nin bir komplo saldırısı sonucu şehit düştü

Yazları 9-11. sayfalarda

Kontr-Gerilla iş başında

Yazısı 12. sayfada

İÇİNDEKİLER

Direnîş Kahrîmanîmîz: Şeyhmîs AÇIKGÖZ, s. 2

...

Sömürgeci uygulamalardan örnekler, s. 13

...

Avrupa'da yurtseverlerin protesto eylemleri ve kültürel etkinlikler, s. 17

...

Yugoslavya'da ulusal sorunlar ağırlaşıyor, s. 18

Son politik gelişmeler ve ekonomik kaynakları üzerine

Son gelişmelere genel bakış

Genel olarak dünyamızın içinde bulunduğu ekonomik durum ve özel olarak da ulusal kurtuluş hareketlerinin alabildiğine çok yönlü gelişmelerine tanık olduğumuz son iki haftadaki gelişmeleri dikkatlice izlediğimizde, sönük savaşın bittiği türünden iddiaların yalanlandığı gibi, geri kalmış halkların ve sömürgeleştiren ulusal mücadelelerinin de satın alınmadığını göreceğiz. Son 15 yıl süresince dünyadaki hemen bütün ulusal kurtuluş hareketlerine ve sosyalist hareketlere karşı uluslararası sermayenin çok büyük ağırlık verdiği "ulusal ve sınıfsal mücadeleleri satın almak, onlara karşı savaş-

maktan daha ucuz ve geçerlidir" taktiğinin, çoğu Doğu Avrupa ülkeleri ile Sovyetler Birliği'nde olumlu sonuçlar vermesine rağmen, sömürgecilik karşı olan ulusal mücadeleleri yok etmediğine tanık oluyoruz. Konu ile ilgili Kuzey Amerika basınında çıkan bazı haberleri özetlemek yararlı olacaktır.

Dünya Bankası'nın taktik değiştirdiğini açıkladığı geçtiğimiz haftada, üçüncü dünya ülkelerinin hükümetleriyle serbest pazarlar düşüncesinden vazgeçerek "dost pazarlar" adı altında yeni bir taktiğin geliştirilmesine karar verildiği bildiriliyor. 7 Temmuz'da açıklanan Dünya Bankası'nın yıllık raporunda, geri kalmış ülkelere yapılan para yardımlarının doğru bir taktik olmadığı ileri sürülürken, 1988 y-

Devamı 14. sayfada

Avrupa'da yurtsever etkinlikler

14 Temmuz Ulusal Onur Günü'nde ilk kez binlerce katılımlı açlık grevi

12 Eylül'ün karanlığında ulusal varlığımıza dayatılan imhaya karşı Amed zindanlarında başlatılan ve M. Hayri DURMUŞ, Kemal PİR, Akif YILMAZ ve Ali ÇİÇEK yoldaşların şehit düştüğü direniş eylemlerinin ilk günü olan 14 Temmuz, PKK IV. Ulusal Kongresi'nde "Ulusal Onur Günü" olarak ilan edildi

Bu günü anmak amacıyla Avrupa'nın yaklaşık 100 merkezinde toplam 10 bine yakın kişinin katıldığı kitlesel açlık grevleri yapıldı.

Yazısı 16. sayfada

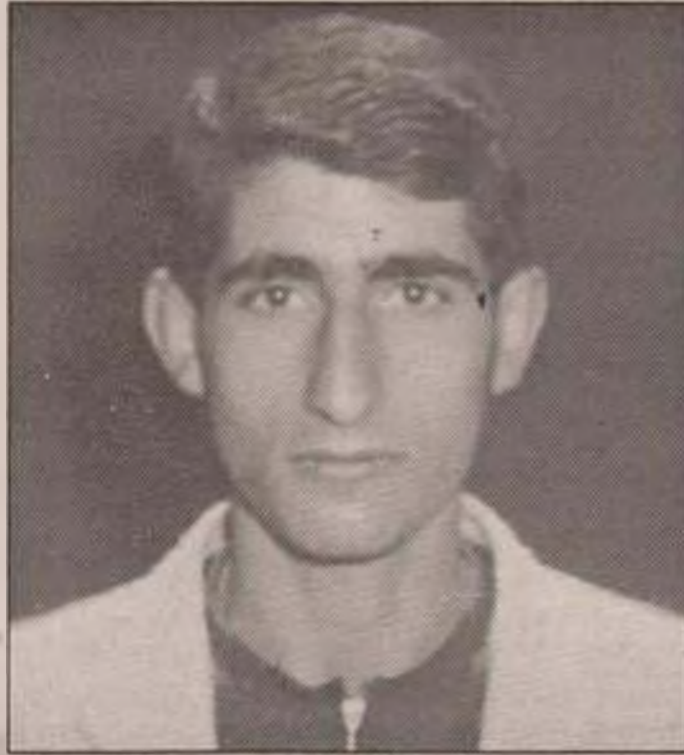
Yıl 1971. Amed'in dayanılmaz kızgın güneşli Ağustos ayının 12'nci gününde, daha sonra Kürdistan bağımsızlık ve özgürlük mücadelesinin kahraman şehitler ordusuna katılacak olan Şeyhmus AÇIKGÖZ yoldaş dünyaya geldi. Onyeddi kardeşin altıncısı olarak... Ana-babası da dahil toplam ondokuz nüfuslu aile, hiç bir mal varlığına sahip değil. Oldukça yoksul olan kalabalık ailenin tek çalışkanı haba. büyük bir geçim sorunu ile karşı karşıya. Amed belediyesinde caddede-sokak temizliğinde düşük bir ücretle çalışması, geçim sorununu çözmek bir yana, hafifletemiyor bile.

Şeyhmus yoldaş, henüz ilkokulu okumakta iken, babasının üstüne yıkılı olan geçim yükünü biraz da olsa hafifletmek amacıyla okulu terkeder. Tatlı, almit, sakız, sigara ve yaz aylarında soğuk su, dondurma gibi pratik yiyecek-içecek satışıyla sömürge Kürdistan'ın ağır çalışma koşullarında iş hayatına atılır. Bir süre sonra, gerçek kurtuluşun garantisi PKK önderlikli bağımsızlık ve özgürlük mücadelesi saflarına katılınmaya kadar kaportarılık stilyesinde yaşam savaşı verecekti. Şeyhmus yoldaşın tüm uğraşlarına rağmen ailenin geçim sorunu hafifletemiyor. 13 Eylül 1990'de faşist sömürgeci cuntanın işbahına gelmesi, Şeyhmus yoldaş için sadece baskı ve terörün alabilirdiğine tırmanması demek değil, aynı zamanda geçim derdinin daha da çekilmez hale gelecek kadar ağırlaşması demektir de. Çünkü faşist askeri darbenin yönetime gelmesi ardından 2 ağabeyi Kawa davasından tutuklanıp hapsedilir. Böylece kalabalık ailenin çalışmaları daha da aza inecek ve Şeyhmus yoldaş ağabeylerinin aile fertlerine de bakmak zorunda kalacaktı.

Şeyhmus yoldaşın çok ağır geçim sorununun yanı sıra, aile fertlerinin ve akrabalarının örgütlerle ilgili olmaları, O'nun zorlu yaşamına baskı, işkence, gözaltı vb. terör uygulamalarını da ekleyecekti. Yaşının küçük olmasına rağmen defalarca babası ve amcasıyla birlikte gözaltına alınarak işkenceden geçirdi. Amcasının oğlu hakkında "cur emri" verildiğinden, aile ve

Kürdistan'ı alev alev saran 1991 Newroz ateşi ve...

Şeyhmus AÇIKGÖZ

*Em hûn dê û bavê şehîdan
Ne tenê çavên me rohnî bin
Bila çavên partî û mûletê me rohnî bin...
Em çî caran şînê nagirin
Ji ber ku îra daîrota Şêrmûsê me ye
Serê me hilind e
Ev sê roj in tîlûtiyên me na
Bila kêfa dijminan neyê
Dê netewê me kêş û dîlanê bike!*

Dê û bavê şehîd Şêrmûsê

Şeyhmus yoldaş, 1989 yılında dört aya yakın bir süre kendi bölgesinde ulusal kurtuluşçu faaliyetleri yürütür. Ancak yine bu yılda yakalanarak 6 aylık hapis cezasına çarptırılır. Cezasından serbest bırakıldıktan sonra, 1990'ın bahar ayında Aritişa Rîzgariya Gelê Kürdistan-ARGK saflarına katılarak, Kürdistan'ın en özgür yaşamına sahip gerilla olur.

Onbinlerin yakıştığı ve ateşinin Kürdistan'ı sardığı 1991 Newroz şehitlerinden sömürgeci egemenliğe büyük korku saldığına ve ulusal kurtuluş mücadelemize ise büyük mevziler kazandırdığına, Şeyhmus yoldaş özgürlük kavşamında çoktan yerini almış. Kürdistan dağlarının cesur pilinglarına katılmış ve onlarla kur ve şehitlerde eylemden eyleme koşuyordu.

Her tarafı alev alev saran 1991 Newroz ateşiyle, Kürdistan'ın bağımsızlık yolundaki yürüyüşü daha bir hız kazandı. Çünkü artık Newroz'u gerilla ile halkın omuz omuza ve iç içe kutlaması en belirgin şekilde gelenekleştiyordu. Mazlum DO-

GAN'ların, Zekiye ALKAN'ların ifade ettikleri gibi Newroz ateşi bundan böyle çalı-çırpıyla alevlendirilmeyecekti. "Bij Kurdistan", "Bij PKK", "Bij Serok APO" sloganlarının sokaklarda yankılandığı, her türlü karanlık engeli aşmada yol gösteren layan ateşinin yakıldığı ve "An Kurdistan an neman" şiarıyla özgürlüğün yaşandığı Newroz kutlamaları yeni bir gelenek kazanacaktı.

İşte Kürdistan, 1991'in Mart ayında, karların erimesiyle coşkun akan herrik sular, çimlenen topraklar ve filizlenen keşik aor ü serli çiçeklerle süslenmiş olarak yeni bir Newroz'un dayanılmaz büyük özlemiyle kaynıyordu. Kadın, erkek, çocuk, ihtiyar, genç ve gerillalarıyla ulusal bayrama, haşırşazlık ve özgürlüğün halk şehitlerinden hazırlanıyordu.

Bu dayanılmaz özlemi büyük bir coşku içinde Şeyhmus AÇIKGÖZ yoldaş da, diğer yoldaşlarıyla birlikte yaşıyordu. Kürdistan'daki her yeni Newroz kutlamasının bir öncekini kat kat geride bırakması için yoğun hazırlıkla Şeyhmus yoldaşın da

içinde bulunduğu bir gerilla grubu Farqin(Silvan)'e bağlı Dezwan(Şex Henze) köyüne doğru yola koyulur. Gerilla birliği köye varduktan bir süre sonra gerillaların köy halkını Newroz kutlamalarına hazırladığı yolunda düşman ihbar alır. Bunun üzerine sömürgeci çapul sürüleri kısa sürede Dezwan köyünü kuşatmaya ahırlar ARGK gerillalarının felafesinde teslimiyet yer almadığı ve dirençten başka bir yaşam seçeneğinin tanınmadığı bir kez daha gözler önüne serilecekti.

Derken, ARGK gerilla birliği ile sayısız çok kalabalık olan sömürgeci Türk ordu güçleri arasında çatışma meydana gelir. Çatışma kıyasıya ve 36 saat sürer. Kahramanca direnen gerilla birliğinden Şeyhmus AÇIKGÖZ(Mazlum), Nesim TOPRAK(Azad), Salt PAMUK(Rîzgar), Abdurrahman KIZGIN(Selim) ve Erhan... (Nadîr) adındaki gerillalar sömürgeci şehitler kervanına katılırken, düşmana çok sayıda kayıp ve yaralı verdirilir.

Şeyhmus yoldaş, diğer gerilla arkadaşlarıyla 1991, 21 Mart Newroz'una iki gün kala, 19 Mart günü çağdaş Kürdistan tarihine Newroz-shêhîdan şehitleri olarak geçtiler. Onlar sadece fiziki olarak aramızdan ayrıldılar. Halkımız, diğer tüm şehitlerimiz gibi, Şeyhmus yoldaş da kalbine gömdü. 1991 Newroz şehitlerinde görüldüğü gibi halkımız, kalbine gömdüğü gerillaların yöreleriyle sömürgeci düşmanı Kürdistan topraklarında istemediğini haykırdı.

Evet şehitlerimizin direniş ve layan bayrağının yerde kalması her dönemden daha belirgin şekilde ispatlanmıştır. Partimiz, şehitlerinin anısına bağlılığın gereği olarak bağımsızlığa doğru seyreden özgürlük yürüyüşünü hızandırıyor. Ve halkımız ise, sömürgeci Türk faşizminin tüm kâhntılarını Kürdistan'dan temizlemek için dayanılmaz bir sabırsızlığı yaşıyor. Şehitlerine sahip çıkarak, onların cenaze törenlerini sömürgeci kâhredenden şifelerine dönüştürüyor. Anneler artık ağlamayı unuttu. Şeyhmus yoldaşın annesinin, bağımsızlık dilemeye gelenlerin özütölerini gidermeye çalışarak halay çekmesi gibi, babasının ise "Ne mutlu bana ki, ben de şehit babası oldum" dediği gibi... Ve Diyarbakır'da yüzbinin üstünde kitlenin Vedat AYDIN'a sahip çıktığı gibi...

Bağımsızlık ve özgürlük mücadelesine kan ve can veren şehitlerimizden Şeyhmus AÇIKGÖZ yoldaş unutulmayacaktır.

Berxwedan

Revîsteya Kurdî û Tirkî

Berxwedan-Verlags-GmbH

Marken Str. 6-7

Postfach 16 12

4000 Düsseldorf 1 - BRD

Verantwortlich für den Inhalt
WALTHER BRAUN

NAVENDA NÜÇEVAN
(HABER MERKEZİ)

Tel.: (49-0211) 72 71 46

Fax: (49-0211) 77 35 03

Çap: Druckhaus Bonn
Belavkdrin: Agri Verlag Köln

Australya 3 00 \$ / Avustralya 18 00 s

Belçika 60 00 bfr. / Danimarka 8 00 dkr

Fransa 6 00 ff. / Hollanda 3 00 hfl

İngiltere 0 80 £. / İsveç 6 00 skr

İsviçre 2 60 sfr. / Norveç 10 00 nkr

ABONE KOŞULLARI

Almanya içi

6 ay 30.- DM

12 ay 60.- DM

Almanya dışı

6 ay 35.- DM

12 ay 70.- DM

Stadtsparkasse Düsseldorf

Kto Nr. 360 168 06 / BLZ 300 601 10

ÖNCÜNÜN ÇAĞRISINA HALKIMIZ VE ORDUMUZ EN YÜKSEK DÜZEYDE KARŞILIK VERİYOR

Bagırmayı 1. sayfa

Mücadeleye yönelik tehditler kapsamlıdır. Ve bir karar aşamasında bulunduğumuz belirtilirken, bu kapsamlı tehditlere karşı nasıl bir tavır alınacağı sorusuna verilecek yanıtın ne olduğu, ne olması gerektiği hususu kaatediliyor. Yani bu tehditlere boyun eğmek, tehdit sahiplerinin arzu ettikleri konuma gelmek mi, yoksa bunlara karşı devrimci onurun bayraktarlığını yapıp direnmek mi gerekir?

Böylece yaşamsal karar aşamalarında, öğretici dersler çıkarmak üzere dönüp bakılacak insanlığın gelişim tarihi, devrimler ve devrimci mücadeleler tarihi vardır kuşkusuz. Ama bizim açımızdan, bunlardan da önce dönüp bakacağımız, örnek alacağımız kendi mücadele tarihimize ve deneyimlerimize vardır. Böyle bir karar aşamasıyla ilk kez karşılaşıyor değil mücadelemiz. Mücadele tarihimize irdelerken Haykan APO, 1978'lerde Halki KARER yoldaşın katledildiği sürecin de bu tarz bir karar ve dönüm noktası olduğunu vurgulamaktadır. Denilebilir ki, o günkü tehditler bugünkü kadar büyük ve uluslararası boyutlarda değildi. Ancak unutulmalıdır ki, o günkü askeri kitlesel, maddi ve benzeri olanaklarımız da bugün gelmiş bulduğumuz düzey ve kazandığımız mevziler yanında bir hiçti. Ve o günün zor koşullarında karar direnişine kilindi. O günden bugüne mücadelemizin gelmiş bulunduğu düzey, koşullar ne denli zor olursa olsun direniş kararının doğru ve geçerli karar olduğunu somut olarak kanıtlamıştır. Dolayısıyla devrimi geliştirmenin ve zafere götürmenin yolu, saldırı ve tehditler ne denli büyük olursa olsun buna karşı direniş yolunu seçmekten geçmektedir.

Bagımsızlıkçı direniş mücadelemizin öncüsü PKK, karşı-devrim cephesinin yoğun saldırılarına verilecek karşılığın daha büyük bir direniş olacağını 9 Temmuz 1991 tarihli ve "MK" imzalı bir bildiriyte dostta ve düşmana ilan etmiştir.

"Emperyalizm, sömürgecilik ve yertli işbirlikçilerden oluşan karşı-devrim cephesininin mücadelemizi böylelikle her yandan kuşatmayı almaları ve çok yönlü ve genel bir saldırıya geçmelerinin altında yatan amaç bellidir. Partimiz öncülüğünde gelişen bagımsızlıkçı direniş hareketini, bu tarzda her alanda darbe vurmak suretiyle taahhüs ve imha etmek, bu niyetine de uzlaşmaya ve emperyalist 'çözümlere' razı olmaya zorlamak amaçlanmaktadır."

Yaklaşık 15 yıllık mücadele tarihinde Partimiz PKK'nın yarattığı tüm gelişmelerin temelinde, doğrudan günümüzde kadar, düşmanın bu tür dayatmalarına her zaman devrimci kararlılık ve cesaretle karşılık vermesi gerçeği yatmaktadır. Karşı-devrim cephesinin bu son dayatmalarına da Partimiz, ordumuz ve halkımızın cevabı hiç kuşkusuz PKK'nın ve Kürdistan halkının şanına yaraşır tarzda kesin ve keskin olacaktır. Düşmanın yönelttiği

bu çok yönlü ve kapsamlı saldırı ve tehditlere Partimiz ve halkımız tarafından verilecek yegane ve en doğru yanıt, çok yönlü ve kapsamlı bir genel direniş hamlesi başlatmaktır. Halk savaşının basitlen karmaşığa bütün yönlerinin ustaca kullanılacağı bir devrimci hamle, karşı-devrim cephesinin tüm saldırı ve imha planlarını mutlaka boşa çıkaracak ve altı edecektir.

Bunun için kitlesel planda sömürgeci devlet terörünü grev, goller, yürüyüş, kepenk ve konlak kapama eylemleri, açık grevleri, iş yavaşlatma ve durdurma eylemleri, büyük cenaze törenleri ve benzeri çok çeşitli biçimlerde protesto etmek; faşist Türk sömürgecilerinin her terör uygulamasını serhildanlarla karşılamak ve içerisinde bulunduğumuz tarihi süreçte kitlesel devrimi serhildanları nükleleştirme ve tırmandırmak esastır.

Halkımızın bu tarzda bir kitlesel ayağa kalkışına ve serhildanlara Halk Kurtuluş Ordumuz-ARGK'nın de mutlaka gerideki yanıtı vereceği kesindir."

Kürdistan'da yaşanan son gelişmeler, halkımızın ve halk kurtuluş ordumuzun, öncünün bu çağrısına en yüksek düzeyde karşılık verdiğini çok çarpıcı bir somutluk ve netlikle ortaya koymaktadır.

Yurtsever Kürdistan devrimci Vedat Aydın için yapılan cenaze töreninin büyük bir kitlesel ayağa kalkış gösterisine dönüşmesi ve bunun sonucunda yaratılan Amed serhildanı, birçok yalan-yanlış yaygıyı yerlebir edip gerçekleri her yönüyle su yüzüne çıkarmıştır. Olay sadece Amed'de 100 bini aşkın kitlenin görkemli ayağa kalkışıyla sınırlı değildir. Buna bağlı olarak Kürdistan'ın 25 kadar il ve ilçe merkezinde yaşanan kepenk kapamalar, çeşitli gösteriler ve Cizra Botan, Nisêbin, Hezex (İdli)'de olduğu gibi onbinlerce köylünün ilçe merkezlerine yürüyüşü muazzam bir kitlesel gelişme ve atılımın somut ifadesidir. Bu, öncü gibi, aynı zamanda halk olarak da dayatılan düşmanca baskılara verilebilecek en doğru karşılığın boyun eğme ve teslimiyet değil direniş ve daha büyük direniş olduğunu benimsediğimizin açık göstergesidir.

Amed kitlesel ayağa kalkışı ve buna bağlı olarak gelişen direnişlerde, halkımız tutumunu çok net olarak ortaya koymuştur. Yüzbinlerce kişinin bir ağzdan haykırdığı "BÜŞ PKK", "BÜŞ Serok APO", "An Kurdistan an neman" ve "Var gerilla var, Kurdistan'ı kur" gibi sloganlar, Kürdistan halkının istemini bütün açıklığıyla gözler önüne sermiştir.

Amed serhildanı çok önemli bir gerçekliği, ulusal bagımsızlık mücadelemizin öncüsü PKK'nın belirgin bir özelliğini de ortaya koyması bakımından önemli ve anlamlıdır. Öncünün, kapsamlı düşman saldırılarına nasıl yanıt vereceğini ilan ettiği bildirinin altındaki tarih, Amed serhildanından sadece bir gün öncesinin tarihidir. Bu durum, PKK'nın söylediği sözlerin ayakları yere basmayanların boş sözleriyle karşılanılmaması gerektiğini, öyle sa-

nanların korkunç yaralıplara düşeceklerini, öte yandan da öncünün kitlelerle ve bir bütün olarak Kürdistan halkıyla nasıl bütünleştiğini ve halkın nabzını nasıl elinde tuttuğunu son derece net biçimde gözler önüne sermektedir.

Yeni ve daha güçlü bir direniş hamlesiyle girmekte olduğumuz süreçte Halk Kurtuluş Ordumuz-ARGK'nın verdiği karşılık da, en az halkın verdiği karşılık kadar görkemlidir. Ayrıntıları bu sayımadaki haber sayfalarında görülebilir. Son serhildan sürecindeki yoğun kent baskınları ve çok unurlu olarak yanıtlandığımız savaş haberleri, ordumuzun da büyük bir şahlanışla yeni atılım sürecine girdiğini kanıtlamaktadır.

Ve bütün bu gelişmelerin dışı yaşanması da hiç kuşkusuz bagımsızlıkçı direniş mücadelemizin lehine ve geniş kapsamlıdır. Sömürgeci-faşist TC'nin yıllar yılı binbir türlü olanakları seferber ederek uluslararası alanda mücadeleli aleyhine geliştirdiği anti-propaganda ve karalamaların etkisi hızla ortadan kalkmakta. TC'nin sahtekarlığı ve yalancılığı teşhir olmakta, dolayısıyla ilerici insanlığın sempati, dayanışma ve desteğinin koşulları daha da olgunlaşmaktadır.

Zaten insanlığın geleceğini bu denli pervasızca kararmaya yönelen emperyalizmle böylesine karşı karşıya gelmiş olması, yani kendi somutunda insanlık davasını temil eder bir konumda bulunması nedeniyle yukarıda bu durumun Kürdistan Devrimi'nin talihizliği değil talih olduğu belirtilirdi. Devrimimizin bu özelliği belirginleştikçe TC'nin geliştirmeye çalıştığı sahte görüntüler daha büyük bir hızla yıkılmaya devam edecek ve faşist rejim uluslararası alanda da içerdeki benzer bir çıkmaza saplanmaktan kurtulamayacaktır.

Kısa süreli bagımsızlıkçı direniş mücadelemiz, karşı-devrim cephesinin geliştirdiği çok yönlü ve topyekûn saldırıları daha çimdiden hıç çıkarmak güçlü bir hamle ile daha ileri mevzilere ve nihai zafere doğru emin adımlarla yürümektedir.

Buna karşılık sömürgeci-faşist TC'nin nasıl bir derin bunalım girdiğinde kıvrandığını, bu kemalist-faşist rejim üzerine en çok titreyen ve onun en has savunucusu olan Cumhuriyet gazetesiinden ve Hasan Cemal'den

dinleyelim:

"Aklı başında herkes görüyor: Türkiye çok zor bir dönemeçte."

Kararmalar dıygu ve düşüncelerin iyice yaygınlaşması için çok neden var. İstikrarlılık verici gelişmelerin birbiri ardından su yüzüne vurduğu bir ortam sızkonur. Toplumun değişik kesimleri ister istemez belli bir rahatsızlığı yaşıyor.

Yaz sıcaklığına karşın durum böyle. Tırmarığa olan gevşeme değil, gerilim.

Ne oluyoruz? Ne olacak?

Bu soruların çok yoğun olarak tartışıldığı bir döneme girildi.

Bu durum sadece şu günlerle (Hüneydağı'da yaşananlardan kaynaklanmıyor. Türkiye'nin zor dönemecinde kuşkusuz bu olayın payı büyük.

Ama yalnız Kürt sorunu değil Türkiye'nin gündemini belirleyen. İnsan başını nereye çevirse sorunlar yumağıyla karşı karşıya kalıyor." (Cumhuriyet, 15 Temmuz 1991)

TC'nin içinde bulunduğu durumun tablosu, görüldüğü gibi oldukça net çiziliyor. Bunu ne yorumlamaya ve ne de buna yeni seyler ilave etmeye gerek var. Ancak son günlerde yaşanan bazı olayların bu bunalımlı ruh halinden kaynaklanan bir çırpını, yer yer çılgınlığa varan bir çırpını olduğunu göstermekte yarar var.

TC'nin Amed'de uygulamaya çalıştığı planlı katliam girişimi, çılgınlığın hangi ölçülere varırdığını ortaya koyuyor. Faşist rejimin sahipleri ve temsilcileri halen sorunu katliam, vahşet ve devlet terörüyle çözeceği takafalıktan bir adım bile ileri gidemediğini, dolayısıyla çözümsüz olduğu kadar çaldığı olduğunu da bir kez daha kanıtlamıştır. Önemizdeki süreçte mücadeleli kitlesel nitelik kazandıkça ve kendine güvenin önünü niteliğindeki politik çözüm önerileri geliştirdikçe, olağanüstü hal kararnamele, devlet terörü ve yarışsız infaz yasaları ile yönetimini sürdürmeye çalışan faşist rejimin terörist ve katliamcı karakteri daha net biçimde ortaya çıkacak ve dolayısıyla her alanda daha çok köşeye sıkışacaktır. Yani bu cephede de krizi daha da derinleştirecektir.

CIA icadı kontr-gerilla yöntemlerine ağırlık vermek ve "bölüm mangaları" örgütleyip sahneye sürmek ise, çıkmaz ve çırpının bir başka somut göstergesi olmaktan öteye pek anlam taşımamaktadır. Bu tür yöntemlerin arkasında emperyalizm ve özellikle de ABD emperyalistleri ve istihbarat örgütlerinin bulunduğu açıktır. Hem bu denli kirli özel savaş yöntemlerinin sahibi, yaratıcısı ve uygulayıcısı olmak ve hem de hak, hukuk, demokrasi, barış gibi kavramların sözcülüğüne soyunmanın nasıl bir çelişkili durum olduğu bir yana; böyle yöntemlere başvuran rejimlerin nitelikleri ve ömürlerinin hangi safhasında olduğunu göstermesi açısından da öğreticidir. Kürdistan'da son birkaç haftada peşpeşe gelişen kontr-gerilla eylemleri ve işlenen cinayetler gözönüne getirildiğinde, yıkılışının eşikindeki Latin Amerika'nın faşist dikta-

törüklerini anımsatıyor. Kaldı ki, bu tür uygulamalar salt Kürdistan'da da sınırlı değildir. Benzer uygulamalar İstanbul'un orta yerinde de sergilenmektedir. Faşist Türk sömürgeciliğinin can çekmekte olduğunun, Hasan Cemal'in deyiimiyle "başını nereye çevirse sorunlar yumağıyla karşı karşıya kalan" bir rejimin iç savaş ve kriz ortamında çırpınının bundan daha somut örneği bulunabilir mi?

Burada anılması gereken son bir örnek de, öteden beri çeşitli düzeylerde tartışılan ve Amed serhildanının hemen sonrasında da resmen kabul edildiği açıklanan, Kürdistan'a "Çekiç Güç" adıyla emperyalist askeri kuvvet konumlandırılması hususudur. TC, Silopi yakınlarına böyle bir emperyalist göcün yerleştirilmesini resmen onayladı ve bu göce asker vereceğini de açıkladı. Bu sayfalarda önceden de pek çok kere dile getirildi; bir kez daha vurgulamakta yarar var: Bu olay, kendi başına ayakta kalma yeteneğinde olmayan faşist rejimin, kendini efendilerinin kollarına terketmesi olayıdır. Ancak duruma ve son günlerde sömürgeci burjuvazinin çeşitli kanatları arasındaki tartışmalara bakılacak olursa, TC için durumun daha da güç olduğu anlaşıyor. ANAP dışındaki hemen hemen tüm çevreler bu "Çekiç Güç" olayını büyük bir kayıp ile karşılıyor. Yani TC, kendisini kollarına emanet ettiği efendisine bile güvenmiyor. Bu güvensizlik ise rejimin çıkmasının derinliğini ortaya koyan bir başka somut örnek oluyor.

Bu konu açılmışken bir noktaya daha değinmekte yarar var. Çok değil daha bir önceki sayımızda dikkat çektiğimiz Kürdistan'da bugün geçerli olan otoritenin PKK ve ARGK'nın otoritesi olduğunu, ülkemizde askeri güç konumlandırmak isteyenlerin bu olguyu dikkate almak durumunda olduklarını, aksi halde pratikte her an karşı karşıya gelme durumları ve risklerinin doğabileceğini vurgulamıştık.

Geçtiğimiz günlerde ARGK gerillalarının Silopi ilçesine düzenlediği baskın sırasında yaşananlar, Silopi yakınlarındaki emperyalist kampta görülen tedirginlik ve panik, durumun ne denli ciddi olduğunu gözler önüne serdi. Anımsatmakta yarar görüyoruz; Kürdistan'da yaşanan son kitlesel ayağa kalkışlar ve Amed serhildanı da çok açık biçimde ortaya koymuştur ki, PKK ve ARGK ile karşı karşıya gelmek yediden yetmişe bir halkla, 30 milyonluk Kürdistan halkıyla karşı karşıya gelmek demektir. Her kim adına olursa olsun, bu gerçeği gözardı etmenin akıl karı olmadığını ve olmayacağını sanıyoz.

Halkımız öncüsüne sonuna kadar güvenciyor ve etrafında kenetlenmiştir. Bağımız ve özgür yaşamaya kararlıdır. Bunun için her türlü fedakarlığı yapacağını, gerekirse kanunu son damlasına kadar almaktan çekinmeyeceğini ortaya koymuştur. Her türden düşmana anlayacağı dilden yanıt verme yeteneğinde olduğunu kanıtlamıştır. Başkan APO'nun gösterdiği direniş yolunda yürüyecek ve o büyük günle, zafere kucaklaşacaktır.

ARGK'nin hedefli kentler

ON GÜNDE 11 KENT MERKEZİNE BASKIN DÜZENLENDİ

Ulusal kurtuluş mücadelemizin yeni bir atılım sürecine girmektedir. 1991 yaz döneminde savaşın yoğunluğu giderek kentlere doğru kayıyor. Şehir alanlarında kitlesel direniş hareketleri gün geçtikçe büyüyüp gidiyor; yaygınlık kazanıyor. Her geçen gün daha büyük serhildanlar yaşanıyor. Kitle hareketi artık salt bir veya küçük birkaç merkezle sınırlı kalmıyor. Son Amed serhildanında da görü-

ldüğü gibi çok daha geniş alanları, hatta neredeyse bütün Kürdistan'ı sarsarak boyutlara ulaşıyor.

Gerilla saldırıları da buna paralel olarak gelişme kaydediyor. Kırılarda sömürgeci otoriteyi önemli oranda geriletken ve zayıflatan Halk Kurtuluş Ordumuz ARGK'nin de giderek daha çok kent merkezlerini hedef aldığına tanık olmaktadır. Bu durum, kentlerde de sömürgeci otoritenin hızla geriletilişi ve yerine ulu-

sal kurtuluşçu otoritenin adım adım egemen kılındığı anlamına gelmektedir.

2 ile 12 Temmuz günleri arasında, on günü kapsayan sürede basılan 11 ve ilçe merkezleri sırasıyla şunlardır: Milazgir (Malazgirt), Hezex (İdil), Cizre Botan (Cizre), Şirnex, Sert (Sürt), Gırge Amo (Süpl), Hedla-Xizan (Hizan), Wan, Şemzinan (Şemdinli), Nusêbin (Nusaybin) ve Pa-sûr (Kulp).

Berxwedan
muhabirleri bildiriyor

**Milazgir baskınında
3 asker öldürüldü,
2'si ağır çok sayıda
asker de yaralandı**

Muş'a bağlı Milazgir (Malazgirt) ilçesine 2 Temmuz 1991

tarihinde ARGK gerillaları tarafından baskın düzenlendi. Baskın sırasında sömürgeci birliklerin karşılık vermeye çalışması üzerine çıkan çatışmada 3 düşman askeri öldürülürken, 2'si ağır olmak üzere çok sayıda asker de yaralandı.

Edinilen bilgilere göre, bölük düzeyindeki bir ARGK birliği, 2 Temmuz akşamı saat 22.00 sıralarında ilçe merkezine giriş-çıkışları keserek tam bir dene-

Yurtsever Kürdistan halkı

SİLAHLI MÜCADELEMİZİN 7. YILDÖNÜMÜNDE ULUSAL DİRENİŞ HAMLEMİZE TÜM GÜCÜMÜZLE KATILALIM!

Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinde canları pahasına gelişmelerin yaşandığı bir dönemden geçiyoruz. Kürdistan halkı ile sömürgecilik arasındaki hesaplaşma bir dönüm noktasına gelip dayanmıştır. Gelişen aşamada devrimci ve karşı-devrimci politikalar arasında kıyasıya bir savaş yaşanmaktadır. Nüfuz savaşını vurup etkilediğini sağlayacak politikalar gelecek dönemde de kendine lehine çevirme gücünde olacaktır. İşte bu nedenle ki, karşı-devrim tüm çağdışı araç ve yöntemlerini harekete geçirip düzenli bir saldırıya geçmiştir. Bu anlamda, buna karşılık devrim güçlerimiz de geliştirdikleri etkin mücadele ile sömürgecilğin çürümüş varlığını ortadan kaldırmaya yönelmektedir.

Kürdistan devriminde giderek hız kazanan gelişmeler sömürgeci-faşist Türk devletinin çöküşünü derinleştirdiği, sömürgecilerin zor güçleri de daha fazla devreye girmektedirler. Bugün Kürdistan zemininde tam bir devlet terörü hüküm sürmektedir. Sömürgeci ordu güçlerinin Kürdistan'ın dört bir yanını ablukaya almış olması yetmemekte; bir yandan uluslararası askeri güçler Kürdistan'a konumlandırılmaya çalışılırken, diğer yandan da kontr-gerilla yaşamın her alanında bir tehdit gücü olarak saldırı üstüne saldırı geliştirmektedir. Bugüne kadar Kürdistan halkına yönelik sayısız suçun faili olan özel timlerin terörü tüm hızıyla sürerken bir de "ölüm mangaları" piyasaya sürülmüştür. Özellikle şehir alanlarında mücadelelerin yükseltileninden panikre kapılan sömürgeciler, "ölüm mangaları" eliyle çeşitli bombalama eylemleri gerçekleştirerek, cinayetler işleyerek, korku ve paniği egemen kılmaya ve böylece kitleleri devrimci mücadeleden uzaklaştırmaya çalışmaktadır. HEP Diyarbakır İl Başkanı Vedat AYDIN isimli devrimci yurtseverin katledilmesi, sömürgecilerin bu politikalarında nereye kadar gidebileceklerini ortaya koymuştur.

Sömürgeciler tüm bu uygulamaları çıkardıkları "Anti-Terör Yasası"na dayanarak geliştirmektedirler. Bu yasayla Tür-

küye ve Kürdistan halklarını her türlü örgütlenmeden alıkoyarak dikkatsiz bir terörle sindirmeyi hedefleyen sömürgeciler, yasa'nın çıkarılışı üzerinden henüz fazla bir zaman geçmemişken şimdiden Kürdistan ve Türkiye'yi bir kan gölüne çevirmeye yönelmişlerdir. Sokaklarda sorgusuz-sualsiz insanlar kurşunlanmakta, gözaltı ve tutuklamalar yaygınlaştırılmakta, işkence-olenen basımlar ve savunulan sınırdan bir uygulama haline getirilmiş bulunmaktadır. Bütün bunlardan hedeflenen, devrimi durdurmak, kitleleri dize getirmektir.

Bütün bu sindirme politikalarına karşılık Kürdistan'da kitleler tarihimizin en büyük başkaldırısını yaşamaktadırlar. Kürdistan halkı her gün serhildanlardan serhildanlara koşmaktadır. Her avuç ajan-ışbirlikçi dışında tüm halkımız devrimin rotasına hızlı bir akışı yaşamaktadır. Her gün daha örgütlü ve daha atak bir halk hareketi doğmaktadır. Bugüne kadar gelişmelerin sürdüğü yerler dahi gerilla eylemleri ve kitlesel eylemliliklerle çalkılanmaktadır. Halkımız tüm geleceğini ulusal kurtuluş mücadelesine bağladığını yaşamın her alanında ortaya koymaktadır. Her şehit düşme olayı yeni bir serhildan için vesile olmakta, halkımız şehit evlatlarına topluca sahip çıkmaktadır. Düşmana karşı fiili direniş yaşamın her alanında ortaya konulmakta, koruculara amharğa uygulamasında da görüldüğü gibi, ihanete yaşam hakkı tanınmamaktadır.

Halk eylemliliğimizin önünü açan gerilla eylemlerimiz de Kürdistan'ın dört bir yanında çağ gibi gelişmektedir. Geçmişte mücadelemizin sınırlı gelişme kaydetmiş birçok alan bugün yeni birer Botan olmaya doğru yol almaktadır. Gerilla geliştirdiği etkili eylemlerle düşmana kayıp üstüne kayıp verdirirken, insiyatif de ele geçirmiş bulunmaktadır. Sömürgeci Türk ordusunu tam bir çıkmaza sürüklemektedir. Düşmanın gerilla savaşımızın tasfiye planları ilelemekte, buna karşılık gerillanın her geçen gün daha da yaygınlaşıp boyutlanması görülmektedir.

İşte tüm bu gelişmelerin yaşan-

dığı bir süreçte 14 Temmuz Ölüm Orucu direnişinin 8. ve 16 Ağustos devrimci atılımımızın 7. yıldönümlerini karşılıyoruz. Ulusal kurtuluş mücadelemizin tarihinde belirleyici birer köşe taşı olan bu iki büyük olay bugün de yolumuzu aydınlatmaya devam ediyor. 12 Eylül karanlığında partimize dayatılan imha ve ihanet politikasını parçalayıp direniş muzafer kılan 14 Temmuz Büyük Ölüm Orucu direnişçileri M. HAYRİ DÜRMÜŞ, Kemal PİR, Akif YILMAZ ve Ali ÇİÇEK yakışıklı devrimci direniş bayrağı. 16 Ağustos 1984'de Kürdistan gerillalarının bir kez daha yükseldiği.

Halk olarak büyük bir ayağa kalkışı yaşadığımız bugün, "Ulusal Onur Günü" 14 Temmuz ve 16 Ağustos'un direniş ruhunu daha da güçlü temsil etmek ve bu ruhla, düşmanın devrimimize dayattığı komplo ve saldırıları boşa çıkararak onu iyice derinleşen bunalımı içinde boğmak amacıyla yeni bir atak başlatıyoruz. Partimiz PKK, Eylül ayına kadarki süreci ulusal direniş sürecinde yeni bir atak süreci olarak ilan etmiş ve gerek ülke-deki, gerekse de yurtdışındaki tüm Kürdistanlıları hayatın her alanında düşmana karşı direniş yükseltmeye çağırmıştır.

Yurtsever Kürdistanlılar!

Bir halk olarak gereğince karşılık verdiğimiz takdirde ulusal kurtuluş mücadelemizi zafere götürmede çok büyük yol katetebileceğimiz bir süreçten geçiyoruz. Halk kitlelerinin yaygınlaşan ve yükselen eylemliliği kesinlikle sömürgeciliği çöküşe götürmede belirleyici bir rol oynayabilecektir. ARGK'nin Kürdistan'da yükselttiği savaş halkımızın ayağa kalkışı için muazzam koşullar yaratmaktadır. Partimizin çağlarına uyan Kürdistan halkı her gün yeni serhildanlarla destanlar yaratmaya devam etmektedir. İçine girdiğimiz ulusal direniş yükseltme sürecinde Kürdistan zemininde kitlesel eylemlilik daha da üst boyutlara çıkıp yaygınlaşacak, sömürgeciliği her gün her saat döverek planlarını işlemez kılacaktır.

Yurtdışında bulunan Kürdistanlı yurtseverler de bu süreçte

aynı şekilde yaygın ve güçlü bir eylemlilikle karşılık verme sorumluluğuyla yüküzdür. Sömürgecilerin Kürdistan'daki vahşi özel savaşını protesto etmek, Türkiye ve Kürdistan halkının ve devrimci öncülerinin bağında Demoklesin kılıcı gibi sallanan "Anti-Terör Yasası"na boşa çıkarmak, yurtseverlere karşı her gün yeni bir saldırı teşahhayan özel tim ve kontr-gerillanın katliam ve suçlarına dur demek, devrimci-demokratik basın ile ilerici kitle örgütleri ve partileri yönelik saldırı ve tehditleri lanetlemek, Avrupa kamuoyunun dikkatini Türk sömürgeciliğinin vahşi ve halk düşmanı uygulamalarına çekerek onu harekete geçirmek için:

- Kitlesel ve düzenli açlık grevi eylemleri yapalım!
- Yürüyüş, miting, gösteri ve festlerle sesimizi duyuralım!
- Sömürgeci Türk devletinin kurum ve kuruluşları önünde protesto gösterileri yaparak TC'nin barbar uygulamalarını lanetleyelim!
- Avrupa'nın çeşitli demokratik, ilerici, insan haklarından yana kurum ve kuruluşlarına ziyaretler gerçekleştirerek onları faşist Türk devletinin uygulamalarına karşı harekete geçirmeye çalışalım!
- Yüksek-küçük her türlü olanağı değerlendirerek, bu eylemsellik etrafında ulusal birliğimizi, örgütlülüğümüzü ve dayanışmamızı pekiştirelim!

Türkiyeli devrimci-demokratlar!

Bugün Kürdistan'da sürdürülen imha savaşı yansımalarını Türkiye'de de bulmaktadır. "Anti-Terör Yasası" İstanbul gibi merkezlerde sokak ortasında kurşunlamalarla, cinayetlerle uygulanmaya konulmuş bulunmaktadır. Kürdistan ve Türkiye halklarının kaderi hiçbir dönemde olmadığı kadar sımsıkı bir şekilde

birbirine bağlanmıştır. Sadece faşist devletin uygulamalarında değil direnişlerin birbirini etkilemesinde de bu gerçek yaşanmaktadır. Kürdistan'da yükselen ulusal kurtuluş mücadelesi Türkiye'deki devrimci-demokratik mücadeleye kan vermekte, Botan'ın direnişçi namulularına Türkiye işçi sınıfının yükselen sesi eşlik etmektedir.

Halklarımız arasındaki bu direnişçi dayanışmayı güçlendirmek ve kurtuluşu yakınlara getirmek için, tüm Türkiye devrimci, demokratik, ilerici örgüt ve kişileri geliştirilen yeni dönem direniş hamlesinde tüm güçleriyle yer almaya çağırıyoruz. Avrupa zemininde de başlattığımız bu süreçte Türkiye devrimci-demokrat ve ilericiyle eylem birliği temelinde ortak düşmana karşı mücadeleyi ve halklarımızın kardeşçe dayanışmasını yükseltme amacını ve umudunu taşıyoruz.

Halklarımızın kardeşçe dayanışması sömürgeciliği ve faşizmi alt ederek aydınlık geleceği mutlaka yaratacaktır!

- Özel savaşa karşı devrimci direniş savaşını yükseltelim!
- "Anti-Terör Yasası"na direnişimizle işlemez kılalım!
- "Ölüm mangaları"nın, kontr-gerillaların cinayetlerini lanetleyelim, düşmanı döktüğü kanda boğalım!
- Demokratik-devrimci basın, kitle örgütleri ve partiler üzerindeki baskı ve yasaklamaları protesto edelim, yasakları boşa çıkaralım!
- Sesimizi dünya kamuoyuna duyurarak, TC'nin yüzündeki sahte demokrasi maskesini alaşağı edelim!

- Yaşamın ulusal kurtuluş mücadelemizi!
- Bijîn PKK-ERNK-ARGK!
- Yaşamın Türkiye ve Kürdistan halklarının mücadelesi dayanışması!

11 Temmuz 1991
ERNK Avrupa Örgütü

tüm sağladıktan sonra birkaç koldan ilçeye girdi. Bu sırada kentteki jandarma birliklerinin gerillalara karşılık vermeye çalışması üzerine çatışma çıktı. İlçe merkezinde yaklaşık bir saat devam eden çatışmada, sömürgeci birlikler gerillanın savagı gücü ve etkinliği karşısında fazla bir varlık gösteremedi. Düğman jandarma birliğine mensup askerlerden 3'ünün ölü, pek çoğunun da yaralı olarak safsığı kalması üzerine, etkinlikleri tüm den kırılmış oldu. Kalanlar da artık gerillaları durdurma yerine canlarını kurtarmanın yollarını aramaya koyuldu.

Gerilla birliklerimiz düşman askeri güçlerini böylece etkisizleştirdikten sonra, ilçe merkezindeki bazı sivil sömürgeci kurumlara da yönelerek bunlara önemli oranda zarar verdiler. Gerillalar olaydan sonra hiçbir kayıp vermeden üstlerine geri çekilirken, sömürgecilerin de çok sayıda yaralılarını Müş Devlet Hastanesi'ne kaldırdıkları görüldü.

Gerilla birliği ilçeyi terkettikten bir süre sonra ortaya çıkma cesareti gösteren sömürgeci koluk kuvvetlerinin ilçe merkezinde halktan 100 kadar kişiyi gözaltına aldığı bildirilmektedir. Ayrıca olaydan sonraki birkaç gün içerisinde Milazgir'e bağlı köylülerden de 50 civarında kişinin "gerillaya yardım ve yataklık ettiği" gerekçesiyle gözaltına alındığı belirtiliyor.

Ancak bu tür sömürgeci baskı uygulamalarının halk üzerinde hiç de etkili olmadığı, tersine halkın sömürgecilere duyduğu kin ve öfkeyi daha da arttırdığı, ulusal kurtuluş kuvvetlerimiz bu başarılı saldırıların yöre halkı üzerinde son derece olumlu etkiler bıraktığı ve halktaki sevinci ve coşkuyu doruğa çıkardığı açıkça gözlemlenmektedir. Bunun sonucunda en apolitik çevrelerde bile gerillaya çok sıcak ve sempati ile bakıldığı, her türlü desteği sunmaya hazır bir konuma kısa sürede geldikleri açıkça görülebiliyor.

Aynı gecede dört ayrı merkeze düzenlenen baskınlar ARGK'nin güç ve etkinliğinin somut kanıtıdır

Yeni ve daha ileri bir atılım sürecine halk olarak daha büyük kitleleri ayağa kalkışlarla girerken, askeri alanda da Halk Kurtuluş Ordumuz her açıdan daha çok yetkinleşmiş ve yeni süreçte yönelik önemli hazırlıklarını gerçekleştirmiş, dolayısıyla süreçte her açıdan hazır ve gereğince karşılık verebilecek bir tarzda güçlenmiştir. 6 Temmuz günü Cizra Botan, Şirnex, Sert ve Girgê Amo merkezlerine yönelik aşağı yukarı aynı saatlerde gerçekleştirilen saldırılar bunun somut bir kanıtıdır. Bunun geniş bir alanda bu tarzda bir hareket gerçekleştiren ARGK, organize gücünü ve savaş yeteneğini dostta da düşmana da en açık tarzda göstermektedir. Aynı zamanda yörede kendi otoritesini ne ölçüde egemen kıldığını da ispatlamaktadır. Yine 6 Temmuz akşamı dört merkeze birden gerçekleştirilen bu başarılı saldırılar, yörede konumlandırılmış bulunan ABD ve müttefiki diğer emperyalist güçlerin de, ulusal kurtuluş kuvvetlerimizin kendi otoritesini egemen kılma da fazla etkili olamayacaklarını,

Kürdistan'da yüzbinlerin dünden düşmeyen sloganı: "Bij Serok Apo".

Foto: Berxwedan

bunu engelleyemeyeceklerini ortaya koymuştur

Girgê Amo

Sömürgecilere en ağır darbenin vurulduğu merkez

6 Temmuz akşamı ARGK birliklerinin saldırısına uğrayan dört merkezden biri olan Girgê Amo (Silopi), aynı zamanda sömürgecilerin en ağır darbe yediği merkez oldu. İlçenin giriş çıkışlarını denetim altına aldıktan sonra ilçe merkezindeki çeşitli sömürgeci kurumlara bir yandan saldırıya geçilirken, gerilla birliği içerisindeki propaganda birlikleri de camı hopelöründen halka yönelik konuşmalar yaparak, saldırının amaçları hakkında halkı aydınlatmakta ve düşmana karşı nasıl bir tutum takınılması gerektiği yolunda çağrılar yapıyordu.

Gerillanın etkili saldırılarına hedef olan sömürgeci kurumlardan adliye lojmanları, polis lojmanları, polis karakolu ve ilçe jandarma bölük komutanlığı binalarında ağır hasar meydana geldi. Bu binalarda konumlanmış bulunan düşman güçlerine büyük zayıflık verildi. Özellikle ilçe jandarma bölük komutanlığı binasında düşman askerlerinin yattığı konuşların yoğun biçimde gerilla roketlerine hedef olması sonucunda, binada bulunanlarla sağ kurtulmanın olanağı bittirilmektedir. Burada düşman askerlerinden en az 20'si öldürüldü ve kalanları da yaralı olarak safsığı bırakıldı.

Görüş tanıklarının ifadelerine göre, akşam saat 22.00 sıralarında gerçekleştirilen gerilla saldırısına karşı sömürgeci birlikler pek bir varlık gösteremediler. Sömürgeciler verdikleri ağır kayıpları gizlemek için büyük çaba sarfettiler. Ancak ilçe halkı gelişmeleri baştan sona yakından izledi ve yaşananlara tanıklık etti. TC yetkilileri çok sayıda ağır yaralıyı Amed ve diğer merkezlerdeki hastanelere taşımak için yakında bulunan müttefik üsüsünden helikopter yardımı istedi. Ancak emperyalistler

helikopter vermek yerine yaralıları kendileri tedavi etmeyi önermiş ve bunu gerçekleştirmişlerdir. Olaydan sonraki gün bir grup gazeteciyi birlikte Girgê Amo'ya giden muhabirimiz, emperyalistlerin yanında tedavi edilmekte olan bir grup TC askerini bizzat gördüğünü bildirdi. Öte yandan olayı yakından izleyen yurtseverler, ambulans vb. araçlarla uzun süre ölü ve yaralı taşınışını belirtmektedir. Verdiği ağır kayıpları izleme telaşındaki TC yetkilileri, gerilla saldırıları sonucunda ağır hasar gören binaları fotoğraflarla belgelemek isteyen gazetecilere de engel oldular. Saldırıda isabet alan sömürgecilere ait tüm resmi kurum binalarının oturulmaz duruma geldiği bildirilmektedir.

Paniğe kapılan emperyalist kampta alarm verildi

Girgê Amo merkezine yaklaşık 2 km mesafede "Çokuluslu Güç" adıyla yerleşmiş bulunan emperyalistlerin kampında, gerilla saldırılarının kendilerini de hedefleyeceği korkusuyla alarm verildi. Apaçi helikopterleri sabaha kadar sürekli uçular yaparken, kampta da aynı gece karartma uygulandı. Tüm emperyalist askerler silah başında herhangi bir saldırıya karşı hazır vaziyette bekletildi. Sayıları 3 bin civarında olan emperyalist askerler, ARGK'nin silah seslerinin yankılandığı gece boyunca büyük bir korku ve tedirnilik içerisinde kavrıldı.

Ağırıklı ABD'li olmak üzere Fransa, İngiltere ve BM'ye bağlı askerlerden oluşan birliklerin komutanı, 7 Temmuz günü yörede bulunan basın mensuplarına, korku ve telaşını şu sözlerle anlatıyordu: "Bizler üç aylar Kuzey Irak'taydık. Orada herhangi bir olay meydana gelmedi. Sadece bir olay yaşadık. Üç haftadır buradayız, iki büyük saldırıya tanık olduk. Kuzey Irak'taki halk bizi çok seviyor. Bu, ancak anladığımız kadarıyla burada durum farklı."

Emperyalist birliklerin komutanının bu sözleri oldukça öğreticidir. Kürdistan halkı Güney'de de, Kuzey'de de aynı halk

olduğuna göre, emperyalistlerin ayaklarına yüz sürenin ve Güneyli halkımızı da son derece onursuzca konumlara sürükleyerek "yes yes Bush" diye sokaklara dökenlerin oradaki ıgıbirlikçi önderlik olduğu açıktır. Dolayısıyla emperyalistler Kuzey'de aynı ıgıbirlikçi tavır yerine bir hal-kuşun olması gereken onurlu tavır görünce elbetteki bundan rahatsızlık duyacaklardır.

Öte yandan birçok çevre ARGK birlikleri ile sömürgeci güçler arasında Girgê Amo civarında meydana gelen çatışmalara emperyalist güçlerin de Apaçi helikopterleriyle doğrudan katıldığını belirtmektedir. Bu tür iddiaları emperyalistler ve sömürgeciler yalanlasalar da, böyle bir durum bugün yaşanmamış olsa da, ARGK'nin otorite alanında konumlanan yabancı güç kim olursa olsun günün birinde ister istemez onunla karşı karşıya geleceğini bilmelidir.

Yörede bulunan yabancı basın mensuplarıyla birlikte bir süre olayları izleyen muhabirimiz, Silopi baskınının Amerika'nın CNN televizyonu tarafından kamereya alındığını, seyretilildiğinde baskın eyleminin son derece başarılı ve muazzam bir olay olduğunu anladığını bildiriyor. Özellikle baskına katılan gerilla birlikleri içerisinde yer alan bayan savaşçıların zılgı sesleri eşliğinde kahramanca saldırılarını seyredenlerde hayranlık ve sevgi uyandırıcı belirtiliyor.

Sömürgeciler yenilginin etkisini yalan haberler yayarak gidermeye çalışıyor

Gerçek dışı haberler yaymayı gelenek haline getirmiş bulunan TC yetkilileri, Girgê Amo'da aldıkları ağır yenilginin etkisini de yine dümece haberler yayarak ve silahsız halk üzerinde katliamlar uygulayarak gidermeye çalışıyor. Kuşkusuz bu bir zavalılık örneğidir.

Girgê Amo baskınının ertesi günü yapılan açıklamada, baskın yapan gerilla gruplarının takip edilerek bunlardan 6 kişinin öldürüldüğü haberleri yayıldı. An-

cak yörede incelemeler yapan ve olayı yerinde araştıran muhabirimiz bu haberin tamamen yalan olduğunu açığa çıkardı. Katledilen 6 kişinin daha önce gözaltını alınan yoksul köylüler olduğu, gerillalarla bahsedilen gün-de herhangi bir kaşılaşma veya çatışma olmadığı anlaşıldı. Zaten çatışma olduğu söylenen Uyanık köyü, ilçe merkezine çok yakın ve düz bir alandadır. Baskını yapan gruplardan birinin oraya gitmiş olmasının mantıklı bağdaşır bir yanı yoktur. Ayrıca olayın geçtiği söylenen Xine (Uyanık) köyüne günlerce giriş çıkışların yasaklanması ve basın mensupları da dahil hiçbir yaban-cının köye gitmesine izin verilmemesi, sömürgecilerin kendi yalanlarının açığa çıkmasını önlemek için başvurduğu bir girişim olduğu herkeşçe bilinmektedir.

Cizra Botan

TC güçleri büyük korku içinde

6 Temmuz akşamı aşağı yukarı aynı saatlerde baskına uğrayan bir merkez de Cizra Botan oldu. Buradaki sömürgeci kurumlara yönelik saldırılar da saat 22.15 sıralarında başladı. ARGK gerillalarının roketatarlı ve otomatik silahlı saldırılarına hedef olan düşman kurumları arasında polis karakolu ile merkez jandarma komutanlığı binalarının isabet olarak önemli oranda hasara uğradıkları bildirilmektedir. Söz konusu binalarda bulunan polis ve askerlerden ölen ve yaralananlar olduğu ancak sömürgecilerin bu konuda herhangi bir açıklama yapmadıkları belirtiliyor.

Cizra Botan merkezindeki düşman kurumlara yönelik ARGK saldırılarının son dönemlerde yoğunlaşması ve kent merkezinin adeta bir savaş alanına dönmüş olması, TC güçlerinin yüreklerine büyük bir korku salmış ve morallerini sıfıra düşürmüştür. 6 Temmuz akşamı gerilla roketlerine hedef olan polis karakolundan canını kurtarabilen bir görevli, ertesi sabah olay yerine giden basın mensuplarına, canından bezmiş bir tavırla "Buraları bırakıp gitsek de kurtulsak" diye çaresizliğini ifade ediyordu. Bir polis görevlisinin ağzından çıkan bu sözlerin altında rejimin çaresizliğini ve Kürdistan'dan defolup göçeceği günlerin yakın olduğunu göstermektedir.

Gerilla silahlarının sesine artık iyice aşina olmuş Cizra Botan halkı ise, ARGK'yi her zaman yanında görmenin güven ve coşkusuyla yaşıyor.

Sarı

Gerillalar Jandarma Alay Komutanlığı'nı vurdu

Aynı gece ve aynı saatlerde gerilla baskınuna uğrayan diğer bir yer de Sert il merkezi oldu. Yöredeki yurtsever kaynaklardan alınan bilgilere göre, Sert'in Ritim Mahallesi'nde bulunan jandarma alay komutanlığı gerillaların asıl hedefiydi. Bu hedefe yönelik roketli saldırı sonucunda önemli hasar meydana geldi. Jandarma komutanlığı binasından başka, yakınında bulunan sağlık müdürlüğü binasının da atılan ro-

ketlerden isabet aldığı bildirilmektedir. Ayrıca çevrede bulunan birçok askeri araç da isabet alarak imha oldu.

ARGK birliklerinin saldırısı karşısında büyük bir korku ve paniğe kapılan sömürgeciiler, derhal zırhlı birliklerini seferber etti. Gerillalar karşısında başka türlü tutunamayacaklarını ve ağır kayıp vereceklerini bilen düşman birlikleri ancak zırhlara bürünerek ulusal kurtuluş kuvvetlerimizin karşısına çıkabiliyor. Görgü tanıklarının bildirdiğine göre paniğe kapılan sömürgeci birlikler, çok sayıda aydınlatma ve işaret mermileri atarak ortalığı aydınlatıp korkusunu gidermeye çalıştılar.

Düşmanı kendi ininde vuran gerilla birlikleri herhangi bir kayıp vermeden geri çekildi.

Şirnex

Baskından sonra yasak kent ilan edildi

ARGK birlikleri tarafından aynı gecede baskın düzenlenen döndüncü merkez de Şirnex oldu. Bu merkeze yönelik gerilla baskını da saat 23.00 sıralarında meydana geldi. Kent merkezinin belli kesimlerini denetime geçiren ARGK birlikleri, cami hoparlörlerinden halka hitap eden konuşmalar yaptı. Bir yandan da sömürgeci hedeflere yönelik saldırılarda bulundu. Cumhuriyet Mahallesi'nde bulunan polis koğuşmanlarına yönelik roketli saldırı sonucunda düşmana ölü ve yaralı kayıp verildi.

Hezex ve çevresinde sömürgecilere büyük darbe vuruldu

İlçe merkezine iki kez baskın düzenlendi, çeşitli saldırı ve pusu eylemlerinde düşmana onlarca kayıp verildi

20 Haziran ile 4 Temmuz tarihleri arasındaki iki haftalık süreyi kapsayan günlerde Hezex (İdlil) ve çevresinde ustaca taktiklerin uygulandığı yoğun gerilla saldırılarında sömürgeci güçlere büyük darbeler vuruldu. İki kez ilçe merkezine baskın düzenlendi, bazı köylerde çete odaklarına yönelik isabetli eylemler gerçekleştirildi. Ayrıca sömürgeci askeri birlikler birkaç kez pusuya düşürülerek çok sayıda düşman askeri öldürüldü ve bu saldırılar sonucunda düşman birliklerine alt çeşitli malzemelere gerillalar tarafından el kondu.

İlk ilçe baskını ve pusu eyleminde toplam 13 asker öldürüldü

Hezex merkezine ARGK birliklerinin ilk baskını 21 Haziran tarihinde gerçekleşti. Baskında roketler ve otomatik silahlar kullanan gerilla birliklerimizle düşman güçleri arasında çatışma çıktı. Şehir içinde kısa bir süre devam eden çatışmada 3 düşman askeri öldürüldü ve çok sayıda asker de yaralandı. Yaralıların kesin sayısı konusunda bilgi edinilemedi. Gerillaların hedefi Hezex merkezindeki tabur binası ile bunun çevresinde yer alan diğer askeri binalardı. Bu

ralı kayıp verdirildiği, ancak bu kayıpların gizli tutulduğu bildiriliyor. Öte yandan saldırıya uğrayan pek çok sömürgeci kurum arasında cezaevinin de bulunduğu ve cezaevi önünde nöbet bekleyen askerlerden de ölen ve yaralananlar bulunduğu söyleniyor.

Şirnex merkezine gerilla saldırısının gerçekleştiği gecenin ertesinde Şirnex'e giderek durumu yerinde incelemek isteyen basın mensupları, yerli ve yabancı olduklarına bakılmaksızın geri çevrildiler. Edinilen bilgilere göre Şirnex'e gitmek isteyen gazetecilerin yolu, Cizra Botan çıkışındaki Qesrik Boğazı'nda sömürgeci birlikler tarafından kesiliyor. Gazeteciler bunun nedenini sorduklarında, kendilerine "İster yerli ister yabancı olsun bundan böyle her gazetecinin Şirnex'e gitmek için Bölge Valiliği'nden izin alması gerektiği" yanıtı veriliyor. Sömürgecilerin bu davranışları, yerli ve yabancı basın mensupları ile halk arasında, gerilla baskınında ağır kayıp verdikleri ve bu kayıpları gizlemek için bu yola başvurdukları biçiminde yorumlandı.

6 Temmuz akşamı dört merkeze birden baskın düzenleyen ARGK birlikleri hiçbir olayda kayıp vermedi. Baskınlar planlandığı biçimde başarıyla gerçekleştirildi. Ancak sömürgeci-faşist TC acizliğinin bir göstergesi olarak, gerilla saldırılarından sonra her dört merkezde de kitleler arasında çok sayıda kıyıyı gözaltına aldı. Gözaltına alınan kişilerin yoğun işkenceler altında sorgulandıkları bildirilmektedir.

Bu baskın eyleminden üç gün sonra, yani 24 Haziran günü, operasyonlar yapan sömürgeci birlikler ARGK gerillaları tarafından Hezex'e bağlı Geliye Kür (Çukunkere) mntıkasında pusuya düşürüldü. Pusuya düşen bir cemaat içerisindeki tüm askerler, gerillaların otomatik silahlarla açtıkları çapraz ateş sonucu safdışı bırakıldı. Tek bir düşman askerinin bile kurtulmayı başaramadığı bu eylemde 1'i subay olmak üzere 10 asker öldürüldü. Araç tamamen imha edildi. Gerilla birliği kayıp vermeden üstüne çekildi. Olaydan sonra alana yeni güçler de sevk ederek bağlantılı operasyonlardan sömürgeciiler hiçbir sonuç alamadılar.

Bazı yakın köyleriyle birlikte Hezex merkezinin ikinci kez basılması düşmanı şaşkına çevirdi

4 Temmuz günü ARGK birlikleri aynı anda Hezex merkezi ile ona bağlı Babek (Üçok) ve Barım (Yüksek köy) köylerine baskınlar düzenledi. Eylemin hedefi sömürgeci kurumlar ve köylerdeki korucu çete odaklarıydı.

Hezex merkezindeki bütün sömürgeci kurumlar, askeri binalar ve cezaevi otomatik silahlar ve roketlerle yayılım ateğine tutuldu. Sömürgeci bu saldırılar karşısında büyük bir korku ve panik yaşarken, Babek köyünün çeteleri, köyün gerillalar tarafından basıldığını bildirerek imdadı istedikler. Bu durum düşmanı tam anlamıyla şaşkına çevirdi. Hezex merkezinde yer yer çarpmalar sürerken bazı düşman güçleri Babek yoluna konuldu.

İlçe merkezindeki çarpışmada düşman güçlerinden çok sayıda ölü ve yaralı olduğu bildiriliyor. Kayıplar gizli tutulduğu için kesin sayı öğrenilemedi, ancak görgü tanıkları çarpışmalarda cezaevi nöbetçilerinden bir askerin öldüğünü, bazı asker ve polislerin de Cizra Botan'daki hastaneye kaldırıldığını bildiriyorlar.

Babek köyünde ise, bahasının silahıyla gerillalara karşı koymak isteyen çetelerden birinin kızı çıkan çatışmada öldürüldü. Ayrıca iki korucu da ağır yaralandı. Aynı köyde korucubazı olan ve öteden beri ihanetçiliğiyle tanınan Miradé Babekî adlı çetenin evi roketlenerek tama-

ARGK usta taktiklerini düşmanı bunaltıyor.

Foto: Berxwezan

men talimatı edildi. Çetenin kendisi ve aile bireyleri o anda evde bulunmadıklarından evde ölü ve yaralının olmadığı bildiriliyor.

Aynı sırada gerillalar tarafından baskın düzenlenen köylerden biri de Barım'dı. Barım köyünün köylülerden gelen baskı ve tepkiler karşısında bu köyde daha fazla barınma olanağı bulamayan bir süre önce Babek'e yerleştiklerinden, gerillalar herhangi bir saldırıda bulunmadılar. Köylülerle yaptıkları kısa bir toplantıda mücadele sorunları ve çetecilik konusunda onları bilgilendiren gerilla grubu, daha sonra diğer baskınlara katılmak üzere bu köyden ayrıldı.

Hezex merkeziyle bağlı iki köyde yapılan bu baskınlardan başka sömürgeciilere daha büyük sürprizler hazırlanmaktaydı. Bu üç saldırı da daha büyük boyutlu saldırılar için yedek güçlerle yapılan bir nevi taktik saldırılar niteliğindedir. Enas amaç düşman güçlerini şaşırtmak, harekete geçirmek ve pusuya düşürerek daha büyük darbeler vurmaktır. Nitekim gerilla birlikleri ana kuvvetlerini üç ayrı stratejik noktada pusuya hazırlamıştı. Bu pusu noktalarından ikisi Hezex-Babek yolunda, biri ise Hezex-Barım yolu üzerindedir.

Hezex merkezinde çarpışmalar durup gerillalar geri çekildikten sonra, Babek'e yardıma giden öncü bir panzer, Siring mntıkasında gerilla pususuna düştü. Gerillanın roketlerine hedef olan panzerdeki mürettebatın 1'i öldü, 4'ü de ağır yaralandı. Ağır yaralanan askerlerden 2'sinin de daha sonra kaldırıldıkları hastanede kurtarılmadığı ve öldükleri bildirildi. Birinci pusu noktasında gerillalar geri çekildikten sonra düşman güçleri, Babek'e doğru yollarına daha kaygısız biçimde devam ederler. Ancak çok geçmeden ARGK birliklerinin daha büyük güçle pusu attığı ikinci noktada yenden pusuya düşerler. İki cemaat içinde seyreden düşman konvoyu gerillaların bombalı, roketli ve otomatik silahlı saldırısı sonucu tamamen imha edildi. Üst-üste uğradığı baskın ve pusularda şaşkına dönen sömürgeci birlikler, gerillalarımıza hiçbir karşılık bile vermeden imha oldu, düşman askerlerinden hiç kurtulan olmadı. Başarılı pusu eyleminden sonra düşmanın elin-

deki silah ve malzemeden işe yarar ne kaldıysa tümüne el koyan gerillalar, araçların kalıntılarını da ateşe vererek hızla alandan uzaklaştı. Tüm bu baskın ve pusu eylemleri 4 saat gibi kısa bir süre içerisinde gerçekleşti. Ve usta taktiklerle düşmanı şaşkına çevirerek ağır kayıplar verdiren ulusal kurtuluş kuvvetlerimiz hiçbir kayıp vermediler.

Gerillaların bu başarılı saldırılarını, usta askeri taktiklerini ve gücünü yakından izleyen halkımız, eylemlerden sonra coğkusuunu dile getirerek, gerillalara olan hayranlığını ve bağlılığını ifade ederek başı dik tarzda günlerce konuştu.

ARGK karşısında çırpınan sömürgeciiler terörle kitleleri sindirip gerillaya desteklerini kesmeye çalışıyor

Gerillaların gerçekleştirdiği bunca başarılı saldırıda kitlelerden aldığı destek ve gücün büyük rolü olduğunu çok iyi bilen sömürgeciiler, ellerindeki üstün silah ve tekrüğe rağmen askeri anlamda yenilgiye uğramamaları ve çareyi halk kitleleri üzerinde baskı ve terör uygulayarak gerillaya sundukları desteği kesmekte arıyor. Bu amaçla Hezex ve çevresinde de son günlerde yoğun operasyonlar düzenleniyor.

Son 16 gün içerisinde Değa Dare (Sırköy) ve Babek (Sulak) köyleri ile Kowex mezasında yapılan operasyonlarda, köylülere köy meydanlarında işkence edildi. Köylerde gençleri bulamadıklarından hıncılarını yaşlılar ve kadınlardan aldılar. Kowex'te köy muhtarı da dahil pek çok yağlı insan dayaktan geçirildiler. Değa Dare'de ise TC'nin barbarlığını yakından tanıyan halk toplu olarak köyü terk edip dağlara çekildi. 1990 Hezex serhildanları döneminde, bu köyden bazı yurtseverler işkence ile katledilmişti.

Öte yandan bu süreçte Hesplast (Yarbağı) köyünde 5, Hezex merkezinde de 7 yurtsever gözaltına alındı. Bunlardan Yusuf Vesek, Ali Danışman ve Uzman soyadı bir öğrencinin 21 günden bu yana yoğun işkence altında oldukları bildirilmektedir.

Artık hedef kendi merkezleri

Foto: Berxwezan

Safılara akin eden yeni savaşçılar eğitimde...

Foto: Berxwedan

11-13 Temmuz tarihleri arasında kent merkezlerine ikinci baskın furyası

10 Temmuz günü Amed'de devrimci-yurtsever Kürt politikacı Vedat AYDIN'ın cenaze töreninde, faşist Türk sömürgecilerinin halk kitlelerini hedefleyen planlı katliam uygulamasına anında yanıt veren Halk Kurtuluş Ordumuz- ARGK, 11 ile 13 Temmuz tarihlerini kapsayan üç günlük sürede 6 il, ilçe ve bucak merkezine baskın düzenleyip sömürgecilere ağır kayıplar verdirerek, halkımıza yönelik her türlü saldırılara anında karşılık verileceğini bir kez daha kanıtlamıştır.

Hêlal: Qulahan (Ludere)'a bağlı Hêlal (Hilal) bucagına ARGK gerillaları tarafından 11 Temmuz geresi baskın düzenlendi. Baskında hükümet binası başta olmak üzere tekel ve diğer bazı resmi kurumlar roketlenerek tahrip edildi. Olayda düşman güçlerden ölen ya da yaralanan olup olmadığı konusunda kesin bir bilgi edinilemedi.

Hêlal eylemi, aynı zamanda faşist rejimin son günlerde yoğunlaştırdığı kontr-gerilla eylemlerine de anlamlı bir yanıt oldu. Bilindiği gibi Hêlal Belediye Başkanı Yakup Kara, sömürgecilerle işbirliği yapmayı ve onlara uşak olmayı kabul etmediği için, bundan kısa bir süre önce 4 yakınıyla birlikte kontr-gerilla timleri tarafından katledilmişti. Hêlal baskını aynı zamanda hunharca katledilen bu yurtseverlerin intikamının da alınması anlamına geliyor.

Semzînan: ARGK birlikleri 11 Temmuz'u 12'ye bağlayan gecede, Çolameriğin Semzînan ilçesine bir baskın düzenlediler. Baskında sömürgeci devlete ait resmi kurumların birçoğu roketlenerek tahrip edildi. Yurtsever kaynaklardan edinilen bilgilere göre olay sırasında bir binbaşı öldürüldü, çok sayıda düşman askeri de yaralandı.

Sömürgeci yetkililer yaptıkları açıklamada binbaşının çatışmada vurularak değil de kalp krizinden öldüğünü söylediler.

Wan: 12 Temmuz gecesi de Wan merkezinde bulunan komando taburu ile piyade alayı ARGK birlikleri tarafından basıldı. Baskın sırasında çıkan çatışma 3.5-4 saat kadar devam etti. Komando taburu ile piyade alayına pek çok roket mermisinin isabet ettiği bildirilmektedir. Ulusal kurtuluş kuvvetlerimiz olayda kayıp vermezken, düşmanın kayıplar konusunda kesin bir bilgi alınmadı. Ancak askeriyenin olaydan sonra 20 kadar çelenk yaptırıldığına tanık olan Wan halkı, bu durumu düşmanın çok kayıp verdiğine yormaktadır.

Pasûr: Amed'in Pasûr (Kulp) ilçesine de 12 Temmuz günü bas-

kın düzenlendi. İlçe merkezindeki resmi kurumlardan bir kısmı hasara uğratıldı. Aynı sırada bir başka ARGK birliği de ilçe merkezinin yakınında bulunan karayolları şantiyesine baskın düzenledi. Şantiyeyi bekleyen sömürgeci askeri birliklerle ARGK gerillaları arasında meydana gelen çatışmada 1'i asubay başçavuş olmak üzere 5 düşman askeri öldürüldü. Olayda gerillalarımızın herhangi bir kaybı olmadı.

İlçe merkezine ve karayolları şantiyesine baskın düzenleyen birlikler daha sonra birleşip geri çekildi. Aldığı bu darbelerin etkisiyle hırçınlaşan sömürgeciler büyük bir askeri güçle gerillaları takibe giriştiler. Bu takip olayı ve çerçevesinde yer yer meydana gelen çatışmalar birkaç gün devam etti. Ancak sömürgeciler bu çatışmalarda da darbe üstüne darbe yiyerek serseme dönmekten kurtulamadılar.

14 Temmuz günü ARGK birliklerinin Pasûr yakınlarındaki bir muntıkada atıkları pusuya düşen iki araçlık bir düşman askeri konvoyu imha edildi. Bu olayda ölen düşman askerlerinin sayısının 20 civarında olduğu tahmin edilmektedir.

Öte yandan Pasûr'un Radikan bölgesinde henüz silah bırakmamış bulunan az sayıdaki korucuların da son gelişmelerle birlikte silah bıraktıkları ve böylere bu bölgede koruculuğun tamamen iflas ederek çıktığı bildiriliyor.

Nisêbîn: Amed serhildanuru en aktif biçimde destekleyen merkezlerden biri Nisêbîn oldu. Bu amaçla enaf günlerce kepenk kapattı, kitlesel gösteriler oldu, köylüler ilçe merkezine doğru yürüyüşe geçtiler. Nisêbîn'de böylesine yoğun kitlesel eylemler olurken gerillalar da bu hareketliliğe katılmakta gecikmedi.

13 Temmuz akşamı ARGK'nin şehir timleri tarafından Nisêbîn merkezinde yeni yapılan hükümet konağı ateşe verilerek imha edildi. Dehla Hemo yakınındaki binayı yakmak isteyen gerilla ve milis güçlerimizle sömürgeci birlikler arasında çatışma çıktı. Çatışma sırasında halktan iki kişi yaralandı, yaralananların durumlarının ağır olmadığı bildirildi. Çatışmaya rağmen birliklerimiz hükümet konağını ateşe vermeyi başardılar ve kayıp vermeden olay yerinden uzaklaştılar.

Bu olaydan sonra TC güçleri istasyon ve Abdülkadir Mahalleleri'nde geniş çaplı operasyonlar düzenlediler. Bu operasyonlarda yurtseverlerden 30 kadarının gözaltına alındığı bildirilmektedir.

ARGK'nin çağrısıyla Amed ve ilçelerinde bir günlük yas ilan edildi

Amed (Berxwedan): 20 Haziran günü Çewlik (Bingöl)'ün Dara Hêrê (Genç) ilçesi Ezgiler (Geyikdere) muntıkasında, sömürgeci ordu birlikleriyle birlikleri çatışmada kahramanca savaşarak şehit düşen 10 ARGK gerillasının anısına, Amed ve ilçelerinde 2 Temmuz günü, bir günlük yas ilan edildi. Amed Eyalet Komitesi'nin 1 Temmuz 1991 tarihli çağrısı üzerine, 2 Temmuz günü Amed merkezi ile Lice ve Bismil ilçelerinde, 4 Temmuz günü Farqîn (Süvan)'da ve 6 Temmuz günü de Pasûr (Kulp) ilçesinde enaf kepenk kapattı.

Bu çağrıya halkımızın ve denli yaygın karşılık verilmesi, kent alanlarında ulusal kurtuluşçu otortelerin ne denli egemen olduğunun açık bir göstergesi olmaktadır. Halkımız şehitlerine nasıl sahip çıktığını, şehitlerin anısına ne denli bağlı olduğunu Dara Hêrê'de şehit düşen 4'ü bayan 10 ARGK savaşçısının cenazelerini almak için günlerce verdikleri uğraşla ve şehitler için Lice merkezinde düzenlenen görkemli cenaze töreniyle de zaten somut biçimde kanıtlamıştır. Hatırlanacağı gibi Lice'de yapılan cenaze törenine değerli halk önderi Vedat AYDIN da katılmış ve törene katılan 10 bin civarındaki kitleye hitap ederek, devrim şehitlerimiz nasıl sahip çıkılması gerektiği üzerinde durmuştur.

Çağrıya karşılık veren Amed ve ilçelerinde yapılan kitlesel gösteriler, aynı zamanda Anti-Herör Yasası denilen faşist yasayı protesto etme amacını da içermektedir. Çünkü son günlerde Kürdistan'ın birçok alanında bu çerçevede geliştirilen

Çarpışma ve özgür kurtuluşçu gençler

Foto: Berxwedan

kontr-gerilla eylemlerinde sürekli bir artış olmaktadır.

Bu kapsamda geliştirilen eylemler sadece kepenk kapatmayla da sınırlı kalmadı. Yer yer açlık grevleri, gösteriler, işçilerin iş bırakması türünden eylemlerle de çok daha kapsamlı ve etkili bir kampanyaya dönüştü.

Amed Merkezi: Amed Eyalet Komitesi'nin 1 Temmuz tarihli çağrısına uyan Amed enaf, 2 Temmuz günü yoğun bir kepenk kapama eylemiyle yas uygulama-

YURTSEVER HALKIMIZA!

20 Haziran 1991 günü Genç-Kulp-Lice ilçesinde bir grup ARGK gerillası ile sömürgeci-faşist Türk ordu güçleri arasında günboyu süren çatışmada 1'ü bayan olmak üzere 10 kahraman yoldaşımızı şehit vermiş bulunuyoruz.

Sabah saat 06'te başlayan ve 15-16 saat süren bu çatışmada, düşmanın çok büyük silah ve teknigine rağmen, gerillalarımız kahramanca bir direniş sergileyerek, bize yürümemiz gereken yolu göstermişlerdir. Özgür bir halk ve ülke gerçekliğine ulaşmamızda düşmanın azgın saldırılarına karşı genç bedenlerini siper ederek şahadete ulaşmışlardır. Şehitler kervarının bu son halkası, Amed'imizde gerilla ve halk olarak ordulaşmamızın teminatı olacaktır.

Özgür ve bağımsız Kürdistan'ı yaratma mücadelesinde şehitlerimiz, en yüce değerlerimizdir. Değerlerimize bağlılığımız, savaşımızı yükseltmek, serhildanları daha da güçlendirmektedir. Onların direnişlerini, anılarını kendimize emir bileterek yürüyeceğiz. Şahadetleri, devrim mücadelesine olan bağlılığımızı arttırırken, sömürgeci faşist TC'ye olan kinimiz daha da bilemiştir. Herbiri bir insanlık abidesi olan şehitlerimizin intikamını almaya yeminliyiz.

Halkımızı, bu günde kepenkleri indirerek, kontakları kapatarak, bütün iş sahalarında, devlet kurumlarında işe gitmeyecek, okulları boykot ederek, gazete almayarak, televizyon açmayarak şehitlerimize daha iyi sahip çıkmaya çağırıyoruz! Şehitlerimizi anmak için toplantı, gösteri ve yürüyüşler düzenleyerek onlara olan bağlılığımızı gösterebiliriz! Şehitlerimizi direniş bayrağı yaparak düşmanın üzerine yürüyalım!

Yurtsever halkımızın, Komitemizin bu çağrısıyla yığıt evlatlarına olan bağlılıklarını yüce bir duyguyla yerlerine getireceklerine olan inancımız tamdır.

- Yaşanan 20 Haziran direnişimiz
- Yaşanan PKK, ERNK, ARGK
- Yaşanan Başkan APOİ

1 Temmuz 1991
Amed Eyalet Komitesi

masını başlattı. Bir gün önce şehir merkezinde yaygın biçimde dağıtılan bildiriler, bütün kent halkının duyarlı davranmasında etkili oldu. 2 Temmuz günü sabahı Amed merkezinde

tarlarını almaları ve ertesi gün dükkanları kendilerinin açması oldu.

Enafın kepenk kapattığı 2 Temmuz günü Amed'deki işçiler de bir saatlik iş bırakma eylemiyle çağrıya karşılık verdi. Bekkilye-İş, Yol-İş ve Petrol-İş sendikalarına bağlı işçilerin bu anlamlı eylemi, devrim şehitlerinin anısına ilan edilen yas gününü daha da anlamlı kıldı.

Ayrıca 8 sendikadan katılımla iki günlük bir açlık grevi de yapıldı. 3 ve 4 Temmuz tarihlerinde 2 Nolu Yol-İş Sendikası binasında yapılan uyarı amaçlı açlık grevi, binlerce ziyaretçinin uğramasıyla bir gösteri yerine dönüştü. Özellikle eylemin sona erdiği gün toplanan 6 bin civarındaki yurtseverin ulusal kurtuluşçu sloganları ve daha sonra araçlarla şehir içinde konvoylar biçiminde tur atılması eylemi tam bir kitlesel gösteriye dönüştü.

Tes-İş 1 ve 3 Nolu Şube, Yol-İş 1, 2 ve 3 Nolu şubeler, Tek-Gıda-İş, Harb-İş, Petrol-İş ve Belediye-İş sendikalarının ortak imzalarıyla yapılan açıklamada, işçilerin sorunlarının toplumun sorunlarından soyutlanarak çözümlenemeyeceği vurgulanarak özellikle şu görüşlere yer verildi:

"...İşçi sınıfı ve onun sendikaları, toplumun ezilen, sömürülen, horlanan katmanları ile bu katmanların üretti, demokrat kurum ve kuruluşları ile bütünleşerek; toplumun politik özgürlüğü için, ... zulmün, hakmezliğin ve sorun kalımların yasal vadesi olarak yürürlüğe konan devlet terörü yasasına karşı insan onur ve haysiyetinin korunması için,

kısacanın insanın insan tarafından köleleştirildiği düzeni ortadan kaldırmak, bütün insanların kurtuluşu için, herkesin kendi kimliğini özgürce taşıdığı ve bütün özgürlüklerin var olduğu katilimci, çoğulcu, özgürlükçü demokratik bir toplumsal düzenin insan için mücadelesine bilinci ve kararlılığı içerisindeyiz. Ancak siyasetçi iktidar bu gelişmenin önüne geçmenin çaresizliği içinde toplumun üretti, demokratik ve yurtsever güçlerini ve bu güçlerin temsil edildiği kuruluşları hedef alan açık ve provokatif saldırılar içerisinde girmiştir. (...) Bu tür eylemlerin, gelişen sürecin önüne geçemeyişinin sonucu ile bu saldırıları sefretle kınıyor ve lanetliyoruz."

Bismil: Ulusal kurtuluş mücadelesi şehitlerini anma, Anti-Terör Yasası'nu ve bu yasa çerçevesinde son günlerde geliştirilen kontr-gerilla faaliyetlerini protesto etmek amacıyla Bismil'de de esnaf kepenk kapattı. Ayrıca üçe halkı bir kitlesel gösteri düzenledi. Gösteriye sömürgeci kolluk kuvvetleri cop ve silahla saldırarak müdahalede bulundular. Özel tim ve jandarmaların saldırısı sonucu çok sayıda yurtsever yaralandı ve 50'ye yakın yurtsever de gözaltına alındı.

Sömürgeci uygulamaların vahşeti halkı sindireceği yerde, kin ve öfkemizi daha da artırdı. Bismil'de gösteriler ve kepenk kapama eylemi ikinci gün de sürdürüldü. Özel tim ve komandoların kitleleri taraması sonucu pek çok yurtsever kurşun yarası aldı. Yaralıların pek çoğu gözaltı ve işkencelerle marız kalmamak için hastanelere bile gidemedi. Bismil'de sömürgeci-faşist TC'nin tim ve komandolarının uygulamalarına tanık olan muhabirimiz, "Bismil'de dün yaşananları İsrail bile Filistin'de uygulamadı" sözleriyle gözlemlerini aktarmaya çalışıyordu. Yaralılardan birçoğu arkadan kurşunlanmak suretiyle yaralan-

Genlinin bir dinlenme anı.

Foto: Berxwedan

muştı.

Olayların geliştiği ilk gün gözaltına alınanlar, 3 Temmuz günü mahkemeye çıkarıldılar. Yurtseverler mahkeme önünü yeni bir gösteri ve direniş alanına çevirdiler. Sömürgeci güçlerin müdahalesiyle tekrar kavga ve çatışma yaşandı. Ve bu olayda da 5 kişi daha gözaltına alındı. Öte yandan daha önce gözaltına alınanlardan yağlı köpek olan 8 kişi bırakıldı, 31 kişi ise tutuklanarak Amed cezaevine gönderildi. Durumu incelemek üzere Bismil'e giden bir İHD heyeti de iki saatliğine gözaltına alındıktan sonra serbest bırakıldı.

Parqin: Aynı tarihlerde kepenk kapama eylemine katılan merkezlerden biri de Parqin (Silvan) oldu. Orta Eyalet Komitesi adına Parqin merkezinde yaygın bildiriler dağıtıldı. Bildiride esnafa kepenk kapama çağrısı yapıldı. Ertesi gün, yani 4 Temmuz tarihinde bu çağrıya yanıt veren ilçe esnafı yaygın bir kepenk kapama eylemi gerçekleştirdi. Katılım oldukça yüksekti. Eylem öğlen saatlerine kadar sürdü. Sömürgeci karşı-

merkezine çok sayıda polis-asker ve tim elemanı yığıldı. Durum bir ara oldukça gerginleşerek her an bir çatışma beklentisine dönüştü. Ancak herhangi bir çatışma vb. olay olmadan eylem sonuçlandırıldı.

Pasûr: Pasûr (Kulp)'da da 6 Temmuz günü benzer eylemler gerçekleştirildi. Ancak Pasûr'da kepenk kapamanın yanı sıra çöller ve araç sahiplerinin de kontak kapaması üzerine ilçe merkezinde yasa dışı adeta durdu. Kepenk kapama eylemi 100'e yakın bir başarıyla gerçekleştirilirken, ilçedeki araçlardan hiçbirinin de çalışmaması üzerine Pasûr'un Amed ve diğer merkezlerle bağlantısı da tümünden kesildi. Köylere de aynı biçimde bağlantı tamamen kesildi.

Son derece başarılı geçen eylem esnasında sömürgeci güçler halkın tepkisinden çekindiklerinden herhangi bir müdahalede bulunamadılar.

Elîh: Elîh (Batman) ve çevresinde kontr-gerilla faaliyetlerinin oldukça yoğunlaştığı bir alan oldu. 1 Temmuz günü Sıddık Tan

adlı bir yurtseverin aracına konan bombanın patlaması sonucu kendisi ve bir oğlu yaralandı. Durumları ağır olan baba-oğul Tan'lar Amed hastanesine kaldırıldı.

Elîh ve çevresinde bu tür faaliyetler akıl almaz boyutlara ulaştı. Gerillalar adına yurtseverlere telefon edilip belli noktalara çağrılıyorlar, daha sonra etrafı ilimlerle sarılıp gözaltına ve işkenceye götürülüyorlar. Aynıca yollarda araçların önü kesilip durduruluyor. Kendilerine ge-

rişle süsü veren timler halktan zorla para topluyorlar ve bunları da gerillaya mal edip anti-propaganda geliştiriyorlar.

Sömürgeci bu tür uygulamalarını protesto etmek amacıyla, Elîh'te, ANAP dışındaki tüm siyasi parti temsilcileri ve demokratik kitle örgütlerinin katılımıyla 3 günlük bir uyarı açlık grevi başlatıldı. 7 Temmuz günü sona eren eylemin başlangıç ve bitiş günleri binlerce kişinin katıldığı kitlesel gösterilere dönüştü.

Avusturya basınından:

Kürtler'in katledilmesine ilişkin Avusturya Sosyal-Demokrat Partisi - SPÖ Türk hükümetini sert bir dille eleştirdi

SPÖ'nün Uluslararası Sekreteri Karl Schramek, içinde ağır sözlerin de yer aldığı bir telgrafta, Türk askeri güçleri ile Türk devletinin çeşitli terörist kuruluşlarının son olarak Diyarbakır'da Kürtler'e yönelik gerçekleştirdikleri katliam nedeniyle, Türk hükümetini mahkûm etti.

Telgrafta, Sosyalist Enternasyonal'de yer alan SPÖ ve kardeş partilerin, diğer bazı çatışma ve krizlerin gelişiminde temel insan haklarının Türk militarizmi tarafından sürekli ihmal edilmesine artık müsamaha gösteremeyecekleri de yer almaktadır. Aynı şekilde; Kürt halkını sistematik baskılar altına almayı amaçlayan "Anti-Terör Yasası" adıyla bilinen ve Kürtler ile diğer muhalefet gruplarına yönelik olarak keyfi, kalıtsız askeri ve siyasi saldırıların kapıları ardına kadar açan uygulamaların da kabul göremeyeceği ifade edilmektedir.

Karl Schramek telgrafta, Türkiye'nin de gönüllü kabul ettiği ve altına imzasını atacağı ilkeler doğrultusunda atıldığı Birleşmiş Milletler İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi'ne tamamiyle zıt, bu ve benzeri yasaların TC tarafından derhal yürürlükten kaldırılmasını da istedi. Protesto telgrafta Karl Schramek sözlerine şöyle devam etmektedir: "Avusturya ve Hitler faşizmi döneminde halkların etnik durumu ve insanların politik inançları nedeniyle imha edildiği insanlık dramını daha unutulmayan ve tazeliğini gözleri önünde hissedilen Avusturya Sosyal-Demokrat Partisi, bundan böyle tüm olanaklarıyla Avrupa'da ve başka yerlerde kayıtsız şartsız demokrasiye, insan haklarına özgü idolojisiyle her türlü siyasi pratiği sorgılayacaktır."

Sonuç olarak K. Schramek, SPÖ'nün taleplerinden olan uluslararası bir Ortadoğu konferansı bünyesinde Kürt sorununun çözüme kavuşturulmasının gerekliliğine ilişkin talebini de tekrarladıktan sonra, Avusturya sosyal-demokratlarının temel ve meşru hakları için mücadele eden Kürtler ile Türkiye'deki muhalefet gruplarıyla koalisiz dayanışma içinde olduklarının altını çiziyor.

Yiğit ve cesur Amed halkına!

maktadır. Kürdistan halının yanan ve gelişme özelliği taşıyan bütün değerlerini, ulusal kurtuluş yolunda seferber eden ERNK, toplumumuzdaki bütün yurtsever halk güçlerini çeşitli birlikleri içinde örgütlemektedir.

Aydınların ulusal kurtuluş devrimimizdeki yeri ve rolü, önemini korumaktadır. Faşist terör yasasının esas hedefinin de şehit kitlelerini baskı, işkence ve katliamla pasifileştirmek, ulusal kurtuluşa katılımını önlemek olduğu bilinmektedir. TC sömürgecileri Vedat AYDIN'ı katletmekle, Amed halkını ve tüm Kürdistan halını sindirmeyi hedeflemişti. Ancak Vedat AYDIN'ın şehadetli, halkımıza yeni kitlesel ayaklanmalarda güç ve azim kazandıracağıdır. Amed ŞEHİDİLDAN'ı bunun somut göstergesidir.

TC devletinin en üst kademelelerinden ve bütün düzen partilerinin katılımıyla yönlendirilen katliam ardından, Amed şehrinin her tarafında estirilen terör fırtınası, gözaltına alınanlara yapılan insanlık dışı işkenceler ve hatta tarıkların ifade ettiği gibi soruşturma kurşunları dizmeler, hal-

lon pasifleştirilmesinin, direnişin kesintiye uğratılmasının hedeflenmektedir. Görülen odur ki, TC kendi sömürgeci egemenliğinin simgesi olarak gördüğü Amed'deki otorite ve parçalanmasını hazmedememiştir. Kendi hunhar yönünü sergilemiştir.

Yurtsever Amed'îliler!

Faşist sömürgeci, halk olarak yaşayan ve birliğimizi koruyan bütün değerlerimize saldırmaktadırlar. Şehitlerimizin mezarlarını ziyaret etmek, onları anmak geleneklerimizden biridir. Ama faşist-sömürgeci güçler, yaptıkları katliam yetimiyormuş gibi, Mardinli Şehitliği'ni bir tek insanın bile ziyaret etmesine müsaade etmemişler. Şehitliği abluka altına almışlardır. ŞEHİDİLDAN'ın şehit düşenleri ise, geceleri gizlice ailelerine teslim ederek Amed dağına yollamakta ya da gece gizlice gömmektedirler. Şimdiye kadar şehitlerin sayısını konuşmada kesin bir sayı saptanamamıştır. Bu konuda da TC devletinin sahtekarlığı sürmektedir. Kayıpların çok olması ve yaralıların birçoğunun sömürgeci elinde ölmek üzere teslim olma-

mayı seçmesi, şahadet olaylarının çoğalacağı sonucunu doğurmaktadır.

Faşist sömürgeci bu terör fırtınasına karşı her şeyimizle direnmek, halkımızı suikunluk içinde tutmamak, karargahı görmeye çalışan düşmana verilecek en iyi cevaptır. Bunun için,

Esnaf, memur, işçi, aydın, işsiz, din adamı: bütün yurtseverler!

Faşist devlet mekanizmasının işleyişini hafızlayan, onun terörünü etkileyecek, yalan haberciliğini boşa çıkaran, yurtseverlerin direnme azmini güçlendiren her çaba, her zamankinden çok, hızla ilerlemeye gerektirir. Bunun için elimizdeki bütün olanakları ve araçları devlete ve faşist katliamlara karşı direniş için seferber edelim!

Şehitliğimizi ziyaret edelim! Düşmanı kahredecek bir tavır-

la, şehitlerimizin anısına bağlı olduğumuzu gösterelim! Hastane kapılarında birliktelik yaralılarına sahip çıkalım! Onları faşist polisin ve özel timin eline bırakmayalım! Yeni şahadet olayları karşısında tepkinizle düşmana yönelerek, şehitlerimizi layık bir biçimde sahiplenelim ve direnişle uğurlayalım!

Bütün aktif pasif direnme yollarını kullanarak, sömürgeci-lerin varlığını kabul etmedüğümüz dünya üzeri kamuoyuna gösterelim! Demokratik kuruluşlarla örgütlenerek, düşmanın onları tasfiye etme çabalarını boşa çıkaralım! Özgür bir yaşam olan tutkumuzu dünyaya duyurmanın bütün yollarını deneyelim! Bütün KÜRDİSTAN halkı, Amed halkının yanında olduğunu göstermektedir. Halk birliğimiz bütün sömürgeci baskı ve katliamlara karşı duracak kadar güçlüdür. Buna güvenelim, bunun gereklilerini yapalım!

- Kürdistan faşist katliamcı Türk sömürgeci-leri
- 10 Temmuz katliamının hesabı sorulacaktır!
- Yasamın halkımızın serbestinden çıkarılması
- Yasamın PKK-ERNK-ARGKI
- Yasamın ulusal önder APO!

ARGK BİRLİKLERİYLE SÖMÜRGEÇİ GÜÇLER ARASINDA YOĞUN VE SÜREKLİ ÇARPIŞMALAR YAŞANIYOR

Dersim

Dersim Eyaleti yeni sürece güçlü hazırlıklar temelinde giriyor

Dersim (Berxwedan). Bağımsızlıkçı direniş mücadelemizin ülkemizin her alanında güçlü ve ilerli bir atılım sürecine girdiği bilinmektedir. Dersim Eyaletimiz de bu yeni sürece kapsamlı ve çok yönlü hazırlıklarla giriyor. Alanda bahar ve yaz dönemlerinde sergilenen aktif faaliyetlilik ve buna bağlı olarak gerillanın nitel ve nicel olarak daha ilerli bir konuma ve etkinliğe ulaşması alanın geneli üzerinde kitlesel düzeyde de o-

pişma bağladı. Gerillanın etkin saldırısı sonucu, düşman birliklerinden asker ve özel tim elemanı olmak üzere toplam 6 kişi öldürüldü.

İkinci günün sabahında birliğimiz henüz düşman çemberinden çıkamamıştı. Ve sabahın erken saatlerinde göğüs göğüse kırıya bir çarpışma başladı. Sömürgeci ordu sürülerinden binlerce kişilik bir gücün katıldığı bu çarpışmada, düşman birliklerinden 16'ı öldürülürken, birçoğu da yaralandı. Yaralıların sayısı bilinmemektedir. Düşman askerlerine alt 6 adet G-3 silahı, 1 adet MG-3 orta otomatik silah, bunlara alt 26 şarjör ve 2 bin kadar mermi, içindeki tüm belgelerle beraber 6 adet de sırt çantası gerillalarımızın eline

tildiği bir yürüyüş yapıldı. Sömürgecilerin müdahalesi sonucu diğer okulların katılması engellendi. Gösteri yürüyüşü ulusal kurtuluşçu sloganlar eşliğinde sona erdirildi. (...)

- Haziran ayının başlarında Mızgirt (Mazgirt) alanında bir gerilla birliğimiz ile düşman güçleri arasında çıkan çarpışmada çok sayıda düşman askeri öldürüldü. Birliklerimizin herhangi bir kaybı olmadı.

- 17-18 Haziran tarihlerinde Pülür (Ovacık) alanında meydana gelen büyük bir çarpışmada da yine düşmana ağır kayıplar verdiren gerillalarımız herhangi bir kayıp vermemiştir. Düşmanın kayıpları konusunda kesin bilgi edinebilmek mümkün olmamıştır.

tıgma çıktı. Çatışmada bir ARGK savaşçısı kolundan hafif yaralandı. Düşman kayıpları konusunda bilgi edinilemedi.

Diğer yandan Dep (Karakoçan) alanında son iki haftada ulusal kurtuluş kuvvetlerimizde sömürgeci birlikler arasında yoğun çarpışmalar yaşandığı ve bu çarpışmalarda düşmana önemli kayıplar verdirildiği bildirilmektedir. Çarpışmaların sonuçları hakkında somut ve kesin bilgiler edinmek henüz mümkün olmamaktadır. Birlikte, çeşitli yurtsever kaynakların bildirdiğine göre, Temmuz'un ilk haftasında meydana gelen çarpışmada sömürgeciye ait bir helikopter düşürüldü.

Ayrıca Dep ile Golan arasındaki Hadran bölgesinde 8 veya 9 Temmuz tarihinde başlayarak dört gün devam ettiği bildirilen çarpışmalarda, sömürgeci güçlerden 1 yüzbaşı ve çok sayıda askerin öldürüldüğü söylenmektedir. Kimi kaynaklar bu sırada sömürgeci birliklerin panik içerisinde birbirleriyle de çatıştıklarını ve bu esnada da ölen askerler olduğunu belirtmektedir.

Çewlik

Dara Hêñê'da şehit düşen 10 ARGK savaşçısının intikamı misliyle alınıyor.

Siwan'daki iki ayrı pusu eyleminde 20'nin üzerinde sömürgeci asker ve tim elemanı öldürüldü

Çewlik (Berxwedan): Çewlik (Hêgêl)'e bağlı Dara Hêñê (Genç) ilçesi yakınlarındaki Faşiler (Geyikdere) mntıkasında 20 Haziran tarihinde şehit düşen 10 ARGK savaşçısının intikamı, olay üzerinden henüz iki hafta bile geçmeden misliyle alınmaya bağlandı. Aynı ilçeye bağlı Siwan (Servî) bucağı yakınlarında ARGK gerillaları tarafından gerçekleştirilen iki ayrı pusu eyleminde düşmana 20'nin üzerinde kayıp verdirildi.

İlk pusu eylemi 1 Temmuz tarihinde gerçekleştirildi. Bir özel tim aracını pusuya düşüren gerilla birliği, araçta bulunan toplam 9 kişiden 6'sını öldürdü, kalan 3'ünü de ağır yaraladı. Düşman kayıplarını gizlemek istediye de bunu başaramadı. 2 ölü ve 2 ağır yaralı Çewlik merkezine götürüldü. Diğerlerinin nereye götürüldükleri öğrenilemedi. Eylemden sonra özel tim aracının halini gören görgü tanıkları, bu araçtan kimse'nin sağ kurtulamayacağını kesin bir dille belirtmektedirler.

Yine aynı mntıkada bir gerilla saldırısı da 13 veya 14 Temmuz tarihinde meydana geldi. Bu olayda ARGK birliklerinin saldırısına uğrayan 10 cemsellik bir düşman konvoyu ağır darbe yedi. Edinilen bilgilere göre araçlardan biri tamamen, diğeri de kısmen imha oldu. Bu olayda en az 15 sömürgeci askerin öldürüldüğü, diğerlerinin de yaralandığı bildirilmektedir. Gerilla birliklerimiz her iki olayda da

hiçbir kayıp vermeden üssüne dönmüşlerdir.

Bu iki olay, şehitlerimizin kollarının yerde kalmayacağını, intikamlarının mutlaka ve en kısa süre içerisinde alınacağını ve sömürgecilerin ülkemizi terketmesine kadar mücadelenin asla durdurulamayacağını bir kez daha kanıtlamıştır.

Serhedan

Bazîd ve Golan'daki saldırılarda 4 asker ve 12 özel tim elemanı öldürüldü

Bazîd / Ararad (Berxwedan): Ulusal kurtuluş kuvvetlerimizde düşman güçleri arasında çarpışmaların hayli yoğun geçtiği alanlardan birisi de Serhedan alanıdır. Ne var ki bu alanda meydana gelen gerilla saldırıları ve çarpışmalardan ancak sınırlı ve gecikmeli bir tarzda haberler alabilmekteyiz.

Yöreden alınan son haberlere göre, Bazîd (Doğubeyazıt) ve Golan (Göle) yakınlarında meydana gelen iki ayrı ARGK saldırısında, sömürgeci güçlerden 4 asker ve 12 özel tim elemanı öldürüldü. Çok sayıda da yaralanan oldu.

27 Haziran günü Bazîd yakınlarındaki Ağaş Tutek mevkinde ARGK gerillaları tarafından kurulan pusuya, yörede operasyonlara katılan bir özel tim aracı düştü. Roket ve otomatik silahlarla taranan araç kısa sürede imha edildi. Araçta bulunan 12 özel tim elemanından hiçbir kurtulamadı, tümü içinde bulundukları araçla birlikte imha edildi. Savunmasız insanlarımız karşısında canavar kesilen sömürgeci timler, olayda gerillalarımıza en ufak bir karşılık bile veremediler. ARGK savaşçıları kayıp vermeden olay yerinden uzaklaştılar.

28 Haziran günü de Serhedan (Kars)'a bağlı Golan (Göle) ile Zurnan (Çıldır) ilçeleri arasındaki mntıkada ARGK birlikleri ile sömürgeci ordu güçleri arasında bir çarpışma meydana geldi. Düşmanın sayı ve teknik üstünlüğüne rağmen galip çıkan yine gerillalarımız oldu. Çarpışmada 4 düşman askeri öldürüldü ve çok sayıda asker de yaralandı. ARGK birlikleri kayıp vermeden üssüne döndüler.

Geçtiğimiz Haziran ayı sonlarında Bazîd yakınlarında meydana gelen çarpışmada şehit düşen ARGK savaşçıları İsmail ÖNDER (Seyfettin)'dir. Şili köyü yakınlarındaki olayda bir savaşçı da yaralı olarak düşmanın eline esir düşmüştü.

8 Temmuz tarihinde Serhedan merkezine bağlı Ölçülü köyüne gelen bir ARGK gerilla grubu, köylülerle geniş çaplı bir toplantı gerçekleştirerek ulusal kurtuluş mücadelemizin sorunları ve sürecin özellikleri hakkında halka bilgi verdi; bu temelde sohbet edildi.

Aynı gün Qazizman (Kağızman) ilçesine bağlı Demirkapı mevkindeki bir karayolu bekemevi binası gerillalar tarafından ateşe verildi. Bakımevinde bulunan bazı teknik cihazlara da el kondu.

Birlikler büyüdükçe savaş büyüyor.

Foto: Berxwedan

lumlu yankılar uyandırmıştır.

Bölgede geçtiğimiz aylarda gelişen yoğun gerilla etkinliklerinden pek çoğunu yanıtmamıştık. 1991 Nisan ayının ikinci yarısından bu yana geçen süreç kapsayan ve gerilla kaynakları tarafından yapılan bir açıklamada bazı bölümler sunmanın yararlı olacağına inanıyoruz.

"Halkımıza ve ilerici kamuoyuna

- Alanımıza IV. Ulusal Kongre kararlarını taşıyan yeni bir grubumuz, Dep (Karakoçan) alanında düşman tarafından farkedildi. Sömürgeci alana büyük bir güç yararak grubumuzu kuşatmak istediler. Düşman birlikleriyle temasın sağlandığı ilk gün, birliğimiz havadan saldıran bir helikopter, gerillalarımızın açtığı ateş sonucu ağır yara alarak devre dışı bırakıldı. Bunun üzerine sömürgeci korkuya kapılarak ihtiyatlı davranarak, grubumuza fazla yaklaşamadılar. Düşmanla gün boyu adeta kovalamaca yaşandı.

Olay gününün akşam saatlerine doğru kuşatmayı pekiştirmeye çalışan sömürgeci güçlerle gerilla birliğimiz arasında çar-

geşti. Bu çarpışmada büyük bir kahramanlık ve fedakarlık örneği sergileyerek savaşı 2 ARGK savaşçısı da şehit düştü.

- 28 Kasım 1990 tarihinde 4 ARGK savaşçısının şahadetine neden olan kelle avcısı Mehmet Zengin ölümlü ezalandırıldı.

- Pülür (Ovacık) merkezinde sömürgeci özel savaşın bir parçası tarzında çalışan ve alanda her türlü ahlaklılığı ve yozluğu geliştiren Hanım Derman adındaki bir esnafın dükkânına uyarı amacıyla konan bombanın patlaması sonucu, büyük maddi hasar meydana geldi.

- Aynı ilçede düşmanla öteden beri işbirliği içinde bulunan Ekrem Kerimoğlu'nun dükkânına uyarı amacıyla saatli bomba bırakıldı. Bombanın patlaması sonucunda ayakkabı dükkânında önemli oranda hasar meydana geldi. (...)

- Mayıs ayı içerisinde ağırlıklı olarak planlama, eğitim, hazırlık çalışmaları ve ayrıca kitlelerle geniş çaplı planlama toplantıları yapılmıştır.

- 1 Mayıs günü Xozad (Hozat) merkezinde geniş çaplı pullamalar yapıldı, bildiriler dağıtıldı. Aynı gün Dersim merkezinde ise öğrencileri ve YSE işçilerinin ka-

Anti-Terör Yasası'nı protesto amacıyla 4 günlük bir açlık grevi yapıldı

Dersim merkezindeki HEP il binasında 2 Temmuz tarihinde Anti-Terör Yasası'nı protesto amacıyla başlatılan açlık grevi 4 gün devam etti. Başlangıçta 13 kişinin katıldığı açlık grevine katılanların sayısı daha sonra 60'ye yükseldi. Ayrıca eylemin sürdürüldüğü HEP il merkez binasına günde yüzlerce yurtsever uğrayarak eylem yerini bir gösteri alanına dönüştürdü. Ayrıca işçi sendikaları ve demokratik dernekler de eylemcilere dayanışmacı desteklerini sundular. Başarıyla sürdürülen açlık grevi eylemi 6 Temmuz tarihinde yine kitlesel bir gösteri ile sona erdirildi.

3 Temmuz'da Pilemor (Pülürmür)-Erzingan karayolu ARGK birliklerince kesildi. Yolda geçen araçlar durdurularak kimlik kontrolü yapıldı. Biriken yolculara yönelik çeşitli propaganda konuşmaları yapıldı. Daha sonra olay yerine gelen bir askeri araçta bulunan düşman askerleri ile gerillalar arasında çar-

Bazîd ve İdir'de açlık grevleri

Serhedan'a bağlı İdir (İğdir) ilçesi ile Bazîd'de de Anti-Terör Yasası'nı protesto amacıyla açlık grevleri yapıldı. Bu merkezlerde ilk kez açlık grevleri yapılmasına rağmen eylemler yoğun bir ilgiyle karşılandı.

İdir'de HEP ilçe merkezinde yapılan açlık grevi 16 kadar kişinin katılımıyla başladı ve üç gün sürdü. Bazîd'deki açlık grevine de 50'yi aşkın kişi katıldı ve başarıyla sürdürüldü. Her iki yerde de kitlelerin yoğun ziyaretleri ve destekleri grevçilere büyük moral verdi. Ayrıca İdir'deki eyleme pek çok Azeri kökenli Hericinin de destek sunması eyleme apayrı bir renk kattı. Her iki merkezdeki eylem de planlandığı tarzda başarıyla sonuçlandı.

Berwarî

Şoz ve Kilis köyleri arasındaki çarpışmada 1 assubay, 3 er ve 1 korucubaşı öldürüldü

Sêrt (Berxwedan): Sêrt'in Berwarî (Fervarî) ilçesine bağlı Şoz (Palamut) ve Kilis (Umurî) köyleri arasında ARGK gerillaları ile düşman birlikleri arasında iki gün süren bir çarpışma oldu. Bir ihbar üzerine gerilla birliğinin yerini öğrenip kuşatmaya almaya çalışan sömürgeci güçlerin saldırısıyla başlayan çarpışma, 24 ve 25 Haziran günlerinde meydana geldi. 11 kişilik küçük bir gerilla grubuna karşı, çok sayıda askerin dışında özel timler ve Şirvan ile Berwarî'de bulunan tüm korucular savaşa katıldı.

Kalabalık sayısına rağmen düşman güçleri, gerillaların kahramanca savaşıma karşısında ilk etapta tutunamadılar. Rûbar-yalı korucubaşı Mahmut'un öldürülmesi ve Şozlu bir korucunun da yaralanması üzerine asker ve korucular geri kaçtılar. Daha sonra Kobra olduğu sanılan zırhlı helikopterler savaşa sürüldü. Gerilla grubunun bulunduğu alan bombardımana tutuldu. Bu arada fosfor bombalarının da kullanıldığı sanılmaktadır. Bu sırada ARGK savaşımlarından 4'ü şehit düştü, diğer 7 kişi ise tekrar çarpışarak düşman çemberini yarmayı başardı. Bu sırada düşmandan da 1 assubay ve 3 er öldürüldü, 2 er ise ağır yaralandı.

Düşman çemberini yaran gerillalardan ikisi ağır yaralıydı. Bunlardan biri çarpışmadan üç gün sonra asker ve korucular tarafından görülerek sağ yakalanmak istenir. Bunun üzerine kahraman ARGK savaşımcısı, düşmanın eline geçmemek için kendi silahıyla şehit olmayı yeğler.

Çarpışmada yaralanan ve gri-bu kaybeden diğer savaşımcı ise, dört gün aç susuz ve tedavimsiz tek başına kalır. Daha sonra (hüde Kevîs yakınlarında bir yerde rastladığı kaynaktan su içer içmez baygın düşer ve korucular tarafından görülerek sömürgeciler teslim edilir.

26 Haziran günü, Zivînga Hacı Elî'ye yakın Xursê köyünde, gerillalar köylülerle konuşmak üzere kendilerine belli bir noktada randevu verirler. Bu ayı zamanda bir denemedir. Grup verilen noktada değil de başka yerlerde bunu kurarak beklerler. Bir süre sonra asker ve korucu-

lar tarafından tespit edilen noktanın çembere alındığı görüldü. Böylece bir ihbar olduğu kesinleşir. Grubu çembere alma sevdasındaki düşman güçler hiç ummadıkları bir yönden gerilla saldırısıyla karşılaşınca şaşkına döner ve darmadağın olurlar. Bu olayda çok sayıda düşman askerin öldürüldüğü bildirilmektedir. Ayrıca birçok askerle birlikte ihbarda rolü olan Derwêş adlı korucu da ağır yaralanır.

Öte yandan 30 Haziran gecesi Berwarî'nin Herivînan (Eldindûzû) karakoluna gerillalar tarafından roketatarlarla bir saldırı düzenlendi. Karakol binası büyük hasara uğrarken, gerilla saldırısına karşılık bile veremeyen düşman güçlerinden ne kadar öldü ve yaralı olduğu öğrenilemedi.

Şirnex

Dêrşevê karakoluna baskın: 13 asker öldürüldü

Şirnex (Berxwedan): 10 Temmuz Çarşamba günü, Şirnex'in Gabar muntıkasına düşen Dêrşevê köyü karakoluna ARGK birlikleri tarafından düzenlenen saldırı sonucu 13 düşman askeri öldürüldü.

Edinilen bilgilere göre Dêrşevê karakolundaki askerler birkaç sömürgeci birliklerle aynı gün Gabar'da operasyona çıkmıştır. Güçlü bir istihbarat ağına sahip olan gerillalar, düşman birliklerinin hangi alanlara operasyona çıktıkları yolunda duyumlar ve karakolun durumu hakkında detaylı bilgiler alıyordılar. Böylece sömürgeci birlikler dağda sömürgeci gerilla grupları ararken, düşmanı içinde vurarak büyük bir şaşkınlık ve moral bozukluğu yaratıyorlar. Karakola planlı bir baskın düzenleyen ARGK birlikleri, kısa sürede bu düşman yuvasını içundekilerle birlikte tümünden tahrip ve imha ediyorlar. O anda karakolda kalan düşman askerlerinden 13'ü de imha oluyor.

Köyün içinde bulunan karakolu bu şekilde imha ettikten sonra, köylülerle kısa bir toplantı da yapan gerillalar daha sonra köyden ayrılıyorlar.

Şirnex'in Başretê köyünde, köy meydanında bir köylü yurt-severe işkence edilmesi üzerine halk askerlere saldırıyor. Sömürgeci birliğin komutanı binbaşı da dahil birçok askerin köylülerin taahhüplü saldırısı sonucu çeşitli biçimlerde yaralandığı bildiriliyor. Durumun vahametini farkederek işkenceci TC ordusu birliği, işkenceciye son vererek köyden geri çekilmek zorunda kalıyor.

Öte yandan Şirnex'te 20 Haziran günü mahkemeye çıkarılan Kürt asıllı bir yedek subay ve 2 er hakkında görevsizlik kararı verildiği ve bunların dosyalarının Diyarbakır DGM'ye gönderileceği bildiriliyor. Yedek subay İlhan Hakır ve iki Kürt asıllı erin yargılamalarının gerekçesi, PKK'ye asker gönderdikleridir.

Şemzînan

Paniğe kapılıp birbiriyle çatışan sömürgeci birliklerden iki asker öldü

Şemzînan (Berxwedan): 27

Haziran tarihinde Şemzînan (Şemdinli)'a bağlı Şapatan köyünde konuşlanmış bulunan düşman askeri birliğinin paniğe kapılıp birbiriyle çatışması sonucu 2 askerin öldüğü bildiriliyor.

Edinilen bilgilere göre 27 Haziran akşamı köyün çevresinde bir silah sesi duyulması üzerine, köyde konuşlanmış bulunan düşman birliği, ARGK gerillalarının köye baskın düzenlediğini sanarak büyük bir korkuya kapılır. Bu korkunun verdiği telaşlı ruh haliyle gerilla saldırısına karşılık vermek üzere inlerinden çıkan sömürgeci askerler, karanlıkta birbirleriyle çatışmaya başlarlar. Uzun bir süre devam eden çatışma sonucu askerlerden iki si ölürken, pek çoğu da yaralanır.

Durumun anlaşılması ve herhangi bir gerilla baskınının söz konusu olmadığı ortaya çıkması üzerine, faşist komutanlar askerleri sıkı sıkı tembilleyerek hiç kimseye bu durumdan söz etmemesini isterler. Ancak Şapatan köylüleri her şeyi çok iyi farketmiş ve düşmanla için için alay etmektedirler.

Çel

Samadar Dağı'ndaki çarpışmada 1 binbaşı, 1 pilot üsteğmen, 1 asteğmen ve çok sayıda asker öldürüldü. Aynı çarpışmada bir de helikopter düşürüldü

Çel/Wan (Berxwedan): Çel (Çukura)'ın Samadar Dağı muntıkasında 17 Haziran tarihinde ARGK birlikleriyle sömürgeci ordu sürüleri arasında büyük bir çarpışma meydana geldi. Gerilla kaynaklarından aldığımız kesin bilgilere göre, bu çarpışmada düşman büyük bir askeri gücün yanısıra helikopterleri de yoğun biçimde savaşa sürdü. Buna rağmen düşman, halk kurtuluş ordumuzun üstün savaş yeteneği karşısında hiçbir varlık gösteremeyip ağır kayıplar verdi.

Çarpışmanın en kızgın bir anında ARGK savaşımlarının isabetli atışlarına hedef olan bir düşman helikopteri havada alev aldı ve ardından alevler içerisinde yere çakıldı. Helikopterde bulunan 1 binbaşı, 1 pilot üsteğmen ve 1 asteğmen yanarak öldü. Komutanlarını kaybeden sömürgeci birlikler panik içerisinde geri kaçırken de çok sayıda kayıp vermektен kurtulamadılar.

Bu olayda gerilla birliklerimiz kayıp vermediler.

Öte yandan Çel'in Deştan muntıkasında gerillaların düşerliği mayına çarpan 1 düşman askeri öldü.

Ücê

Hasan köyündeki düşman karakolu imha edildi

Licê (Berxwedan): Amed ve çevresinde büyük serüvömler ve kitlece ayaga kalkışların devam ettiği günlerde, çevrede gerilla saldırıları da oldukça yoğun biçimde sürmekteydi. Bu saldırılardan birisi de Licê'nin Hasan köyündeki düşman karakoluna yönelik gerçekleştirildi. Adı geçen köyde bulunan düşman karakolu, aynı zamanda yurtseverlerin işkenceden geçirildiği bir merkez olarak da tanınmak-

tadır. ARGK gerillalarının roketatarlı saldırısına hedef olan karakol ağır hasar görürken, içinde bulunan askerlerden de çok sayıda ölen ve yaralanan olduğu bildirilmektedir. Düşmanın kesin kayıpları konusunda bilgi edinilemedi.

Sêrt

Xizxêr çarpışmasında 2 subay ve 2 özel tim elemanı öldürüldü. 8 ARGK savaşımcısı da şehit düştü

Sêrt (Berxwedan): Sêrt'in Xizxêr (Şirvan) ilçesi yakınlarındaki Xuya Karun muntıkasında sömürgeci güçlerin kurduğu pusuya düşen bir gerilla birliği ile düşman kuvvetleri arasında çıkan çarpışma yer yer iki gün devam etti. 10 Temmuz tarihinde meydana gelen çarpışmada ilk günü sonunda bazı savaşımlarını şehit veren ARGK birliği toparlanıp düşman pususuna karşı saldırılarla bozmayı ve dağıtmayı başarıyor. Bu sırada sömürgeci güçlere kayıplar da verdiriliyor. Ardından alana daha büyük güçler yığan düşmanla gerilla birliği zaman zaman karşı karşıya geliyorlar ve bu şekilde çarpışmalar iki gün sürüyor.

Çarpışmada ARGK birliğinin 8 savaşımcısı kahramanca savaşarak şehit düşüyor. Düşman güçlerinden de 2 subay ve 1'i komiser olmak üzere 2 özel tim elemanı öldürülüyor. Bunlar sadece görgü tanıkları tarafından görüldükleridir. Sömürgeciler kendi kayıplarını açıklamamıştır. Geniş bir alana yayılan çarpışmalarda, düşmanın kayıplarının çok daha fazla olabileceği söyleniyor.

Asker ve korucular arasındaki anlaşmazlık

Şikeştîyan (Taşkonak) karakolundaki askerlerle, Xursê ve Zivînga Heci Elî köyleri korucuları arasında hakaret ve küfürlerle başlayan ve neredeyse çatışmaya dönüşecek anlaşmazlıklar yaşandığı bildirilmektedir. 29 Haziran günü yaşanan benzer bir tartışmadan sonra çeteler silahlarını karakola atıp köylerine dönüyorlar. Bunun üzerine subay kendilerinden özür dileyerek tekrar geri dönmelerini sağlıyor.

Edinilen bilgilere göre bu olayların nedeni şu: Operasyon vb. bir göreve çıkarken komutanların emri gereği daima çetelerden bir kısmı birliğin önünde, bir kısmı da arkasında ve askerler de ortada yürümektedir. Korucular ise bunu kabul etmiyor ve buna tepki duyuyorlar. Bu anlaşmazlık nedeniyle silahlarını karakola atan çetelerin halen tekrar silah almaya ikna olmadıkları ve bundan sonra çatışmalara katılmamakta ısrar ettikleri bildirilmektedir.

Nisêbin

Gerillalardan şantiye baskını ve İpek Yolu'nun bir süre denetime alınması

Nisêbin (Berxwedan): 9 Temmuz 1991 tarihinde Nisêbin yakınlarındaki Sultan Şexmûs mevkinde bulunan bir şantiye geril-

lalar tarafından basıldı. Bir grup gerilla etrafta durup denetim sağlarken, diğer bir grup ise, şantiyede çalışan bütün işçi, şoför ve diğer elemanları bir araya topladı. Çalışanlara yönelik propaganda konuşmaları yapıldı. Ayrıca burada bulunanların kimlikleri de kontrolden geçirilerek aralarında bilinen düşman unsurların görüldüğü tespit edildi. Daha sonra şantiyede bulunan ve YSE'ye ait olduğu belirtilen bütün iş makineleri ve taşıt aracı ateşe verilmek suretiyle imha edildi. Gerillalar herhangi bir tatsızlıkla karşılaşmadan olay yerinden uzaklaştılar.

Öte yandan 13 Temmuz tarihinde tarihi İpek Yolu Cûdî Botan-Nisêbin arasındaki bir yerde gerillalar tarafından kesilerek, yolun denetimimin bir süre ele geçirildiği bildiriliyor. Kimlik vb. kontroller yapan gerilla birliği, ayrıca yolculara yönelik propaganda konuşmaları da yapıp bildiri ve pullar dağıttı.

Bêrecûk

Gerilla faaliyetlerinde artış görülüyor

Riha (Berxwedan): Güneybatı eyaletinin genelinde olduğu gibi Riha (Urfa) ve çevresinde de son dönemde gerilla faaliyetlerinde gözle görülür bir artış ve gelişme olduğu görülmektedir. Yöredeki her köyün civarında gerilla birliklerinin dolayış ve çeşitli etkinliklerde bulunduğu bildirilmektedir.

Bu arada Bêrecûk (Birecik)'a bağlı Aynan köyü yakınlarında görülen ve düşmana ihbar edilen üç kişilik bir küçük gerilla grubu, ihbarı değerlendiren sömürgeci güçler tarafından takip ve çembere alınıyor. Çıkan çarpışmada gerillalardan ikisi şehit düşerken, birinin de yaralı olarak sömürgecilere esir düşmüş olduğu bildiriliyor. Ayrıca bu olayda düşmanları 3 asker de öldürüldü. Şehit ARGK savaşımlarından Tançer ÇOBAN Bêrecûk merkezinde, Halîl BAYSÖZ de doğum yeri olan Çiflik köyünde toprağa verildi.

Gürgum

ARGK birliklerinden çete odaklarına isabetli saldırılar

Dilêk/Pazarcix (Berxwedan): Gürgum (Marag)'un Pazarcix, Elbistan ve Kurdoxî (Türkoğlu) ilçeleri ile çevresindeki kırsal alanlarda çete odakları başta olmak üzere sömürgeci hedeflere yönelik gerilla saldırıları düşmanın ve işbirlikçilerinin alabildiğine tedirgin ederken, alandaki yurtseverler üzerinde de son derece olumlu etkiler bırakmakta ve ulusal kurtuluşçu ruhu canlandırmaktadır.

Bu gelişmelerden rahatsızlık duyan sömürgeciler "PKK çocukları öldürüyor" gibi inandırıcılığı kalmamış saavlarla çamur atmaya ve gelişmelerin etkisini kırmaya çalışıyorlar. TC yetkilileri, silahlanıp çetecilik yapan 18 yaşındakilere bile çocuk deyip bunu mücadelemizi karalamanın bir vesilesi yapıyorlar. Ancak durumu yakından bilen yöre halkı bu çete odaklarına vurulan darbelerden son derece hoşnuttur ve bu odakların ne pahasına olursa olsun bir an önce dağı-

tilmasından yararlanır.

Son bir hafta veya on gün içerisinde bu çerçevede meydana gelen olaylardan hiçbir edinebildiklerimiz yoktur.

- Elbistan'ın Çiftlik köyünde köy ağasının ve sömürgecilerin hizmetinde çalışan bir ajan aynı faaliyeti yürüten karısıyla birlikte ölümle cezalandırıldı.

- Yine Elbistan'ın Kültürler köyünde silah almış hulunan faşist çete odağına yapılan saldırıda 4 erkek ve 2 kadın öldü, 1 kadın da yaralandı. Adı geçen köyde Türkmenler oturuyor ve öteden beri faşistlikleriyle ün yapmışlardır. Bunlara son dönemlerde bir de silah verilerek çevredeki yurtsever köylerin başına bela edilmişlerdir. Bu çete odağına vurulan darbe yöredeki yurtsever köylere büyük bir memnuniyetle karşılanmıştır. Ayrıca olayda sömürgecilerin iddia ettiği gibi çocuk ölümü vb. de söz konusu değildir.

- Çaylayancerit ilçesindeki bir çete odağına yönelik saldırıda da 2 çete ve bir yakını öldürüldü.

- 13-14 Temmuz tarihlerinde Pazarcık'ta 6 işbirlikçi ajan ölümle cezalandırıldı. Bu kişilerin kısa bir süre önce Pazarcık yakınılarında vahşi bir şekilde katledilen 10 ARGK savaşçısı ve

yurtsever milisin öldürülmesi olayında rolleri bulunduğu bildirilmektedir.

- Ayrıca Kurdox II (Türkçü) ve Nurhak kırsalında ARGK gerillalarıyla sömürgeci birlikler arasında yer yer şiddetli ve yoğun çarpışmalar yaşandığı bildirilmektedir. Ancak bu çarpışmaların sonuçları hakkında kesin ve net bilgiler elimize ulaşmış değildir.

İzmir

İzmir metropolinde yaşayan Kürdistanlı yurtseverler 14 Temmuz'u yoğun bir eylemlilikle karşıladılar

İzmir (Berxwedan): Kürdistan'da ve yurt dışı alanlarda olduğu gibi Türkiye metropollerinde yaşayan yurtseverler de 14 Temmuz "Ulusal Onur Günü"nü yoğun bir eylemlilikle karşıladılar. 12 Temmuz tarihinde ERNK Ege Bölge Komitesi'nin konuya ilişkin bildirisi yaygın biçimde dağıtıldı. İzmir'in bütün semt ve ilçeleriyle Saruhan gibi bazı çevre ilçelerde de dağıtılan bildiride, herkesin kendi evinde bir günlük açlık grevi yapması

ve aynı gün çalışanların işe gitmemesi çağrısı yapılmaktaydı.

Bu çağrıya Kürdistanlı kitlelerin 1990 oranında karşılık verdiğі gözlemlendi. Pazar günü Kürdistanlı yoksul yurtseverler, en yoğun iş günü olmasına rağmen, o gün işe gitmeyerek EHK'nın çağrısını coşkuya karşılık verdiler.

Öte yandan 14 Temmuz günü, saat 07.45'te Gürcüçme yolu üzerindeki İş Bankası Şubesi'ne molotof kokteyli saldırı sonucu çıkan yangında büyük hasar meydana geldi. Aynı saatlerde Gümrük'te PTT Başmüdürlüğü'ne ait 20 kadar araç ateşe verilerek suretiyle imha edildi. Sömürgeciler yangına müdahale etmeye çalışılmasına da pek bir şey kurtaramadılar. Yine aynı gün ve saatte Hatay semtindeki İlahiyat Fakültesi yanında parketmiş bulunan bir resmi devlet minibüsü ateşe verilerek imha edildi.

14 Temmuz günü akşam saatlerinde de benzer eylemler birkaç alanda gerçekleştirildi. Saat 22.00 sıralarında Alsancak semtinde Tekel'e ait bir kamyon içindeki tütünle birlikte yakıldı. Aynı saatlerde Kadifekale yakınındaki birkaç resmi araç da ateşe verildi, ancak bunlara kısa sürede müdahale edilerek yangın söndürüldü. Anlaşılan sömürgeciler Kürdistanlı yurt-

severlerin yoğun olarak yaşadıkları bu semtte 14 Temmuz için önceden önlem almışlardı. Aynı amaçla Yeşilyurt semtinde de 13 Temmuz günü bir greyder tipi iş makinası yakılmıştı.

Başarıyla gerçekleştirilen bütün bu eylemler sırasında gözal-

tına alınma vb. hiçbir kayıp yaşanmazken, sömürgecileri adeta korku sardı. Ayrıca önemli bir politikleşme de birlikte yaşandı. Gecekondu semtlerinde 14 Temmuz'un anlam ve önemi konusunda yoğun tartışmalar yapıldı.

ŞAKLAVA'DA KDP KOMPLOSUNDA 2 ARGK SAVAŞÇISI ŞEHİT DÜŞTÜ

Güney Kürdistan'ın Şaklava kenti yakınlarında 8 Temmuz 1991 tarihinde 18 kişiden oluşan bir ARGK müfreze grubuna yönelik bir komplo saldırı gerçekleştirildi. Saldırının hiçbir ve olayın ayrıntıları henüz bilinmemektedir. İşbirlikçi KDP güçlerinin büyük ihtimalle Kürdistanı Cephe kuvvetleri adı altında gerçekleştirildiği komplo saldırıda, 2 ARGK savaşçısı şehit düştü, 2'isi de yaralandı.

Şehit düşen ARGK savaşçıları Kuzey-Batı parçasından dırlar. Bunlardan biri Bedîa doğumlu Şentürk YILDIZ (Hawar), diğeri de doğum yerini öğrenemediğimiz Abdurrahman DOĞU (Amed)'dir. Olayda yaralanan ve şu anda yollarının yanında bulunan savaşçılardan biri Güneyli Şoreş'dir.

Şehitler için yapılan cenaze törenine Güneyli halkımızdan da çok sayıda katılanlar oldu. Kitleler komplocu işbirlikçileri bir kez daha lanetleyerek, buna duydukları öfke ve tepkiyi dile getirdiler.

KDP'nin bu tür komploları ilk kez tanık olunan bir durum değildir. KDP'nin bu konuda oldukça kirli ve kabanık bir sicil mevcuttur. Ancak bu son komplo Kürdistanı Cephe adına yapıldı. Halkımız tarafından nefretle karşılanan bu son komplo saldırısı karşısında Kürdistanı Cephe temsilcilerinin ne dedikleri ve nasıl bir tavır takınacakları doğru mu olarak konusudur. Evet, sormak gerekir Kürdistanı Cephe, kendiliğine KDP tarafından gerçekleştirilen bu komplo saldırıya ne diyor?

PKK ve TC'nin savaş esirlerine yaklaşımlarına birer örnek:

Kamuooyuna

16 Haziran 1991 tarihinde ARGK gerillaları tarafından gerçekleştirilen yol kesme eyleminde piyade onbaşı Ümit Şahin tutuklanarak, PKK'nın devrimci adaleti sonucu serbest bırakılmıştır.

Bahar saat 08.30 sularında Bedîa'ya 10 km mesafedeki bir mevkiye Baharat Yolu'nu keserek sıkı güvenlik önlemleri altında 400-500 civarındaki kitleye Türkçe ve Kürtçe olmak üzere iki ayrı dilden seslenerek TC'nin yapmış olduğu anti-propagandalarla açıklık getirilen, kitlelere gerçekliği anlatılan ve onları mücadeleye çağıran ARGK gerillalarının gerçekleştirmiş olduğu ve yaklaşık 1,6 saat süren yol kesme eyleminde yapılan günlük kontrolden sonucu TC ordusunda görevli piyade onbaşı Ümit Şahin gözaltına alınmıştır. Sömürgecilerin herhangi bir müdahale almadan, kitlelerin coşkun alkışları ve "Baş Serok APO" sloganları eşliğinde geri çekilen ARGK gerillaları piyade onbaşı Ümit Şahin'i de birlikte götürmüşlerdir. Ancak yapılan kısa süreli soruşturma sonucunda suçsuz olduğu anlaşılan onbaşı Şahin, bir grup gerilla tarafından Baharat Yolu üzerinde bulunan yakın bir lokantaya götürülmüş, lokantada bulunan kitlelere Şahin'in durumu ve neden serbest bırakıldığı açıklandıktan sonra günün ilerlediği yere varabilmesi için gereken olanaklar sağlanarak serbest bırakılmıştır.

Bu çok olayda ve en son Ümit Şahin olayında da görüldüğü gibi devrimci adaletin yüceliği en açık bir biçimde PKK'de uygulanmaktadır. TC'nin yıllardan beri yapmış olduğu "terörle mücadele, kadın-çocuk öl-

dürüyorlar" yolundaki çarpıtmalarının ne derece yanlış olduğu bir kez daha ortaya çıkmış, yaşanan bu olay devrimci adaletin yüceliğini ve PKK'de uygulananın açıkça gözler önüne sermiştir. Şu çok açık olup kamuoyu tarafından da bilinmektedir ki, yıllardır sürdürülen savaşta TC hiçbir savaş kuralına almamak ve bütün savaş yasalarını ayaklar altına alarak, savaş esirlerine yaklaşımda işkenceci ve katilamcı bir tavırdan şaşmamaktadır. En hafif "suç"ları işledikleri gerekçesiyle binlerce insan tutuklanıp en ağır işkencelerden geçirilmiş, hakarete uğratılmış ve bütün kitle öldürmüştür. En acı olanı ise, insanın bir dürüstlük dahi gösterilmeyerek birçok insanın yakalandıktan sonra katledilmesi, ancak bu durumlar gizlenerek ya farkı bir biçimde anlatılarak ya da tümünden sahip çıkılmayarak "kim vurdu"ya getirilmesidir.

PKK ile TC'nin benimsediği bu iki farklı yaklaşım, özünde karşıt güçlerin insanlığa yaklaşımının, saygı ve sevgisinin ve aynı zamanda uluslararası savaş kurallarına ne denli riayet ettiklerinin de ifadesi olmaktadır.

Ne var ki, şu ana kadar yüzlerce, hatta binlerce er de bu savaşta vurulmuştur. Bunun tek sorumlusunun faşist Türk devleti olduğu açıktır. Kendi sömürgeci emelleri doğrultusunda maamur insanları suça buluşturarak savaşa süren TC, vurulan insanların ve dökülen kanların hesap sorulması durumundadır. Kürt-Türk binlerce insanı işlediği suça alet ederek PKK ve halkımız üzerine süren TC, dökülen kanların ve balını taşımak zorundadır.

TC ordusu içindeki askerleri, sömürgeci-faşist Türk devletin işlediği suça bulama-

maları, PKK ve Kürt halkına karşı silah kullanmama doğrultusunda tekrar uyuma mecburiyeti duyuyoruz. Ve "Gelin, PKK'nın adaletine aşan, çatışmalarda komutanlarımızın dinleyerek suça bulama yerine ARGK safalarına geçerek kendinizi devrimci adaletle teslim ediniz veya Kürdistan'da askerlik yapmayı kabul etmeyiniz" diyoruz.

(...)

Piyade onbaşı Ümit Şahin'in ailesine;

Açıklamamızda da belirttiğimiz gibi oğlunuz 16 Haziran 1991 tarihinde ARGK gerillaları tarafından kısa bir süre gözaltına alınmış, suçsuz olduğu anlaşıldıktan sonra serbest bırakılmıştır. Fakat faşist Türk devleti bu durumdan yararlanarak oğlunuzu katledip "PKK vurdu" biçiminde geçmiştiren bir tekrarlama yöntemiyle bağ vurabilir. Olan için Ümit Şahin'in ailesi olarak mutlaka en kısa dönemde gereken kurumlara başvurarak oğlunuzu akıbetini öğrenmeniz gerektiğini, Şahin'in katledilmesi halinde sorumlu tutulması gerekenin PKK değil, TC olduğunu belirtmek isteriz.

Piyade onbaşı Ümit Şahin'in ailesinin yanında bütün (Türk veya Kürt) asker müfrezine çağırınız, çocuklarını askere göndermemeleri veya en azından Kürdistan'da askerlik yapmalarını engellemelidir. Aksi takdirde şiddetlenerek sürmekte olan savaşta çocuklarının da öldürülebileceğini hesaba katmaları, böylece bir durumda, sorumlu tutulması gerekenin PKK olmayacağını belirtiriz.

17 Haziran 1991
Garzan Eyaleti
Askeri Konseyi

Kimi zaman küçük bir örnek bile bir gücün niteliği konusunda epay bilgi verebilir. TC'nin savaş esirlerine işkenceci ve katilamcı yaklaşımlarına karşı PKK'nın sergilediği insancaı tavır, özünde iki karşıt gücün insanlığa yaklaşımının da göstergesidir.

ERİZİN BELGESİ	
Çift	Sayı
Kötan	81 m. 5. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000. 1001. 1002. 1003. 1004. 1005. 1006. 1007. 1008. 1009. 1010. 1011. 1012. 1013. 1014. 1015. 1016. 1017. 1018. 1019. 1020. 1021. 1022. 1023. 1024. 1025. 1026. 1027. 1028. 1029. 1030. 1031. 1032. 1033. 1034. 1035. 1036. 1037. 1038. 1039. 1040. 1041. 1042. 1043. 1044. 1045. 1046. 1047. 1048. 1049. 1050. 1051. 1052. 1053. 1054. 1055. 1056. 1057. 1058. 1059. 1060. 1061. 1062. 1063. 1064. 1065. 1066. 1067. 1068. 1069. 1070. 1071. 1072. 1073. 1074. 1075. 1076. 1077. 1078. 1079. 1080. 1081. 1082. 1083. 1084. 1085. 1086. 1087. 1088. 1089. 1090. 1091. 1092. 1093. 1094. 1095. 1096. 1097. 1098. 1099. 1100. 1101. 1102. 1103. 1104. 1105. 1106. 1107. 1108. 1109. 1110. 1111. 1112. 1113. 1114. 1115. 1116. 1117. 1118. 1119. 1120. 1121. 1122. 1123. 1124. 1125. 1126. 1127. 1128. 1129. 1130. 1131. 1132. 1133. 1134. 1135. 1136. 1137. 1138. 1139. 1140. 1141. 1142. 1143. 1144. 1145. 1146. 1147. 1148. 1149. 1150. 1151. 1152. 1153. 1154. 1155. 1156. 1157. 1158. 1159. 1160. 1161. 1162. 1163. 1164. 1165. 1166. 1167. 1168. 1169. 1170. 1171. 1172. 1173. 1174. 1175. 1176. 1177. 1178. 1179. 1180. 1181. 1182. 1183. 1184. 1185. 1186. 1187. 1188. 1189. 1190. 1191. 1192. 1193. 1194. 1195. 1196. 1197. 1198. 1199. 1200. 1201. 1202. 1203. 1204. 1205. 1206. 1207. 1208. 1209. 1210. 1211. 1212. 1213. 1214. 1215. 1216. 1217. 1218. 1219. 1220. 1221. 1222. 1223. 1224. 1225. 1226. 1227. 1228. 1229. 1230. 1231. 1232. 1233. 1234. 1235. 1236. 1237. 1238. 1239. 1240. 1241. 1242. 1243. 1244. 1245. 1246. 1247. 1248. 1249. 1250. 1251. 1252. 1253. 1254. 1255. 1256. 1257. 1258. 1259. 1260. 1261. 1262. 1263. 1264. 1265. 1266. 1267. 1268. 1269. 1270. 1271. 1272. 1273. 1274. 1275. 1276. 1277. 1278. 1279. 1280. 1281. 1282. 1283. 1284. 1285. 1286. 1287. 1288. 1289. 1290. 1291. 1292. 1293. 1294. 1295. 1296. 1297. 1298. 1299. 1300. 1301. 1302. 1303. 1304. 1305. 1306. 1307. 1308. 1309. 1310. 1311. 1312. 1313. 1314. 1315. 1316. 1317. 1318. 1319. 1320. 1321. 1322. 1323. 1324. 1325. 1326. 1327. 1328. 1329. 1330. 1331. 1332. 1333. 1334. 1335. 1336. 1337. 1338. 1339. 1340. 1341. 1342. 1343. 1344. 1345. 1346. 1347. 1348. 1349. 1350. 1351. 1352. 1353. 1354. 1355. 1356. 1357. 1358. 1359. 1360. 1361. 1362. 1363. 1364. 1365. 1366. 1367. 1368. 1369. 1370. 1371. 1372. 1373. 1374. 1375. 1376. 1377. 1378. 1379. 1380. 1381. 1382. 1383. 1384. 1385. 1386. 1387. 1388. 1389. 1390. 1391. 1392. 1393. 1394. 1395. 1396. 1397. 1398. 1399. 1400. 1401. 1402. 1403. 1404. 1405. 1406. 1407. 1408. 1409. 1410. 1411. 1412. 1413. 1414. 1415. 1416. 1417. 1418. 1419. 1420. 1421. 1422. 1423. 1424. 1425. 1426. 1427. 1428. 1429. 1430. 1431. 1432. 1433. 1434. 1435. 1436. 1437. 1438. 1439. 1440. 1441. 1442. 1443. 1444. 1445. 1446. 1447. 1448. 1449. 1450. 1451. 1452. 1453. 1454. 1455. 1456. 1457. 1458. 1459. 1460. 1461. 1462. 1463. 1464. 1465. 1466. 1467. 1468. 1469. 1470. 1471. 1472. 1473. 1474. 1475. 1476. 1477. 1478. 1479. 1480. 1481. 1482. 1483. 1484. 1485. 1486. 1487. 1488. 1489. 1490. 1491. 1492. 1493. 1494. 1495. 1496. 1497. 1498. 1499. 1500. 1501. 1502.

KONTR-GERİLLA İŞ BAŞINDA

Son günlerde bölgemizle yaşanan hukuksuz infaz denilen bir kısım olayları yerinde tespit etmek ve kamuoyunun bilgisine sunmak üzere aşağıda arıları soyadları yazılı kişilerden oluşan İman hakları izleme heyeti olarak 30.6.1991 günü Şırnak ve çevresinde incelemelerde bulunduk. Bir kısım olaylara ilişkin tespit ve izlenimlerimiz:

CİZRE'DE İBRAHİM SARICA'NIN ÖLDÜRÜLMESİ

18.6.1991 günü Şırnak ili Cizre İlçe merkezli Cudi Mahallesi'nde, saat 04.00 ile 07.00 arasında gerillalar ile devletin güvenlik güçleri arasında şiddetli bir çatışma çıkıyor. Çatışmaya ilişkin resmi açıklamalar ile halkın ve görgü tanıklarının anlatımları çok farklı. Devletin resmi açıklamasına göre "5 güvenlik görevlisi yaralanmış 1 terörist silahıyla birlikte 10 olarak ele geçirilmiştir." Halkın (mahalle sakinleri ve görgü tanıkları) anlatımına göre "5 polis öldürülmüş, 4 polise yaralanmıştır. Gerillaların kaybı yok. Ölü olarak ele geçirildiği söylenen kişi ise, Cudi Mahallesi Vatan Sokak no: 42 de ikamet eden Ömer oğlu 1.1.1965 doğumlu, iki evli, yaşları 4 ay ile 10 yıl arasında değişen 6 çocuk babası insanıdır. İbrahim Sarica'dır İbrahim, silahsız ve savunmasız olarak sokak ortasında kurşuna dizilmiştir." Olaya ilişkin anlatımlar:

Zeynep Sarica (İbrahim'in eşi.) "Kocam her iş günü olduğu gibi sabahleyin güneğin doğuşuyla beraber işe gitmek üzere evden çıktı. O sırada şehrimizde alışılagelmiş bir durum halinde olan silah sesleri ile geliyordu. Saat dokuzda doğru bir kişiğin öldürüldüğü haberi yayıldı. Önce bizim mahallede oturan bir kişinin öldürüldüğü söylendi. Fakat saat 10.00'a doğru ölen kişinin vefat olduğu haberi yayıldı. Hastaneye koştuk. Bize göstermediler. Olayı görünce, ölen kişinin İbrahim olduğunu bize söylediler. Cenazesini istedik, bize cenazeyi vermedikleri gibi, göstermediler de. Apar topar cenazeyi kimseye göstermeden polisler kendileri götürüp gömdüler. Mezarlıkta müdahale etmeye çalıştım hırsaklardan Beni ve 10 yaşındaki oğlum Servet'i dövizle uzaklaştırdılar. Oğlum yediği dayaktan dolayı halen hastadır. Eşim kendi halinde, evine bağlı, içinde çalışan bir kişiydi. Silahsız ve savunmasızdı. Bütün gün eşimin nasıl bir adam olduğunu bülte. Resmi açıklama gerçeği yansıtmıyor. Gerillalara güç yetirmediler, eşimi öldürdüler."

İbrahim'in abisi Mehmet Sarica'nın anlatımına da aynı doğrultuda. O da kardeşini kaybetmenin ve tüm uğraşlarına rağmen cenazesini dahi alamamalarının üzüntüsü içinde.

Mehmet Ali Baykara: "Sabahın erken saatleriydi. Güneş doğmuştu. Bir grup polis benim evime geldiler. Oğlum Sırnak iki gün önce İstanbul'dan gelmişti. Çantasında iki kitap

İbrahim Sarica

buldular ve onu apar topar götürdüler. Bir kısmı da evi aramaya devam ediyordu. Bu arada sokanın öbür ucunda bir adam belirdi. Üzerinde beyaz renk gömlek ve kot pantolon vardı. Polisler kendisini çağırdılar. Uzakta, isteseydi kaçabilirdi. Geldi, yaklaşıncaya kadar Bizim mahallede oturan İbrahim Sarica'yı. Polisler 'nereye gidiyorsun, nerisin' gibi sorular sordular. O da 'İşe gidiyorum, sıvacıyım' diye cevap verdi. Bu arada İbrahim, benden su istedi. Su verdim içti. Akabinde sigara tabağı verdim. Bir sigara sandı. Bu esnada polisler ev arama işini bitirmişlerdi. İbrahim'i de beraberlerinde alıp gittiler.

Gülş Çeteli (45 yaşlarında 10 çocuk annesi.) "Yürüttü ve ayak seslerinden uyandım. Her taraf karanlıktı. Polisler geldi erimi arayacaklarını söylediler. Evi aramaya başladılar ve bu arada bana çeşitli sorular soruyorlardı. Evimde gerillaların barındığını iddia ediyorlardı. Evi araması sürerken uzaktan silah sesleri gelmeye başladı. Sonra bizim evin yakınında da silah sesleri geldi. Panzerlerin sesleriyle makinelerin sesleri birbirine karışıyordu. Benim evimde bulunan polisler de pencere önlerinde mevzilenmişler. Evdeki polisler, evin arka tarafında bulunan Endüstri Meslek Lisesi tarafına ateş etmeye başladılar. Oradan da bizim eve doğru ateş açıldı. Silah sesleri gürültüye dönüşüyordu. Hava da ağırmaya başlamıştı. Çatışma uzun sürdü. Bizim evdeki polislerden iki tanesi vuruldu, bunlardan biri daha vadeyken öldü. Diğerini yaralı olarak götürdüler. Güneş doğduktan sonra bizim evin etrafındaki silah sesleri azalmaya başladı. Fakat etrafta halen devam ediyordu. Bizim taraf sakinleşince, polisler beni de alarak evi terk ettiler. Beni bir sokak ötede bekleyen polis minibüsüne bindirdiler. Arabada komşuları olan Recep Eren, İbrahim Güler, kardeşleri Ramazan ve Ali vardı. Bir süre sonra mahallemizde oturan İbrahim Sarica'yı da getirip arabaya bindirdiler. İbrahim'in üzerinde beyaz gömlek ve kot pantolon vardı. Bizim gözlemlerimize göre, Onun gözlemlerini kapatmışlardı. Minibüs emniyet müdürlüğüne doğru hareket edip gitti. Köprüye geldiğimizde İlsiz emri üzerine, araba durdu. Bizleri dayak ve hakaretle indirdiler. Oradaki kulübe'ye aldılar. Araba boş olarak müdürlüğe doğru gitti. On dakika kadar sonra araba tekrar geldi. Bizleri tekrar bindirdiler. Ve araba bizim mahallede doğru yol aldı. Bizleri serbest bırakacaklarını sandım. Araba bizim

Yakup Kara

evin yakınında durdu. Orada bir grup polis vardı. İbrahim'i dövizle aşağı indirdiler. Araba geri döndü ve bizleri emniyet müdürlüğüne götürdü. Burada silah sesleri geliyordu. İki gün gözaltında kaldıktan sonra serbest bırakıldım. İbrahim'in bizim ev yakın bir yerde öldürüldüğünü duydum."

İbrahim Güler: "Saat 05.30 sıralarında polisler (özel tim, resmi ve sivil giyimli) bizim eve geldiler. Dışarda çatışma vardı. Komşu evlere olduğu gibi, bizim eve de çok sayıda mermi isabet etti. Camlarımız kırıldı. Polisler bizim evi aradılar. Bir şey bulamadılar. Beni ve kardeşlerim Ramazan ve Ali'yi alıp götürdüler. Elbiselerimi giymeme müsaade etmediler. Bizleri polis dolmuşuna bindirdiler. Sonra komşumuz Recep Eren'i daha sonra Güler Çeteli'yi getirdiler. Bir süre sonra İbrahim Sarica'yı getirdiler. Gözleri kapalı fakat elleri açıktı. Üzerinde beyaz gömlek ve kot pantolon vardı. Öldürülen kişilerin yakınları olarak lanse edilmeleri düşündürücüdür. Olayı kamelerin tertip ettiği yönünde ise ipucu vermektedir."

Adının açıklanmasını istemeyen (Z) kadın: "Gece karanlığından beri bizim mahallede çatışma vardı. Helikopter ve panzer dahi her türlü silahın sesi birbirine karışıyordu. Ben de hava ağırdıktan sonra pencereden dışarıyı gözlemliyordum. Çatışmanın sonlarına doğru bizim evin yaklaşık 100 metre aşağısında bir grup polis gördüm. Oradan önünde iki polis önlerine gözleri kapalı bir adamı kalmışlardı. Onu dar bir inkağa doğru yürütüyorlardı. Gözleri kapalı olan adam yürürken ayakları bir taşa takıldı ve düştü. Tekrar kalktı birkaç adım yürüdü, yine ayakları taşa takıldı ve sırt üstü düştü. Kalkmaya zaman bulamadım. Orta boylu tıknaz bapınım İman ortasında bir tulum beyaz saç bulunan polis, elindeki tabancadan büyük silahıyla iki el ateş etti. Bu esnada yerde yatan adam eliyle gözleri üzerindeki bandı çekip attı. Diğer polis de ateş etmeye başladı. Adam yerde kıvranıyordu. Kendisine çok sayıda mermi isabet etti. Ceset epey bir zaman orada kaldı. Sonra alıp götürdüler."

HİLAL BELEDİYE BAŞKANININ ÖLDÜRÜLMESİ

28.6.1991 günü saat 08.30 sıralarında Şırnak-İludere karayolunun 25. kilometresinde Şenoba (Sığırkê) alayına iki kilometre, Hesta taburuna 4 kilometre,

Mehmet Kılıç

tepedeki nöbetçi noktasına üç yüz metre mesafede Hilal Belediye Başkanı Yakup Kara, taksi şoförü Mehmet Ürün, köy hizmetleri işçisi Ali Benek, elektrik teknisyeni Hamit Kara, taşarın Hüseyin Babat, maskeli komando elbiseli üç silahlı kişi tarafından yolları kesilerek arabadan indirilip, yolun aşağısına götürülerek kurşuna dizilmiş ve cesetleri yakılmıştır. Olay basına ve yayın organlarına bilginli bir şekilde PKK vahşetli diye lanse edilmiştir. Oysa gerçek hiç de öyle değildir. Belediye başkanının yanında öldürülen kişiler köy korucusu olarak tanıtılmış, fakat gerçekte ne bu kişilerin ne de belediye başkanının köy koruculuğuyla ilişkilerinin olmadığı ve bilakis tüm halklara rağmen bu kişilerin köy koruculuğunu kabul etmediklerini yörede herkes biliyor. Durum böyle iken bu kişilerin gerillalar tarafından vurulan köy korucuları olarak lanse edilmeleri düşündürücüdür. Olayı kamelerin tertip ettiği yönünde ise ipucu vermektedir."

Olaya ilişkin tespitler ve anlatımlar:

Mehmet Kara: (80 yaşlarında belediye başkanıyla aynı arabada katliamdan sağ olarak kurtulan gördü tanığı, tek kişi.) "Cuma günü saat 08.00 sıralarında reis beni çağırdı. Beraber görmemiz gereken bir iş nedeniyle Şırnak'a gideceğimizi söyledi. Bir araba bulduk. Bizimle beraber Ali Benek, Hamit Kara, Hüseyin Babat'da aynı arabaya bindiler. Araba İludere'de oturan Mehmet Ürün'e attı. Yolda, Şenoba'daki kontrol noktalarını geçtikten sonra, Şenoba alayının karargahındaki itirazlarda alaya yaklaşık olarak iki kilometre mesafede yolda giderken önümüzde kalayınok silahlı, komando elbiseli, yüzleri maskeli üç kişi tarafından kesildi. Biz arabadan indirdiler. Kimlik sordular. Belediye başkanı kendisini tanıttı. Bu kişiler benim dışımdaki diğer 5 arkadaşımı hızla ormanın içine doğru götürdüler. Ben de arkalarından biraz gittim. Tınsıyınım yükseldi, bir süre kendimden geçemiyordum ve oturmak zorunda kaldım. Biraz sonra tekrar kalktım. Onların yukarıya doğru gidebileceğini tahmin ederek yukarıya doğru devam ettim. Epey çıktığımda, henüz tepem varmadan, tepedeki nöbetçi noktasında bulunan asker ve korucular beni çağırdılar. Yanlarına gittim. Durumu kendilerine anlattım. Daha sonra beni bırakmadılar. Risizle bazı yerlere benim yakalanmışımı bildirdiler."

Hamit Kara: (Belediye baş-

kanının abisi.) "Saat 10.00 sıralarında Şenoba'dan bir akrabamız bize telefon açıp olayı bildirdi. Bir otobüsle köylülerle birlikte olay yerine gitmek üzere hareket ettik. Anayola vardığımızda, yolda askerler bizi durdurdu. Bize, 'Gidemezsiniz' dediler. Biz ısrar ettik. Otobüsün önüne barikat kurdular. Otobüsten inerek yaya gitmeye çalıştık. Yine bırakmadılar. O ara bir yüzbaşı geldi, durumu anlattık, o yalnızca bana ve iki kişiye geçiş izni verdi. Diğerleri orda beklediler. Tabura gittik. Biz olay yerine gitmek istediğimizi belirttik, kabul etmediler. Otopsi için savcı ile doktor geldi. Onlarla beraber cenazelerin olduğu yere gittik. Hepsi arkadan taranmışlardı. Silahla tarandıktan sonra her hepi de yakılmışlardı. Savcı tutanak tuttu. Bana ve arkadaşlarıma hiçbir şey sormadı."

Hiçbir duşmanımız yoktur. Kimseyle herhangi bir kan davamız da yoktur. Kardeşim bu yörede sevilen ve sayılan bir adamdır. İki dönemdir belediye başkanlığını yapıyordu. Devlet kendisini sürekli korumaması için zorluyordu. Kardeşim ise korucu olmamak istediği talepleri hep geri çevirdi. Bu nedenle sık sık tehdit ediliyordu. Hatta geçen yıl gözaltına alındı ve işkence gördü. Bizim köyde genç bir ailemiz var. Akrabalarımızdan hiçbirini korucu olmamak istediği zaman zaman ikili sohbetlerde askeri yetkililer kardeşim için 'teröristlerin belediye başkanıdır,' dediklerini duyuyorduk. Ben kardeşimin keskinlikle PKK tarafından öldürüldüğünü inanmıyorum. Bu güne kadar onlardan bir tehdit dahi almadık. Erim, köyün dışındadır. Tek başına kaldığı halde, bu güne kadar onlardan kimse benim kapımı çalmadı. Tekrar söylüyorum basına ve yayın organlarına yansıttığı gibi değil. Kardeşim PKK tarafından öldürülmedi. Onlar tarafından öldürülmesi için de bir neden yoktu."

Abdulkadir Babat: (Öldürülen Hüseyin Babat'ın abisi.) "Yetkililerin anlatımına göre kardeşimi, reisi ve diğerlerini PKK'iler öldürmüş, bir de bildiri bırakmışlar cenazelerin yanına. Bildiride ölüm gerekçesi şöyle belirtiliyormuş 'Bunlar önce PKK'iydılar sonra Celal Talabani taraftarı oldular.' Kim inanır buna? Hiç kimse."

Rağçayaz hana sordu: "Sen de bunları kim öldürmüş olabilir? Ben de göyle cevap verdim: 'Ya sen öldürdün, ya ben, ben öldürmediğime göre demek ki sen öldürdün' dedim. Bağcıraz kızı ve bana bağırды. 'Kalk kardeşim ağzını yırtarım' dedi. Bağcıraz bunu gidip alay komutanına anlattı. Alay komutanı beni çağırdı. Tehdit etti. 'Bir daha böyle konuşursan o dilini kopartırım' dedi."

Mustafa Kara: (Belediye başkanı'nın yakını.) "Şimdi oturup düşünelim. Bu olayı kimler yapabilir. Burada iki kuşet vardır. Biri PKK, diğeri TC güvenlik güçleri. Bu kuvvetlerden biri yapmıştır. Biz PKK'yi yitirdik biliyoruz. PKK bir olay yapsa saklamıyor. Yaptığını üstleniyor. Üstelik PKK maske

faalan da takımıdır. Öldürdükleri kişileri yakmak için de bir nedeni yok. PKK'lılar bizim köyde de adam öldürdüler. Kendilerini göre, öldürülmesi gereken kişiyi evinden çıkarıp, halkın gözü önünde suçunu anlatarak öldürdüler. Fakat bizim köyde daha önce de karanlık olaylar yaşandı. Şu anda huzurda bulunmayan Abdullah Kara'nın geçen sene mart sonunda akşam saatlerinde evine bomba atıldı. İki çocuğu öldü, kendisi ve ailesinden üç kişi daha yaralandı. Bu olayı da PKK'ya yüklemek istediler. Halbuki Abdullah Kara'nın bir oğlu ve iki yeğeni o tarihte PKK içinde gerilla'ydı. Olaydan sonra PKK kendisine baskınlığı düledi. Yani buna benzer bizim köyümüzde ve yörenizde birkaç karanlık olay daha yaşandı. Şu anki olay da o karanlık olaylardan bir tanesidir. Olayın meydana geldiği yer ve saat gözönüne alındığında askeri olarak bir gerillanın orada o şekilde eylem yapması mümkün değildir. Olay yeri Şenoşa (Şigirke) alayına 1 km mesafededir. Orada Bolu'dan getirilen Hava İndirme Tugayı da bulunmaktadır. Sürekli olarak 6 helikopter tetikte bekliyor. Aynı yerde üçyüz kadar korucu da bulunuyor. Olayın hemen ötesinde, Beta İnşuru var. Olayın meydana geldiği yere üçyüz metre mesafede tepenin üst noktasında nöbet noktası var. Orada o saatte eylem yapan yabancı birisinin kurtulma şansı yoktur. Olaydan sonra askeri birlikler hiçbir arama tarama veya operasyona gerek duymamışlardır. Bütün bu olgular manyana düşünülüründe, bu kişilerin PKK tarafından öldürülmedikleri ortaya çıkıyor. Olay bir kontrgerilla faaliyetidir."

Heyetimiz köyde incelemelerini bitirmek üzereyken, PKK bölge komitesinin olayla ilgili olmadığını bildirdi. Bildirilen haber geldi.

ŞIRNAK'TA KONTR-GERİLLA MARİFETİ

Şirnak merkez bağlı Nêrex

(Dağkonak) köyü, köy koruculuğunu kabul etmeyen kişilerden biri. 29.6.1991 günü televizyonun 20.00'deki haber bülteninde Şirnak ili kutsal alanında teröristlerle çıkan çatışmada ölü olarak iki teröristin, silahlarıyla birlikte ele geçirildikleri haberi verildi. Gerçekte ise o layın böyle olmadığı ölenlerden birinin Nêrex köyünden traktör şoförü Mehmet Kılıç olduğu, diğerinin de onun misafiri olduğu bildirildi.

Olaya ilişkin anlatımlar ve tespitler:

Musa Kılıç: (Öldürülen Mehmet Kılıç'ın babası.) "Oğlum Mehmet Kılıç aynı bir evde oturuyor. Gece saat 23.00-24.00 sıralarında gerilla kılığında silahlı iki kişi gelip kapısını çalıyorlar. Mehmet'i dışarı çağırıyorlar. Bir müddet konuşuyorlar. Biraz sonra Mehmet ile evdeki misafirini alıp götürüyorlar. Kadınlar durumdan şüphelendikleri için komşulara ve bize haber verdiler. Köylülerden bir kısmı onları aramaya çıktı. Gece karanlığı olduğu için fazla gidemediler. Bir müddet sonra köyün üst kısmında anayakın yukarısında silah sesleri geldi. Ertesi gün adamlarımızı aradık fakat bulamadık. Şirnak'ta iki kişinin cesedinin olduğu haberi aldık. Cezazelerini görmek, teşhis edip almak için Şirnak'a gittik. İlgili yerlere müracaat ettik. Biz ne gösterdiler, ne de verdiler. Polis ve asker eşliğinde Şirnak'tan kendileri götürüp gömdüler.

29.6.1991 günü akşam saat 20.00 haber bülteninde "İki teröristin silahlarıyla birlikte ölü olarak ele geçirildikleri söylendi." (Oğlum evli 4 çocuk babası, evinde ve işinde çalışan bir kişiydi. Traktör şoförlüğü yapıyordu. Hergün kömür ocağından anayola kömür taşıyordu. Herkes onu böyle bilir ve böyle tanır. Akşam saat olarak evinden alınıp götürüldü. Subahleyin cesazelerini dahi bize vermediler. Adalet bu mudur?"

Mehmet Kılıç: (Köy muhtarı.) "Olaydan sonra tugay komutanı beni çağırdı. Mehmet Kılıç'ın kimliğini gösterdi. Mehmet Kılıç'la misafirinin terörist olduğunu ve bunların durumu-

nu bildiğim halde kendisine haber vermediğim için cezalandırılmam gerektiğini söyledi.

Ben, 'Mehmet Kılıç traktör şoförüdür, hergün Şirnak'a gelir gider. Yol kontrollerinde sizin askerlerinizin tuttuğu kayıtlarda adı vardır, günde birkaç sefer onun adı ve traktörün plakası kaydedilmiştir. İncelemeniz gerçeği anlarsınız. Misafirini tanımayanım. Akşam gelip saat olarak onu ve misafirini evinden almışlar, götürmüşler ve öldürmüşlerdir. Sizin deyiminizle terörist olsa saat olarak aldıkları kişiyi, niye mahkemeye çıkarmadılar. Sorgusuz sualsiz öldürdüler' dedim ve cezazelerini istedim. Bunun üzerine tugay komutanı beni kordu."

Bu anlatımlar köyde, köylülerin huzurunda heyetimize anlatıldı. Orada bulunan 50'den fazla köylü bu durumu onayladı ve aynı şekilde anlatıyorlardı.

DİĞER BAZI ÖRNEKLER

Son günlerde meydana gelen olayları şöyle bir sıralarsak:

1) İstanbul'da Hatice Dilek Arslan ve İsmail Oral adlı kişilerin evlerinden alınarak, çatışmada öldürülmüş gibi lanse edilmeleri

2) Diyarbakır'da Avukat Mus-

tafa Özer'in arabasına bomba konması

3) Diyarbakır'da İHD, Özgür Halk ve Medya Güneşi dergisinin bulunduğu binanın bombalanması

4) Diyarbakır'da bir gazete binasının bülteninin bombalanarak yakılması

5) 18.6.1991 günü Şirnak Cizre'de inşaat işçisi İbrahim Sarıca'nın öldürülmesi

6) Hıllal Belediye Başkanı Yakup Kara ve 4 arkadaşının 28.6.1991 günü kurşuna dizilerek yakılmaları

7) Şirnak Merkez Nêrex (Dağkonak) köylüsü Mehmet Kılıç ve bir misafirinin 28.6.1991 günü akşam saat 23.00 sıralarında evinden alınarak kurşuna dizilmeleri ve çatışmada öldürülmüş gibi kamuoyuna duyurulması

8) Ağrı'nın Doğubeyazıt ilçesinde İsmail Efe ve Hamit Dönder adlı vatandaşların (1.7.1991 tarihli gazetelerden) öldürülmeleri

9) Bu raporun yazıldığı saatlerde (2.7.1991, saat 09.00 sıraları) Batman'da yurtsever bir insan olan M. Süddik Tan'ın arabasına bomba konulması. M. Süddik Tan ve oğlu Azad'ın yaralanmaları

Bu ve benzeri olaylar son zamanlarda halkımıza karşı devlet politikasının ne yönde değiştiğinin son örnekleridir. Daha önce kadar eya, orman ve köy yakın anlayış hugün insanları yakma şeklinde cereyan ediyor. Bu olaylar muhalefetin ne şekilde sürdürülmek istendiğinin açık

bir anlatımıdır. Bu, yürürlüğe giren Anti-Terör Yasası'nın, bundan sonra ülkemizde nasıl uygulanacağını ve uygulama şeklinin bir biçimidir. Bu, Şili, Arjantin, El Salvador ve daha bir çok yerde uygulanan kontr-gerilla yöntemlerinin memleketimize uyarlanmasıdır. Bu, halkımıza dayatılan kirlilik ve gayrimenfur bir savaştır. Bu, toplu katliamların ayak sesleridir.

Halkımıza karşı yürütülen bu kirlilik savaşı dur demek için tüm dünya demokrasi güçlerini ve insan hakları savunucularını gerektiriyor, saldırıları nefretle kınıyor, saldırganları lanetliyoruz.

2.7.1991

Av. Zübeyir Aydar, (İHD Gnl. Bşk. Yrd.); Halil Kılıç, (HEP Parti Meclisi Üyesi); Yavuz Binbay, (İHD Van Şube Bşk.); Evlin Aydar, (İHD Siirt Şube Bşk.); İzzet'in Görül, (Batman HEP İl Yön. Kur. Üyesi); İlhan Çalar, (Batman HEP İl Yön. Kur. Üyesi); Sabri Sökmen, (Şirnak HEP İl Yön. Kur. Üyesi); Necmi Gâr, (Van İHD Şube Sekreteri); Sekvan Aytuğ, (Şirnak İHD Şube Sekreteri); Celal Bezen, (Şirnak İHD Şube Saymanı); M. Ali Sevilgen, (Siirt İHD Yön. Kur. Üyesi); Abdurrahman Aslan, (Yazar); Şemseddin Aydın, (HEP Siirt İl Saymanı); Abdullah Özcan, (HEP Şirnak Merkez İlçe Başkanı); A. Kadir Örpere, (HEP Uludere İlçe Başkanı); Mahmut Atıl, (İHD Batman Üyesi)

Botan'dan bir köyün görünümü: Derawût(Payamk)-Eruh / Siirt

Geçen yıl bütün köylülere imzalatılan bir belgeye göre, hava karardıktan sonra hiç kimse dışarda bulunmayacak, sabah gün ağarıncaya kadar. Aksi takdirde görünen herşey taranacak.

Bu belgeleri evde bulunmayan hane reislerinin yerine çocuklara imzalatıyorlar.

Köyde karakol mevcut. Buna rağmen köyün okulu da, askerler tarafından işgal edilmiş. Şahin Yılmaz adlı köylüye ait iki katlı evi iki yıldır işgal etmişler, karışıkta, askeri birlikler hiç birşey ödememekte. Köy iki mahalleden mevcut. Bir mahallenin yolu karakolun önünden geçmekte. Halkın bu yolu kullanmasına izin verilmemekte. Askeriyeye ait 10'dan fazla köpek, halka saldırmakta, bağırarak gezmektedir.

Köyde sağlık evi mevcut. Buna rağmen bir tek sağlık görevlisi yok. Köyde atık sahası yok. Köylülerin bağları bahçeleri atık sahası olarak kullanılmakta.

Köylülerin hayvanları askerler tarafından kurşunlanmakta. Köylülerin tavuk, hindi ve kuzularını askerler hiçbir bedel ödmeden kurşunluşu alıp yemektedir. Bağlara girmektedir, yağmalamaktadır.

İsmail Şen, Şahin Kaya: "Askerler bahçemizin içinde top atıp yapmaktalar. Fıstık bağlarımızı ve bahçelerimizi mahvettiler. Bir yuvaları da mayas ağaçlarımızı kesiyorlar. Mezarlıktaki ağaçları da kesmektedirler. Karakol komutanının yanına gittik. Engellenmeye çalıştık. Biz silah çektiler. 'İstediğiniz yere gidip piket edin. Hiçbir sonuç alamazsınız, top atmaya devam edeceğiz' dediler. Çift sürmüş gittik, bizi engellediler."

İsmail Emmeray: "Askerler köyden köyden biz alacağız diyorlar. Kaça dediğimde 5 milyon arabasını verdi."

Osman Sülük: "22 Mayıs 1991 gecesi oğlum İstanbul'dan telefonla aradı. Muhtarın evine gidip görüştüm. Dönüşte askerler ve askerler birlikte beni dövdüler. Neden kendilerinin için almamışım, bahane buldular."

11 Nisan 1991 tarihinden bu yana köylülere yapılan başka bir uygulamayı köy kahvesinde hep birlikte anlatıyorlar.

İsmail Emmeray: "Biri akşam 19.00'dan sabah 8.30'a kadar karakoluyla etrafındaki yerlere yerleştirerek, siper yerine kullanıyorlar. Üzerimide bulunan herşeyi alıyorlar. Benim iki çakmağın kendilerinde. Namas kalmamış, turalat ihtiyacımın gidermemiş de için veriyorlar. Bize ağza alınmayacak bütün kışkırtıcı yapıyorlar. Hepimiz soğuktan ve yağmur altında kalmaktan dolayı tahal olduk. Bütün kıyemlerimizi açıyoruz. Oğlum İstanbul'dan gitmiş. PKK'ya katılmış. Onlar burda bağına getirmediğimiz şey bırakmadılar. Önlere soğuk ve yağmur altında tuttular. Şimdi ise hepimiz bir ahıra koyuyorlar, sabaha kadar."

Reşit: "Ben hastayım. Vücudumda kırıklar var. O halde 22 gün dışarıda soğuk ve yağmurda, 10 gündür de ahırda yerde sabahları kadar bekletiyorlar."

Günlerdir yapılmış bütün girişimler hiçbir sonuç vermedi. Soğuktan ve ahırda bekletilen insanların hepini yaklı. Biz köye yaklaşıncı, usatın silah seslerini duymaya başladık. Köye vardığımızda da sorduk, köylüler bu uygulamanın sürekli mev-

cut olduğunu belirttiler. Atık köylülerin bağları içinde yapılmaktaydı. Uluslararası Af Örgütü Türkiye temsilatı ve Alman Af Örgütü yetkilisi bizzat olayı köylülerden yerinde dinleyip tutanak tuttular. Cumhurbaşkanlığı ve diğer makamlara yaptıkları başvurular bir sonuç doğurmadı. Bu insanların bu hale getirilmelerinin nedeni çocuklarının ortadan yok olması. Daha sonra 12 kız çocuğu geri döndü. 12 ve 13 yaşlarında olan bu kızlar 90 günden fazla bir süre gözaltında tutulduktan sonra 20 Mayıs 1991 günü tutuklandılar. Şimdi Diyarbakır'da cezaevindedir.

Şiddetin hiçbir sonuç doğurmayacağı, devletin şiddetle hiçbir yere varamayacağı gün gibi ortadadır. Şiddet arttıkça nefret artmaktadır. İnsanları karakollara siper yapmak, barakollara korumaya yetmeyecektir. Bu topraklara tayin edilen resmi görevlilerde halka karşı nefret ve acımasızlıktan başka birşey rastlamak mümkün değil. Halkın ekonomik gelir kaynaklarını tahrip etmek göze neden olsa da, bu insanlar gittikleri yerlerde durmamaktalar. İyinin yönü kitlesel boyutlara, gösterilere varmaktadır. İnsanlarda kaybetme korkusu kalmamıştır.

24 Mayıs 1991

Zübeyir Aydar (İHD Genel Başkan Yardımcısı), Evlin Aydar (İHD Siirt Şube Başkanı),

Abdulkalim Çınar (İHD Yönetim Kurulu Üyesi), Mehmet Ali Sevilgen (İHD Yönetim Kurulu Üyesi), Abdurrahim Doğan (HEP), Teyfik Özer (HEP), Reşit Ören, Şemseddin Çiftçi, (HEP Kurtalan İlçe Başkanı).

Valilik Mahkemesi'ne / Siirt

Ben Siirt ili Eruh ilçesi Çağbaşı köyü halkındayım. Hemen aşağıdaki adresimde ikamet etmekteyim. Çağbaşı köyü mevkinde yaklaşık 20 dönüm sulu arazim vardır. Bu arazi bana ve kardeşlerime babamızdan kalmıştır. Arazimiz tapuludur. Belirtilmiş olduğum arazinin içinde o araziye yetecek ve ancak o araziye sulayabilecek bir çeşme vardır. Kadim zamandan beri o arazi bu çeşmenin suyu ile sulanmaktadır. Zaten arazinin sulu niteliği buradan gelmektedir.

Seneledir Siirt merkez Sağırca Karakolu bizim bu çeşmeye göz dikmiştir. Geçen senelerde belirtilen suyu karakola taşımaya girişimleri bütün müracaatlarımız ve girişimlerimiz nedeniyle durduruluyordu. Fakat bu sene bize haber vermeden ve hiçbir bedel ödmeden Sağırca Karakolu yaklaşık bir ay önce suya el koymuş ve suyumuzu plastik borularla karakola nakletmişlerdir. Biz duruma yeni mutali olduk. Eğer bu durum bu şekilde devam ederse, bizim çok büyük zarara uğrayacağız.

Biz suyumuzu yapılan müdahalenin bir an önce durdurulmasını istiyoruz. Birçok insanın geçimi bu arazi ve bu su sayesinde sağlanmaktadır. Essasen yapılan işlem kanunumuz ve hiçbir hukuk normuna uygun değildir. Yapılan müdahalenin meninli istiyoruz.

Sizlerden istitirmamız bu suya yapılan müdahalenin başkaca bir müracaata gerek kalmadan durdurulmasıdır.

Gerekenin yapılmasını saygıyla arz ederim.

Adres: Küçükkurum Mah 440, Sok. No:40, Çayhan Adana
17.6.1991
Mehmet Salt Toprak

Son politik gelişmeler ve ekonomik kaynakları üzerine

Baştarafı 1. sayfada

ında geri kalmış ülkelere toplam 46.7 milyar Dolar yardım edildiği, bu yardımları alanların en başında 2.2 milyarlık Çin Halk Cumhuriyeti'nin ve ardından 1.2 milyar Dolarla da İsrail'in geldiği belirtiliyor. Geçen hafta açıklanan ABD'nin dış yatırımlarının 439.66 milyar Dolarla 1990 yılında 412.16'ya düştüğü belirtilirken; aynı dönem içinde yabancı yatırımların 2.212 trilyardan bu yıl 2.241 trilyara yükseldiği bildirilmiştir. Dünya para piyasasında 1.2 trilyar Dolar yatırımı olan ABD'nin az gelişmiş ülkelere yıllık yardımı, Dünya Bankası'nın açıklamasına göre 7.7 milyar Dolar'dır. Bütün gelişmiş modern ulusların geri kalmış halklara sağladığı 46.7 milyar Doların ancak 4 milyarının temel insani ihtiyaçlara harcandığı belirtiliyor.

Geçtiğimiz ay ABD Senatosu'nda çok yorultu tartışılan Irak Kürt hareketinin Bush yönetimine desteklenmesi ile ilgili kararlar, aynı dönemde İran ve Türkiye'deki Kürt mültecilere 80 milyon Dolarlık bir yardımın yapılacağı açıklandı. Bundan bir hafta sonra kamplarda kalan toplam mültecilerin 13 bin kişi olduğunun bildirilmesi, ABD'nin ve diğer modern ulusların ayrışmaları sonuna neredeyse gittiğini açıkça gösteriyor.

Dünya Bankası'nın raporuna göre 120 "gelişmiş" ülkenin %25'inin yıllık ortalama gelirlerinin 1980 yılının gerisine düştüğü bildirilirken, dünya nüfusunun 1/5'inin, yani 1 milyar kişinin günde 1 dolar ile yaşadığı bildirildi. Bu rakamın 200 yıl önceki ABD, İngiltere ve Fransa gibi ülkelerin durumuna eşit olduğu belirtiliyor. Dünya nüfusunun 5.2 milyar olduğu ve önümüzdeki her yıl ortalama 83 milyon yükselceği iddia edilen rapora göre, 25 gelişmiş ülkenin dünya nüfusunun %24'ünü oluşturmalarına rağmen, dünyanın toplam üretimini %30'ünü ürettikleri de iddia ediliyor.

Dünya Bankası'nın bu açıklamalarından bir hafta kadar önceki günlerde, ulusal kurtuluş hareketleriyle ilgili haberler de özetle şöyle:

Kolumbiya'daki gerillalar üzerinde ağır hava saldırılarının yoğunlaştığı ve çok sayıda gerillanın öldüğü söyleniyor. Bu haberden iki gün sonra Peru'daki "Aydınlık Yol" gerillalarıyla Kuba yanlısı Peru gerillalarının yaklaşık bir yıldır iktidarı bulanan Alberto Fujimori hükümetini çok güç durumda bıraktıkları belirtiliyor. Reuters haber ajansına göre Peru'da, Haziran ayında günde ortalama 18 kişinin, bütün ayda ise 540 kişinin öldürüldüğü bildiriliyor.

Batı Sahra'daki silahlı mücadeleyi satın almaya çalışan sömürgeci, gerillaların içten parçalanacağı umudundalar. Kornekula'da başlayan mücadele veren Korneka Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin geçen hafta Paris'teki bombalama olayını üstlendiğine dair haberine göre, gerillaların son 6 yılda ilk kez Fransa'nın başkentinde böyle bir eylem yaptıkları belirtiliyor.

Körfez savaşıyla kendi içinde parçalanmış PKO'nun, savaş sonrası ekonomik desteğini yitirdiği ve uluslararası politikada da tecrit olduğundan hemen sonra, as-

keri olarak da Lübnan'da silahları bıraktıkları Lübnan hükümetinin Hırleşmiş Milletler ve ABD'ye müracaat edip İsrail'in güvenlik için elinde tuttuğunu iddia ettiği topraklardan çekilmesi için yaptığı müracaatın İsrail tarafından tepkiyle karşılanması, bölgede yeni savaşların beklenenden daha çabuk patlak vereceğini gösteriyor. Özellikle son birkaç haftadır önce Kuzey Kore ve Kuba'ya, daha sonra da Irak'a yönelik politik saldırılarını sürdüren ABD'nin, bu üç ülkede "dünya halklarını tehdit eden" nükleer silahlar bulunduğunu iddiasının hemen ardından, BM'ye bağlı Uluslararası Atom Enerjisi'nin uzmanlarını Irak'a göndermesi ve ikinci bir hava saldırısının yapılabileceğinden söz etmesinin altında, çok daha değişik nedenler var.

Geçen ay Vietnam İşçi Partisi ile Çin Komünist Partisi'nin kongrelerinden sonra yapılan açıklamalarda, Marksizmi-Leninizmi hala savunduklarını belirtmeleri, Afrika Ulusal Kongresi'ndeki 120 sandalyeden çoğunu Stalinistlerin ele geçirmesi ABD tarafından kuşkuyla yorumlanıyor.

Geçtiğimiz iki hafta içinde olup biten bu gelişmelerin Türkiye'deki sınıf mücadelesi ve Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesiyle olan ilişkilerinin en önemli yanı ise, ABD askerlerinin Silopi'ye yerleştirilmesi ve Kürdistan'daki petrol kuyularının Texaco şirketine satılması olayıdır.

İki yıl önce İranın eğilimine gelmiş olan bu ABD şirketinin TC hükümeti ile imzaladığı anlaşmaya göre Kürdistan'daki petrol kuyularının ilk kez özel sermaye tarafından işletilmesi olayı, Kuzey-Batı Kürdistan'daki geleneksel sömürgeciliğin yerine yeni bir yapının geliştirileceğine işaret eder. Toplam karın %43'ünü alacak olan TC hükümetinin Kürdistan'daki petrolü bu kadar ucuz satmasının politik nedenleri var. CIA'nın 1971'deki raporuna göre üretimde olmayan 11 kuyudan beklenen günlük üretim yaklaşık 5 milyon varilın üzerinde tahmin ediliyor. Önümüzdeki 10 yıl içinde Kürdistan'daki bütün petrol yataklarını hizmete açmayı planlayan ABD ve TC'nin ekonomik yatırımlarının ve buna bağlı çıkarlarının gereği olarak Kürdistan ulusal kurtuluş hareketine karşı mücadeleyi iletirecekleri, Mayıs ayının sonlarında belliydi.

Irak'tan Türkiye'ye kaçtığı iddia edilen Kürt mültecilerinin sayısının fazla olacağını sanmıyorum. (Gerçekten sonra kalanlar kastediliyor.) Buna rağmen 80 milyon Dolarlık bir yardımın da, tıpkı El Salvador'da,

Nikaragua'da olduğu gibi, CIA'nın ulusal harekete karşı ayırdığı bir fon olduğunu o günlerde ABD Senatosu'nda geçen Kürdistanla ilgili tartışmalardan da kolayca çıkarabiliriz. Muhalefet partisi, Bush yönetimini Irak'taki Kürt burjuva hareketiyle suçlamamakla suçluyordu. Senatosundaki bu tartışmalardan hemen sonra bu bütçenin onaylanması, Kuzey-Batı Kürdistan'a asker gönderme talebi ve TC'nin petrol anlaşması arasında yakın bir ilişki olduğu açıktır.

Bu bağlamda ulusal hareketin içten parçalanmaya çalışılmasıyla ilgili bir takım faaliyetlerin de gündeme gelebileceği düşünülmelidir. Burada özellikle Kürt burjuva hareketinden işbirlikçi karakterini hatırlamak gerekir. Irak'taki Kürt burjuva hareketinin Kürdistan halkına ihanet ettiği, CIA'nın denetiminde olduğu artık hiç kimse için sır değil.

Ortadoğu ülkelerine satılan silahların kontrolü ile ilgili son sözleşmelerde bölgeye yaklaşık 30 milyar Dolarlık yıllık satışının engellenmesi, Arap-İsrail barış görüşmelerinin sağlanamaması, emperyalistlerin bölgedeki ekonomik ve politik durumu kontrol etme zorunluluğunun her geçen gün daha fazla kendini hissettirmesi nedeniyle de, önümüzdeki iki yıl içinde çok daha geniş kapsamlı savaşların Ortadoğu halklarını tehdit ettiği de

rina göre, önümüzdeki on yıl içinde OPEC'in tekrar 1970 yıllarında olduğu gibi, üretim ile fiyatları kontrol edebileceği duruma gelebileceği belirtiliyor. Bu sav bütün Batılı emperyalist devletlerce kabul ediliyor. Haziran ayındaki ekonomik çalışmaların ve petrol ile ilgili tahminlerin doğru çıkacağı yönünde birçok politik girişime var. Haziran ayındaki petrol üretimi ve OPEC'in geçmişteki ve gelecekteki politikası ile ilgili kısa bir açıklamanın yararlı olacağı inancındayım.

Bilindiği gibi 1970 yılının sonlarında üretim ve fiyatları kontrol eden petrol üreten ülkelere bağlı gelişmeler, kapitalist ülkelerde uzun süren ekonomik bunalımların nedeniydi. Engels'in deşimiyle, her on senede bir kuyruklu yıldızın kuyruklarının arasındaki mesafeye eşit, arz ve talebin kontrolünün olanaksızlığından kaynaklanan ekonomik bunalımlar yaklaşık 10 yıldır her on yılda bir devam etmektedir. Gelişmiş kapitalist ülkelerde petrolün sanayideki önemi, yeni dünya savaşlarının çıkmasına ekonomik temel teşkil edecek kadar çoktur. Emperyalistlerin Irak'a saldırısından bir hafta önce yapılan bir ekonomik çalışmada, petrol fiyatlarının Ortadoğu halkları tarafından belirlenmesinin gelişmiş kapitalist ülkelerin yıllık ulusal ürünlerinin toplamına %50 oranında olumsuz etki yapabileceği belirtiliyor. Emperyalistler, petrol üreten ülkelerin etkilendiğinden korkuyorlar. On üç tane üye kartel 1973 ve 1975 yılları arasında toplam dünya petrol üretiminin %55'ini kontrol ederek, üretimin en yüksek olduğu şartlarda, günde 32 milyon varil petrol üretme kapasitesine ulaşmışlardı.

Geçtiğimiz ay yapılan çalışmalarda ve raporlarda da OPEC ülkelerinin tekrar dünya petrol piyasasını kontrol edebilecek duruma 1990 yılında geleceği iddia ediliyor. ABD hükümetinin geçtiğimiz haftalardaki açıklamasına göre, dünyada keşfedilmemiş ve büyük çaplı üretim yapabilecek alan kalmadığı belirtilmişti. Geçtiğimiz yılın sonuna kadar işletmeye açılmayan iki petrol denizinden biri olan Vietnam'ın, Sovyetler Birliği aracılığıyla ABD şirketleri tarafından ortak işletmeye üretime açılması düşünüldüyordu. İkinci ise Kuzey-Batı Kürdistan'daki petrol denizidir. Bu yatakların üretime açılması için, TC'nin beklediği sermaye birikiminin önümüzdeki birkaç yıl daha mümkün olmayacağı düşünülüyor. resmen ABD şirketleri tarafından pay almak üzere satılıyor. Buna rağmen emperyalistlerin uzun vadeli petrol ihtiyaçlarını karşılayamayacakları ve petrol fiyatlarındaki kontrollerinin mümkün olmayacağı biliniyor. Bilim dergisinin tahminlerine göre yeni ciddi buluşlar olmadıkça sürece OPEC'in dünya üretimini kontrol etmesinin fazla zaman almayacağı iddia ediliyor. OPEC Genel Sekreteri Subroto, Amerikan Petrol Jeologları Derneği'nin bir konferansında yaptığı konuşmada, bu iddiaları doğrulayan bir açıklama yaparak OPEC'in 2000 yılında üretimi %50 oranında arttırmış olacağını vurguladı. Geçtiğimiz ay OPEC petrol bakanı Haziran ve Eylül ayları içindeki üretimlerinin günlük olarak 22.3 milyon

varil olacağını açıkladı. Nicosia (Lefkoşa)'da yayınlanan "Middle East Economic Survey" adlı petrol endüstri haber gazetesinin açıklamasına göre de, geçtiğimiz ay OPEC'in 23.1 milyon varil çıkarttığı, bu rakamın Mayıs ayına kıyasla bir milyon varil fazla olduğu biliniyor. Üretimin yükselmesindeki büyük pay Suudi Arabistan'dan geliyor. Körfez savaşıyla önce OPEC ülkelerinin aldığı karara göre OPEC'in dünya petrol üretimini ve fiyatları kontrol edebilecek duruma gelecek yatırımlara hız verilmesi kararlaştırılmıştı. Oysa Irak'ın Kuveyt'i işgal bir süre için senaryoyu değiştirdi. Emperyalistlerin ortak çabasıyla Irak Kuveyt'ten çıkartılarak ve Kürt burjuva hareketinin Sükkam'la anlaşması sağlanarak eski dönemin korunacağı sanılmıştı. Oysa her şey sürekli değişim halinde; ne İsrail-Arap barış görüşmeleri, ne de uluslararası sermayenin Ortadoğu'daki kontrolü sağlanabilirdi. 1970'li yılların ortasında gelişmiş kapitalist ülkelere kurulan Uluslararası Enerji Ajansı'nın geçtiğimiz ay sonundaki açıklamaları, ABD'nin Ortadoğu'ya yönelik saldırılarının temelinde petrolün uzun vadeli denetiminin önemli rolü olduğunu ortaya koyuyor.

Geçen ay Sovyetler Birliği ile Amerikan şirketi Amoco'nun, Fransızların Française des Pétroles şirketinin İran'a, Türkiye'nin de Texaco ile yaptığı anlaşmaların hepsi de birkaç hafta içerisinde sonuçlandı. Bütün bu anlaşmaların hemen sonunda yapılan Uluslararası Enerji Ajansı'nın geleceğe dair ilginç açıklamaları, uluslararası sermayenin kontrolünün dışında kalabilecek en önemli gücün OPEC olduğunu gösteriyor. CIA'nın yukarıda sözünü ettiğimiz raporu 1990 yılı Aralık ayının sonunda veya Ocak 1991'in başında ABD Senatosu'nda sözkonusu olmuştur. ABD Milli Güvenlik Kurulu eski başkanı, Irak'a neden askeri hareket yapılması gerektiği hususunu senatoda açıklamaya çalışan bu rapordan söz edip, Irak ve Türkiye Kürdistan'ındaki petrol denizlerinin büyük bir bölümünün halen üretimde olmadığını iddia etmişti. CIA'nın bu konuyla ilgili 1973 yılında hazırladığı bir harita, 1975 yılında basılmış bulunan "Ortadoğu'da Petrol ve Enerji Krizi" adlı bir kitapta yer alıyor. Burada ayrıca eskiden Irak'ın Laos elçiliği görevini yapmış birinin açıklamasına göre, Irak'la ilgili bölümü doğrulanarak işletmeye açılmamış 11 büyük petrol kuyusunun bulunduğunu iddia ediyor. Aynı derginin başka bir iddiası da Kürdistan'ın çok zengin uranyum yataklarına sahip olduğu iddiasıdır.

Bütün bu gelişmelerin Arap halkları arasındaki ilişkileri ve son zamanlarda emperyalizmin bölgeye yönelik emellerini kavramamıza yardım edereği inancındayım, özellikle Arap-İsrail barış görüşmelerinin sonuçsuz kalması ve geçtiğimiz 12 Temmuz günü BM Genel Kurul üyesi 5 ülkenin Ortadoğu'ya satılan silahların sınırlandırılmasında anlaşma imzalamaları, Arap Lige'nde yeni olumlu gelişmelerin nedeni oluyor. Öncelikle yıllık 30 milyar Dolarlık silah satışının engellenmesi, çoğu Arap devlet-

bir o kadar açıktır.

Çalışmada ulusal kurtuluş hareketlerine karşı mücadeleler, al-lahılardan daha çok sermayelerle yürütülüyor. Bu doğrultuda ABD basınında çıkan haberlerin Türk burjuva basınına yansımaları tesadüf değildir.

Gelişmelerin ekonomik kaynakları üzerine izlenimler

Türk hükümetinin Texaco ile yaptığı anlaşmadan yaklaşık on gün sonra "Wall Street Journal"da bu şirketin İran'dan nasıl kurtulup, ABD'nin petrol piyasasında en güçlü şirket olacağını dair ilginç bir yazı çıktı. Önümüzdeki bir kaç yıl içinde çok büyük gelişmeler kaydedeceği iddia edilen bu şirketin yan kolu olan ve Suudi Arabistan ile ortak çalışmaları bulunan "Star Enterprise" adlı petrol arama şirketinin de aynı hızla bir gelişme göstereceği iddia ediliyor. Son birkaç haftadır ABD basınında OPEC üzerinde çok duruluyor. Çoğu köşe yazarlarının iddiala-

lerini uykudan uyandırmaya başladılar. Son birkaç gündür Amerika basınında çıkan haberlerde Mısır'ın Irak yanlısı bir tavır içinde olduğunu sık sık vurgulanması, Lübnan'daki İsrail işgalinin son bulması için yapılan çalışmaların sonuçsuz kalması, Filistin sorununun çözülmezliği, Irak'ın yeniden inşası için Arap devletlerinin BM kararına karşı geldikleri tutumun haklılık olduğunu iddia etmeleri, içerideki Kürt burjuva hareketin henüz bir anlaşmaya varmamış olması gibi bütün olgular savaşın bitmediğini, yeni biçimlere bürünerek süreceğini gösteriyor.

Bilindiği gibi İsrail, geçtiğimiz yıllarda nükleer silaha sahip olduğunu resmen açıklamıştı. Ve hatta Orak ayının başlarında gerekirse Irak'a karşı kullanacağını da belirtmişti. Bunun yalnızca Irak halkı için değil bölgedeki bütün halklar için büyük bir tehdit olduğunu herkes biliyor. Irak'ın elinde bulunan U-235 olarak bilinen uranyumun iki veya üç nükleer bomba yapabilecek kapasitede olduğu iddia ediliyor. Bazı bilim adamlarına göre ise, ABD'nin 2. Dünya Savaşı'nda Japonya'ya attığı bombanın yapımında kullanılan calutrons denilen özel ayırma aletinden Irak'ın elinde 20 adet bulunduğu ve bununla yaklaşık 20-40 bomba üretebileceği belirtilmektedir. Oysa bütün bu suçlamaların temelinde Batılı gelişmiş kapitalist ülkelerin ekonomik çıkarları yatmaktadır.

OPEC, bütün bilim adamlarının ve araştırmacıların iddia ettiği gibi dünya petrol üretiminin büyük bir bölümünü önümüzdeki on yıl içinde kontrol altına alması ve kapitalizmin yıkımı olur. Buna karşı tek tedbir de, önümüzdeki iki yıl içinde Ortadoğu'da çıkacak olan savaşların

bütün bölgeye yayılmasını engellemek ve Araplar'ın içindeki parçalanmışlığı muhafaza edebilmektedir. Hemen hemen bütün Arap devletlerinin ulusal gelirlerinin 325'lik bir bölümü geçtiğimiz yıllarda silahlanmaya ayrılmıştı. Oysa bugün bu silahlanmanın emperyalistlerce kontrol edilmeye başlanması, kendi iç çelişkilerini azaltırken, dışa karşı ekonomik çelişkilerin daha fazla geliştirilmesine neden oluyor. Bu günlerde görüşmeleri Avrupa'da devam eden kapitalist ülkelerin liderlerinin önündeki temel sorun, ilk olarak yıkılan Sovyetler Birliği'nin Batılı kapitalist ülkelere zarar vermemesi için ne yapmaları gerektiği ve Ortadoğu'da eklettikleri zafetin nasıl bir ekonomik zafete çevireceği konusudur, başta bunun üzerinde duruluyor. Özellikle çarşamba günü yapılacak olan Bush-Gorbaçov görüşmesinin olumlu sonuçlanacağına dair birçok işaret şimdiden gözüküyor. Geçen günlerde Sovyetler Birliği ve ABD arasında on yıldır üzerinde anlaşılmaması hayal olan uzun menzilli, çok başlıklı füzeleğin sınırlandırılmasında anlaşmaya varılması, Sovyetler'in Ortadoğu konusunda daha fazla taviz vereceğini gösteriyor. Bu görüşmeden hemen sonra Bush'un Yunanistan ve Türkiye ziyaretine çıkması, Irak'a tanınan zamanın 25 Temmuz'da bitmesi, Irak burjuva Kürt hareketinin hula bir anlaşmayı yapmamış olması yeni bir askeri atağın yakın olacağı düşüncesini geliştiriyor.

10 Haziran 1991 tarihinde yapılan açıklamaya göre, Almanlar'ın ve ABD'nin Türkiye'ye hibesi ettiği 1.000 tank ve 600 askeri aracın nedensiz olmadığı görüldüğü. Bilindiği gibi ABD'nin Ortadoğu'daki en güvenilir müttefiklerinden biri olan Türkiye'nin, Yunanistan'la olan çelişkileri hahanesiyle Türkiye'ye gelen ABD başkanının temel amacı Kürdistan üzerindeki planlarını test etmektir.

Birkaç ay önce Türkiye'ye 16 bin asker göndereceklerini açıklayan Pentagon sözünü, geçen hafta sonu bu rakamın 3 bin olacağını ve yedi değişik ülkeden askerini Kuzey-Batı Kürdistan'a yerleştirileceğini bildirmişti. Emperyalizm, şimdi Güney'den çekilip Batıman ve Sülopl'ye yerleşmeye çalışıyor. Haberlerde, Beyaz Saray ve Pentagon'un açıklamaları arasında bazı çelişkiler dikkati çekiyor. Özellikle biri Sülopl diyor, diğeri Batıman. Bush'un Türkiye gezisinden sonra Kuzey-Batı Kürdistan'a asker yığmağının artacağı beklenmelidir.

Yunanistan'ın tavrına bağlı olarak Kıbrıs konusunda TC taviz verince, Kuzey-Batı Kürdistan'daki yabancı özel ve devlet yatırımlarının çok geleceği bir döneme girileceği benziyor. Güney'de otonom bir Kürdistan, emperyalistlerin şimdilik geliştirmeye istekli göründükleri yön tem oluyor. Irak rejiminin parçalanmasını sağlayacak tek yol da, Türkiye'ye bağlı otonom bir yapının oluşturulmasıdır. Güney Kürdistan'daki burjuva ulusal hareketin, TC ile anlaşma ihtimali daha fazladır. Güney Kürdistan'da bir parçalanmanın yaratılması, hem Batılı kapitalist ülkeler için, hem de Türkiye için kaçınılmaz fırsat olarak görüldüğü. TC'nin bundan çıkarı, ekonomik olarak hem Güney Kürdistan'daki petrollerden belli bir pay almak ve hem de kendi içindeki sosyalist ulusal mücadeleyi, Güney'deki burjuva ulusal mücadele vasıtasıyla tasfiye etmektir.

Bush'un Türkiye'ye gelişinin en önemli nedeni, Kürdistan'ın her iki parçasında da anlaşmaya varmaktır. Ya Kuzey-Batı Kürdistan'da federatif bir yapı oluşturularak ekonomik yatırımları hızlandırmak ya da Kürdistan'ın her iki parçasının da emperyalistler tarafından sömürgeleştirilmesine ve satın alınmasına razı olmak. Özal'ın Kıbrıs'ta bazı tavizler vereceğinden şüphelenmemelidir. Buna karşın istediği, Güney Kürdistan'da kurulacak olan otonom yapıyı ekonomik-politik ve askeri olarak kontrol edip, oradaki Kürt burjuva hareketle anlaşmaktır. Batılı kapitalist ülkeler için Saddam iktidarda olduğu sürece, petrol gelirlerinden haraç almaları ve bölgede politik batıklar sağlamaları mümkün görünmüyor. Ortadoğu ülkeleri arasında emperyalizmin çıkarlarını korumaya ekonomik-politik ve toplumsal olarak en elverişli iki ülke İsrail ve Türkiye'dir. Her iki devletin amacı da yayılma alanlarını genişletmektir. Türkiye'nin avantajı, Güney Kürdistan'daki yayılma emellerine içte Kürt burjuva hareketleri tarafından yeşil ışık yakılmış olmasıdır. Türk burjuvazisi için Kürdistan ulusal kurtuluş hareketini boğmanın ve ekonomik bunalmalardan kurtulmanın olanağı en kestirme yolu, emperyalizmin Güney Kürdistan'ı işgal etmesine yardım edip orada kendine bağlı otonom bir yapı oluşturmaktır.

Her geçen gün, emperyalizmin bölgedeki çıkarlarının kötüye doğru gittiğine işaret ediyor. OPEC ülkelerinin kendi aralarında politik bir güç olmaya doğru hazırlıkları, Kuzey-Batı Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesinin gelişmesi, önce Kürdistan'ın öbür parçalarına ve giderek de Ortadoğu'ya yayılma isteğindeki emperyalizmi, önümüzdeki on yıl içinde tehdit eden büyük

potansiyel gelişmelerdir. Emperyalistlerin öğrenmeye başladığı önemli derslerden biri, Müslüman halkların uzun vadede parayla satın alınamayacağı, bir diğeri de emperyalist silahların modern sömürgecilikte sonuç alamayacağıdır.

Her çelişkide olduğu gibi politik zor, çelişkinin kendi içindeki kutupları ayrıştırarak, kutupları içindeki çelişkileri de gün yüzüne çıkartarak, kökleri derinlere inen esas nedenlerin kitlesel kavranmasına neden olur. Bugün Ortadoğu'da yaşananlar da bundan ibarettir. On yıl önce Arap halkları, dün Irak halkı, emperyalizmin bölgedeki çıkarlarının neyi gerektirdiğini kavramış durumdadır. Araplar arasındaki çelişkiler ulusal değil sınıfsaldır. Değişik burjuva ve fevkal sınıfların kendi aralarındaki tali çelişkilerdir. Bu çelişkilerin çözümü bütün Ortadoğu çapında emperyalizme karşı ulusal çelişkinin çok yönlü geliştirilmesine yakından bağlıdır. Bugün yaşadıkları sorunlar yüzyılın başında da aynıydı ve Ortadoğu halkları ortak çok ulusal sosyalist bir devlet kurmadıkları sürece de bir yüzyıl daha hep aynı olacaktır. Bir yanda hayatı gözlerini açmaya çalışan Kürdistan ulusal kurtuluş hareketi, öbür yanda politik bir birliğin yaratılması için direnen Arap halklarının iç çelişkileri, bu savaşla daha gelişmeye başladı. Emperyalizmin korkusu da, bu patlamaların bütün dünyadaki sistemlerde yıkabilecek bir enerjiye sahip olmasıdır. Devrim toplumsal bir yangındır, aynı toplumsal özellikler gösteren değişik halkların birinde başlayacak tutuşmanın bir anda bölgeyi saracağı bilinir.

15 Temmuz 1991
Ali Doğan

Bu da Alman emperyalistlerinin terörü

Mahkeme Başkanı'nın

Aşağıda sıralayacağımız istemlerimizi son derece insani ve doğal bir içerik taşıdığını belirtiyor, bunların vazgeçilmez haklarımız olduğuna inanıyoruz. Bu istemlerimizin derhal karşılmasını bekliyoruz.

Aramalar konusunda: Mahkemenin açılışından bugüne kadar bize karşı uygulanan psikolojik, baskı-sındırma ve bunun şimdiki fiili saldırılarla sürdürülen devam ettiği takdirde, duruşmaları protesto edip girmeyeceğimizi belirtmek isteriz.

Bizler, altı aylık duruşmalara gelmeden önce kaldığımız hücrelerden alınarak, hakta hücrelerde soyunduruluyor, bızden ayrı tutulan elbiselerimiz giydirilerek getiriliyor. Aynı uygulama dönüşte de yapılıyor. Bu baskı ve şiddetlendirici uygulamaların yanısıra gardiyanlar tepemizde bekleyerek, düşüncelerimizi iliklemeye kadar bızleri sönmektedirler. Duruşmalar boyunca tuttuğumuz notlar ve kendimizle getirdiğimiz dosyalar (bunlar savunma yazılarımız, iddianame ve tutulan notlardır) hergün sayfa sayfa kontrol edilmektedir. Kalemimizizin içini incelemeye, sigara paketlerimizin (tütün paketi) içine parmaklarını sokarak düzeye kadar aramalar yapılmaktadır.

Bu belirttiklerimiz sadece her duruşmaya geliş ve dönüşümüzde yapılan uygulamalardır. Birde cezaevinde yapılan arama biçimi ve uygulamalar vardır.

- Avukatlarımızla hiç bir fiili temasımız olmadığı halde ve görüşmelere gardiyanların denetiminde gitmemize rağmen, giriş ve dönüşte sıkı bir aramadan geçirilmekteyiz.

- Cezaevinde bulunan doktor bölümüne giriş ve dönüşte sürekli aramaya tabi tutulmaktayız.

- Spor ve havalandırmaya çıkarılış ve dönüşte yine benzer yöntemlerle sıkı bir aramaya tabi tutulmaktayız.

Şimdi sizlere soruyorum: Bildiğim kadarıyla cezaevinde 170 mahkum vardır. Acaba bızlerin dışında bu uygulamalar kaç kişiye daha uygulanmaktadır? Eğer uygulanıyorsa -ki bızre uygulanıyor- bızlere karşı bunların yapılmasıyla amaçlanan nedir? Özel olarak neden bu tür uygulamalar bize karşı gündemde tutuluyor?

Aramalar uygulamasına karşı önerilerimiz:

a) Duruşmalara geliş ve dönüşte, önümüzdeki elbiselerin çıkarılması (soyulmanız) ve dosyalarınızın sayfa sayfa aranması uygulamasının kaldırılması, bunun yerine normal ve insani değerlere uygun bir arama biçiminin yapılması.

b) Cezaevinde yapılan, psikolojik baskı ve yıpratmayı hedefleyen keyfi aramaların kaldırılması.

Diğer hususlara ilişkin istemlerimiz:

1- Cezaevi ve mahkeme salonunda, savunma vekillerimizle görüşmelerimiz de camı bölmelemin kaldırılması ve savunma vekillerimizde yanyana oturamamız sağlanmalı.

2- Savunma vekillerimizle yazışmalarda, kontrol yargıcı (posta kontrolü) uygulaması kaldırılmalı.

3- Her türlü kitap, dergi ve gazete üzerindeki sınırlandırma ve yasaklamalar

kaldırılmalı, bu yönlü yollanan postalar geçiktirilmeden verilmeli.

4- Mektuplarımızı çeşitli gerekçelerle bızden bızden elkonulması ve yazışmalarımızın engellenmesi tutumundan vazgeçilmeli. Şimdiye kadar el konulan mektuplarımız bir an önce bızlere iade edilmeli.

5- Ziyaret başvurusunda bulunan her yurttaşınızda normal koşullarda görüşmemize izin verilmeli.

a- Ziyaretlerde polis kontrolü kaldırılmalı.

b- Ziyaretçilerimizle normal görüşme zamanı sağlanmalı. (Bu konuda cezaevindeki bütün tutuklular tam gün ziyaret yaparken, bızler yalnızca bir saat, son aylarda ise iki saat görüşme yapabilmekteyiz.) Ziyaretçilerimizle görüşme bızden tam gün olarak kabul edilmeli.

6- Cezaevinde maruz kaldığımız tecrit uygulamasına derhal son verilmeli.

a- Cezaevinde kaldığımız bölüm tamamen özel olup tecrit içermektedir. Kaldığımız hücrelerin pencereleri demir parmaklıkların dışında, tel örgülerle örülmüştür. Yüksek cam tavanları açılıp-kaparılmayacak tarzda monte edilmiş, havalandırma yalnızca üst küçük cam tavanların açılıp kapanmasıyla olmaktadır. Bunların boyutları ise 30x40 cm'dir. Bu durumda içerideki hava yeterince değişmediği gibi, sağlık hususunda da tehlikeler yaratmaktadır.

b- Bu bölümdeki havalandırma, günde sadece bir saat olmaktadır. (Son günlerde doktor raporuyla bu iki saate çıkarılmıştır.) Havalandırmaya çıkıldığında spora çıkarılmıyor, spora çıkıldığında ise havalandırmaya çıkarılmıyor. İkisinden birini tercih etmeye zorlanıyoruz.

c- Havalandırma alanı da tıpkı kaldığımız bölme gibi özel olup, tamamen cezaevindeki diğer havalandırma (büyük) sahalarıyla ve tutuklularla bağlantımız koparılmış durumdadır.

7- Cezaevindeki bütün sosyal imkanlardan hepimizin birlikte yararlanmasını sağlanmalı ve bu yönlü çıkarılan engeller kaldırılmalı.

8- Mahkeme salonuna ilişkin:

a- Mahkemenin bodrum katında tutulduğumuz hücreler değiştirilmeli. Penceresi olan ve normal havanın alınıp verildiği hücrelere alınmalıyız.

b- Özellikle salı günü, duruşma başlangıcından 1,5 saat önce mahkeme binasına getirilmekteyiz. Bu günün cezaevinde temizlik günü olduğu ve getiriliş süresinin uzunluğu göz önünde bulundurularak, cezaevinden daha geç getiriliş sağlanmalı.

c- Duruşma aralarında hücreye götürülüş ve getirilişte kelepçe takma uygulaması kaldırılmalı.

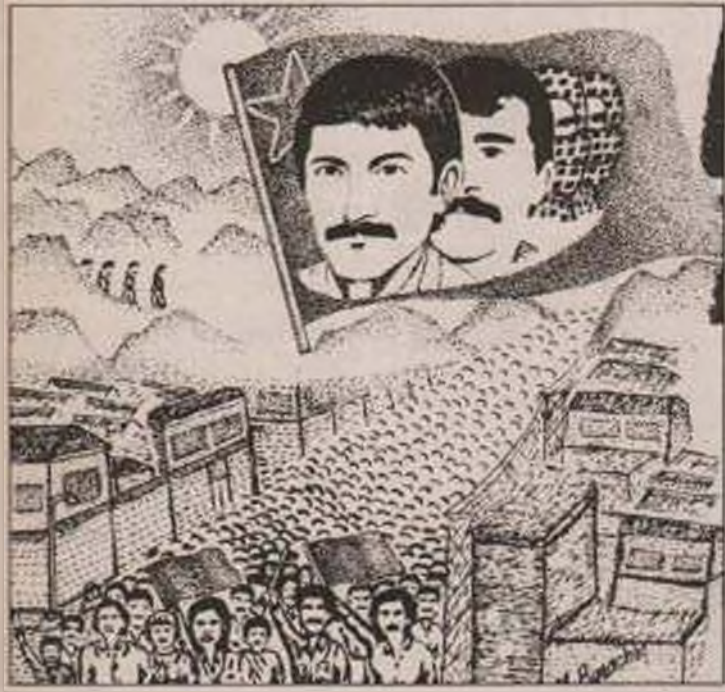
Kısa ve öz olarak istemlerimiz bunlardır. Siyasi ve insani özelliklerimiz korunmamız, devrimci mücadelemiz hakların ifadesi olan bu istemlerimizden karşılanmasını beğliyoruz. İnsanca yaşamın önündeki engelleri ve haklarımızın gaspedilme uygulamalarına bundan böyle son vereceğimizi bekliyoruz. Aksi takdirde istemediğimiz, fakat insanca yaşam ve haklarımızı elde etmek için mecbur bırakıldığımız demokratik içerikli eylemlerle bunları elde etme yolunu seçmek zorunda kalacağız.

Yukarıda belirttiğimiz bütün taleplerimizin gereklerinin en kısa zamanda yerine getirilmesini umuyoruz.

1.7.1991

PKK Celle Davası Tutukluları

ULUSAL ONUR GÜNÜ'NDE İLK KEZ BİNLERCE KATILIMLI AÇLIK GREVİ

14-15 Temmuz günlerini kapsayan 48 saatlik açlık grevlerine yaklaşık 10.000 kişi katılım sağladı. Avrupa ve bu kıta dışındaki diğer ülkelerin toplam 100 yerleşim alanında, ERNK'nin yaptığı çağrı üzerine Kürdistan'lı yurtseverler 2 günlük açlık grevi yaptılar.

14 Temmuz, 12 Eylül faşist cuntasının baskı ve terörünün ayyuka çıktığı, işkencenin her türünün uygulandığı, teslimiyet ve ihanetle cezaevlerinde devrimci tutsakları dört bir taraftan kuşatmaya aldığı ve dolayısıyla Kürt ulusal varlığının acımasız bir yok olmasıyla karşı karşıya kaldığı bir dönemde ölümüne önderlerimizden **M. Hayri DURMUŞ** ve **Kemal PİR** yoldaşların önderliğinde ulusal onuru korumak amacıyla başlatılan ölüm orucunun ilk günüdür. İki ayı aşkın süre devam eden bu ölüm orucu eyleminde **M. Hayri DURMUŞ**, **Kemal PİR**, **Akif YILMAZ** ve **Ali ÇİÇEK** yoldaşlar gelut düştüler. Onlar bu soylu ve kahramanca eylemleriyle, faşist cezaevi yönetiminin ölüm silahını dayatarak tek seçenek olarak sunduğu ihanetli parçaladılar, direniş geleneğini kökleştirerek ancak direnmenin gerçek yaşam olduğunu kanıtladılar, devrim ve sosyalizm davasını savunmanın yolunun soylu bir adamışlıktan geçtiğini gösterdiler ve en önemlisi de sözkonusu tehlikenin hedeflediği PKK'nın bağımsızlıkçı direniş çizgisini yaşamaları pahasına hayata geçirmesini bildiler. Onların bu tarihi eylemi hangi koşullarda gerçekleştirdikleri, yurtsever-devrimci kamuoyu tarafından bilinmiyor. Her şeyden önce, onlar, yaşamı ya öldüren ya da onursuzlaştıran ölüm silahını parçalayarak öldürdüler.

Onların şahadetli, dışardakilere bir direniş çağrısıydı. Direnişin felsefesini oluşturduğu, şehitlerin ise çizgisini sonuç alıcı kıldığı PKK bu çağrıya cevap verdi ve Kürdistan'ı, 100.000'i aşkın insanın katıldığı Amed (Diyarbakır) serhildanına ulaştırdı. Kuşkusuz Kürdistan'ın bu düzeyde yenilenerek değişmesinde ve bu değişimin biricik önderi PKK'nın çelikleşmesinde ulusal onur abidelerimiz olan 14 Temmuz şehitlerinin hayati rolü vardır. Öncümüz PKK, bu dokunulmaz gerçeklikten hareketle 4. Ulusal Kongresi'nde; **M. Hayri DURMUŞ**, **Kemal PİR**, **Akif YILMAZ** ve **Ali ÇİÇEK** yoldaşların şehit düştükleri ölüm orucunun başlangıç günü olan 14 Temmuz'u "Ulusal Onur Günü" olarak ilan etti. Büyük Amed serhildanının bu tarihe yakın bir dönemde ve hem de Amed'de patlak vermesi, "Ulusal Onur Günü"nü çok daha anlamlı hale getirdi.

Dünya halklarının çoğunun yaşama şansını elde ettiği özgür gelişmenin hiçbirini tarihi boyunca yaşayamayan Kürdistan halkı artık adeta tüm yoksunlukların acısını çıkarırcasına insanlık tarihine şimdile kadar gerçekleşmemiş eylem türlerini geçiriyor. 14-15 Temmuz günlerinde yapılan "Ulusal Onur Günü" açlık grevlerine toplam 10.000'e yakın Kürt katıldı, bu katılım sadece yurtiçi metropol alanlarında gerçekleşti. Açlık grevine bu sayıda katılım, dünyada ilk kez Kürdistan halkına nasip oluyor.

Açlık grevleri sadece yurtseverlerle sınırlandırılmadı. Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesine profesyonel düzeyde katılan kadınlar da katılım sağladılar. Yukarıda da belirtildiği gibi, açlık grevlerinin Amed serhildanına tesadüf etmesi nedeniyle TC'nin umbinlere yönelik katılım girişimi de protesto edildi. Açlık grevleri dünya basın-yayın organlarına yaygınca yansıdı.

Binlerce yurtseverin açlık grevlerine katılım sağlama, çok yönlü sonuçlar ortaya çıkardı. Bu eylem, en başta şehitlere bağlılıkta ciddi bir adım olurken, ulusal birlik, dayanışma ve kaynaşmada da önemli bir vesile oldu. Yanısıra, "Ulusal Onur Günü"nin bu kapsamda karışılması, onu Kürdistan tarihinde şimdiden önemli bir yere oturttu. Bundan böyle, "Ulusal Onur Günü"nin her yaddönümünde çok daha görkemli bir şekilde karışılarak gelenekselleşecektir.

Toplu açlık grevleri dışında, toplu açlık grevlerine katılma olanağını bulamayanlar da çalışma alanlarında 48 saatlik açlık grevine girdiler.

Berxwedan muhabirleri bildiriyor

100 yerleşim alanında toplu olarak yapılan açlık grevlerinin tümünün haberleri, henüz gazetemize ulaşmadı, bu sayımızda elimize ulaşanları veriyoruz.

ALMANYA

Hamburg: Altona meydanında kurulan çadırda açlık grevi gerçekleştirildi. 200 dolayında kişi katılım sağladı. Alman dostlar, eylemin organizasyonunda katılımcılar ve dayanışmada bulundular. 14 Temmuz Ölüm Orucu Eylemi'nin anlamı ve önemi üzerine bir seminer verildi. Yahancılarla yönelik Kürdistan sergisi açıldı ve bilgilendirme yapıldı. Dışardan gelen mesajlar okundu. Eylem, ilgili bir değerlendirme konuşmasıyla sonuçlandı.

Hamburg Taz ve Morgenpost gazeteleri eylem haberine yer verdiler.

Stuttgart: Yapılan açlık grevine 100'ün üstünde yurtsever katıldı. Eylem 19 Temmuz'a kadar sürdürülecek. 48 saatlik grevden sonra eylem 30 kişiyle devam ettiriliyor. SPD, IG-Metall ve Yeşiller'den basın açıklamaları istendi. Bu güçler, Kürdistan'daki gelişmelerle ilgili açıklamalarla bulunarak, Kürdistan halkı ile dayanışmalarını dile getirdiler ve TC'yi de kınadılar. Türkiye'den birçok sol örgütün dayanışma mesajları geldi.

Alman basınından bazı kuruluşlar eylem yerine gelerek, yurtsever eylemcilerden son gelişmelerle ilgili bilgi aldılar.

Köln: 14 Temmuz'da başlayan açlık grevi, hala devam ediyor. Şu anda eylem 13 yurtseverin katılımıyla sürdürülüyor.

Duisburg: Açlık grevi Kürdistan Kültür Derneği'nde 100'e yakın kişiyle başladı. Açlık grevinin ikinci günü grev, Duisburg merkezinde sürdürüldü. İkinci gün katılım 200 kişiye çıktı. Açlık grevinin ikinci gününde Türkçe ve Kürtçe bildiriler dağıtıldı. Eylem haberi çeşitli basın merkezlerine bildirildi. Yerel basın da eylem yerine gelerek gözlemde bulundu. Ayrıca eylemin amacı ve 14 Temmuz direnişçilerinin mücadelesi üzerinde açıklamalar yapıldı. Eylem, halay çekilerek sonuçlandırıldı.

Kassel: Kassel ve yakın çevreden gelen yurtseverler şehir merkezindeki bir meydanla açlık grevine başladılar. 30 kadar yurtsever çocuklarıyla çokkulu bir şekilde eyleme girdi. Eylemin ikinci gününde gelen ziyaretçiler de eyleme katıldılar. Açılan enformasyon masasında Almanca yayın ve açıklamalar dağıtıldı. Eylem, halayla sonuçlandırıldı. Eylem yerine gelen basın, ertesi gün açlık grevinin haber olarak verdi.

Freiburg: Eylem 13.7.1991 günü akşam saat 17.00'de 40 kişiyle başladı. Eylemin ikinci gününde bir seminer verildi. Açlık grevi, pazartesi günü İrlandalı, Türkiye'den ve değişik Alman yerel grupların da katılım sağladığı bir mitingle sonuçlandırıldı.

Eylem boyunca Schwarzwald Radyosu, FRI, Udische Zeitung

gibi basın-yayın organları ziyarette bulunarak, eylemcilerle röportaj yaptılar ve birçok gelişmeye ilişkin bilgilendiler.

Saarbrücken: Buradaki açlık grevine 17 yurtsever katıldı. Çeşitli basın-yayın organları eylemi yerinde ziyaret ettiler. Kamuya eylemin amacı duyuruldu.

Rüsselsheim: Katılım 200 kişi. Eylem ikinci gün Hanau'da sürdürüldü.

Hannover: Şehir merkezinde yapılan açlık grevine aralarında kadın ve çocukların da bulunduğu 200 kişi katıldı. RTL televizyon kanalı çekim yaptı. NDR kanalı ise eylemcilerle röportaj yaptı.

Celle: 100'e yakın kişi.

Münster: 63 kişi.

Bielefeld: 130 kişi.

Onstadrück: 15 kişi.

Berlin: 60 kişi.

Nürnberg: 14 Temmuz'da başlayan açlık grevi 21 Temmuz'a kadar devam edecek. Katılım sayısı öğrenilemedi.

Bremen: Oldenburg'dan gelen yurtseverlerle birlikte 60 kişi açlık grevine katıldı. Eylem şehir merkezinde yapılarak yazılı, sözlü ve sergilerle kamuoyu genişçe bilgilendirildi. Türkiye'den sol hareketler dayanışma gösterdiler. Eylem 4 basın muhabiri ziyaret etti. TV çekim yaptı. Eylemin değerlendirilmesini konu alan bir seminer verildi. Dia gösterimi yapıldı. Eylem çokkulu şekilde devam ederek sonuçlandı.

İsveç basınında yer aldı.

Sandviken: ERNK taraftarları ile Kürt Derneği ortaklaşa şehir merkezinde açlık grevinin düzenlediler. Kürdistan'ın her dört parçasından açlık grevine ilk gün 15, ikinci gün 40 kişi katılım sağladı. İsveçliler eyleme yakın ilgi gösterdiler. Bölgenin büyük gazetesi Galle Bladet eylemin amacına ilişkin, yürütme komitesiyle bir röportaj yaparak yayınladı.

İSVİÇRE

Basel: Açlık grevi 200 kişiyle başladı. Zaman zaman 500 kişiye çıktı. Basın eyleme yer verdi.

St. Gallen: Çadırda yapıldı. Katılım sayısı öğrenilemedi.

Zag: Çadırda yapılan açlık grevine 30 kişi katıldı.

Bern: Şehir merkezinde yapıldı ve 30 kişi katıldı.

Lozan: Yapılan açlık grevine 50 kişi katıldı.

Biel: 25 yurtsever katıldı.

Chur: Açlık grevi bir binada yapıldı. Katılım sayısı öğrenilemedi.

Zürich: 30 kişiyle başladı, akşam 10'da 200'ü buldu.

HOLLANDA

Lahey: 120 kişi.
Arnhem: 90 kişi.
Amsterdam: 100 kişi.
Leeuwarden: 150 kişi.
Almelo: 80 kişi.

14 Temmuz 1991 - Oldenburg açlık grevi

Foto: Berxwedan

İNGİLTERE

Londra: Açlık grevine yaklaşık 250 yurtsever katıldı. Çokkulu geçen açlık grevinin İngiliz radyosu haber olarak verirken, televizyonda da eylem haberi görüntülü olarak yer aldı. Ayrıca SP'den bir grup dışarıya dayanışma amacıyla yurtseverlerin başlattığı açlık grevine katıldı.

İSVEÇ

Stockholm: Sergelstor meydanında başlayan açlık grevine ilk gün 40 yurtsever katıldı. İkinci gün eyleme katılmaya gelen kalabalık sayıdaki kitle, kamunun mevcut sayının üstünde katılım yasağı olduğundan dayanışma gösterdi. Kamuoyu yazılı ve sözlü olarak yaygınca bilgilendirildi. Eylem yerine gelen İsveç TV'si birinci kanalı yaptığı çekimi haber programında görüntüledi. TV, ayrıca İsveçliler'in TC'nin anti-demokratik uygulamalarına ilişkin görüşlerini aktardı. Bunun üzerine çok sayıda İsveçli eylem yerine giderek dayanışmada bulundu. Eylem

Den Haag: 100'e yakın.
Deventer: 100'e yakın.

BELÇİKA

Brüksel: 130 kişi.
Genk: 35 kişi katıldı. 4 basın-yayın kuruluşu eylemi ziyaret etti. Eylemcilerle röportaj yapıldı.
Lige: 40 kişi.

NORVEÇ

Oslo: 14 Temmuz'dan başlayarak 3 gün sürdü. 35 kişi katıldı. Eyleme basın ilgi duyarak ziyarette bulundu. Ayrıca dışarıdan bir heyetle görüşme yapıldı. Eylem bir basın toplantısıyla sonuçlandırıldı; toplamıyla 20 gazeteci katıldı.

FRANSA

Paris: 400 kişi civarında
Strasbourg: 200 kişi.

AVUSTURYA

Viyana: Toplu açlık grevine 60 kişi katıldı. Ayrıca evlerde ve işyerlerinde de açlık grevleri yapıldı. Toplu açlık grevi devam ediyor.

Avrupa'da yurtseverlerin protesto eylemleri ve kültürel etkinlikler

Herxwedan muhabirleri bildiriyor

İSVİÇRE

Biel: 6 Temmuz 1991 günü la-
viçre'nin Biel şehrinde ARGK ile
dayanışma gecesi yapıldı. Yak-
laşık 4.000 kişinin katıldığı ge-
cede siyasi konuşmanın yanıssi-
ra, folklor ekipleri oyunlar ser-
gilediler, ozanlar ve müzik grup-
ları direniş türkülerini söylediler.
Güney Kürdistan halkının
göçünü ve TC'nin bu göçe karşı
tutumunu konu alan tiyatro o-
yunu sunuldu. Gece coşkulu bir
şekilde sürerek sonuçlandı.

St. Gallen: 30 Haziran 1991
günü Caritas, Heke gibi yardım
ve bazı kilise kuruluşlarının
Kürt halkıyla dayanışma ve yar-
dımlaşma ruh altında düzenledik-
leri konsere, Hunerkom ozanla-
rından Xelil Xerşin, Zozan ve
Laviçre Hunerkom Şubesi'nden
Koma Sefkan Folklor Ekibi de
davet edildi. Konsere 1.000 kişi
katıldı. Konsere Ostschweiz ga-
zetesini haber olarak yer verdi.

Zürich: 6-7 Temmuz tarihleri
arasında Zürich belediyesi, İsviç-

re'nin 700. kuruluş yıldönümü
vesilesiyle bir gençlik düzenledi.
Şenliğe İtalya, Yunanistan, İs-
rail, Meksika, Türkiye, Filistin,
Filotiya, Tayland, Macaristan,
Çekoslovakya, İspanya ve Kür-
distan'dan kültür grupları devet
edildi. Kürdistan adına şenliğe
katılan Koma Sefkan Folklor Ek-
ibi büyük ilgi gördü.

ALMANYA

Hamburg: 29 Haziran 1991
günü TC'nin yûrûrlüğe koydu-
ğu Anti-Terör Yasası'nı protes-
to etmek amacıyla TC konsu-
losluğu önünde bir gösteri ya-
pıldı. ERNK'nin yanı sıra, eyle-
me birçok Türkiyeli sol örgütün
tarafı da katıldı. Yaklaşık
500 kişinin katıldığı eylem, şeh-
rin kalabalık merkezinde yapı-
lan bir mitingle sonuçlandı.

6 Temmuz günü "Yayladere
şehitlerini anma gecesi" yapıldı.
Geceye kalabalık sayıda bir kitle
katılımı sağlandı. Kültürel et-
kinliklerin de yapıldığı gecede,
Yayladere şehitleri Mehmet O-
CAK, Ahmet ALEV, Aziz TUR-
HALLI, Hâseyin KAYA, Hâ-
seyin CANDAR, Hâseyin A-
TEŞ, Fethi ÇAKIR, Haydar ÇE-
LİK, Servet KARABAY, Rodi

29 Haziran 1991 - Yurtseverler Offenburg Belediye Festivali'nde.

ve Fuat kod isimli yoldaşlar
saygıyla anıldılar.

Öte yandan Hamburg'un bir
semtinde alternatif Alman grup-
ları bir binaya iki pankart as-
tılar. Pankartlardan birinde Kür-
distan ve Filistin bayraklarının
altında, "Halkların katilleri İs-
rah, ABD, İsrail, Türkiye ve
NATO'ya karşı ulusal kurtu-
luş mücadelesi verecek Kürdis-
tan ve Filistin halklarını des-
tekleyin" sözleri yer alıyordu.
Pankartlar kalabalık kitlelerce
ilgiyle okundu.

30 Haziran günü Hamburg
Kültür Merkezi yeni binasına ta-
şındı. Bu vesileyle günboyu sü-
ren bir açılış şenliği yapıldı.

Bremen: YXX, 22 Haziran gün-
ü Mehmet TAASLAN (Ho-
gri)'ni anmak amacıyla bir gece
düzenledi. Geceye 1.000'i aşkın
kitle katıldı. Gecede kültürel ve
siyasi etkinliklerde bulunuldu.

Coşkulu geçen geceye, YXX
Avrupa Merkezi, YXX Almanya
Kuzey Örgütü, YJWK Avrupa
Merkezi, HEVKOM, TİKP Alman-
ya Temsilcileri ve YXX Akdeniz
Üniversitesi Öğrencileri Merkez
Platformu birer dayanışma me-
sajı gönderdiler.

Bielefeld: Devrim şehitlerini
anmak amacıyla YXX, 2 Haziran
günü bir gece düzenledi. 250'nin
üzerinde kitlelerin katıldığı gece
coşkulu geçti. Geceye, YXX Av-
rupa Merkezi, YJWK Hannover
Örgütü ve HEVKOM dayanışma
mesajlarını sundular.

Offenbourg: 29 Haziran günü
şehir belediyesi bir gençlik düzen-
ledi. Şenliğe davetli olarak katı-
lan Kürdistanlı yurtseverlerin
folklor ekibi gösteriler yaptı.
Ayrıca 100 kadar yurtsever de
belediye şenliğine katıldı.

Ingolstadt: 29 Haziran günü
Anti-Terör Yasası'nı protesto
etmek amacıyla 60 kadar ERNK
tarafı bir yürüyüş yaptı. Pro-
testo yürüyüşü bir mitingle so-
nuçlandırıldı. Sloganların atıl-
dığı ve siyasi propagandanın ya-
pıldığı eylem, canlı bir şekilde
gerçekleştirildi. Bölge radyo ve
televizyonu eylemin amacına ge-
nişçe yer verdi.

Gevelsberg: 7 Temmuz günü
14 Temmuz Ölümler Orucu şehit-
lerini anma vesilesiyle bir futbol
turnuvası düzenlendi. Turnuva-

AVUSTRALYA

Sydney: 30 Haziran günü ERNK
ve Dev-Sol taraflarını ortak-
laşa devrim şehitlerini anmak
amacıyla bir toplantı organize
ettiler. Avustralya-Kürt Derne-
ği salonunda yapılan toplantıda
kalabalık sayıda bir kitle katıldı.
Güçlü bir disiplin ve içerikle ger-
çekleşen toplantı, kitleleri olum-
lu bir şekilde etkiledi.

İSVİÇ

Bollnäs: 17 Temmuz günü
ERNK taraflarını ve Kürt Der-
neği, Vedat AYDIN'ın TC tara-
fından katledilmesini protesto
etmek amacıyla bir yürüyüş dü-
zenlediler. Eylem bir mitingle so-
nuçlandırıldı. Eyleme dört par-
çadan yaklaşık 70 yurtsever ka-
tıldı. Eyleme, Jusnan gazetesi
genişçe yer verdi.

AVUSTURYA

Viyana: 21-22-23 Haziran ta-
rihleri arasında Avusturya So-
syalist Partisi'nin düzenlediği fes-
tivalde 1 milyona yakın insan
katıldı. Kürdistan Enformasyon
Bürosu da festivalde davet edildi.
Kürdistan'ı temsilen folklor ve
müzik grubu festivalde kültürel
etkinliklerde bulundu. Ayrıca
Kürt mutfakları tanıtıldı, yazılı ve
görsel propaganda yapıldı.

"FEKAR-Kurdistan" kuruldu

Zürich (Herxwedan): 29 Haziran günü yaptığı 1. Kongresiyle,
kısaca adı "Fekar-Kurdistan" olan "Federasyona Komeleyên Welat-
parêzên-Çandîya Kurdistanê" Laviçre'de kuruluşunu ilan etti.

Fekar-Kurdistan, kamuoyuna yönelik yayınladığı bir bildiri-
de, son uluslararası gelişmeleri ve Kürdistan'daki durumu değerlen-
direrek 7 derneğin neden bir federasyon çatısı altında bir araya
getirildiğini açıkladı.

60 delegenin katıldığı kongre bildirisinin sonuç bölümünde ise,
Laviçre'de yaşayan Kürdistanlı kitlelere hitap edilerek, onları
Fekar-Kurdistan çatısı altında örgütlenmeye çağırdı.

Kıbrıs'ta Kürt halkıyla dayanışma gecesi

Lefkoşe (Herxwedan): 8 Tem-
muz günü Kıbrıs Kürdistan Hal-
kıyla Dayanışma Komitesi, Gü-
ney Kürdistan Halkı için bağ-
lattığı yardım kampanyasını
bir dayanışma gecesiyle sonuç-
landırdı.

Gece, Kürdistan Halkıyla Da-
yanışma Komitesi öncülüğünde,
Kıbrıs Yazarlar Birliği, Kıbrıs
Gazeteciler Birliği, Kıbrıs Tiyat-
rocular Birliği, Kıbrıs-Yunan Ya-
zarları Ulusal Birliği, Uluslar-
arası Tiyatro Enstitüsü Kıbrıs
Şubesi, Nicosia Aydınlar Ocakı,
PEN Kıbrıs Şubesi, Çocuk ve
Gençlik Kitapları Birliği tarafın-
dan organize edildi.

Nicosia (Lefkoşe) Belediyesi
açık hava tiyatrosunda yapılan
geceye 700 civarında Kıbrıslı
ilerici-demokrat katıldı. Gecede
Kürdistan'ı temsilen Hunerkom
ozanlarından Seyidixan ve bir
folklor ekibi de yer aldı. Ayrıca
Kıbrıslı ilerici sanatçı ve müzi-
syenler de geceye katıldılar.
Kostas Kamevos ve Orkestrası,
Halk Bankası Çocuk Orkestrası,
Susta Halk Müziği ve Oyunları
Grubu, aktör Popi Avaranı (ba-
yan), aktör Mihalis Mihailides
(erkek) programın konukları-
ydı. Yunan ve Yunancaya çevrilen

Kürt devrimci şairleri okundu.
Özellikle Yunanca okunan "Ben
İnsandım" şiiri coşku yarattı.
Program boyunca Kürtçe ve Yu-
nanca sloganlar atıldı.

Dayanışma Komitesi adına La-
kis Figuras'ın yaptığı konuşma-
da, gecenin bağnazlık ve özgür-
lük için savaştan Kürdistan hal-
kıyla dayanışma amaçlı olduğu-
nu belirterek, Kürt halkının in-
sancıl yardımdan çok siyasi çö-
zümü ihtiyacı olduğunu söyledi.
Aynı konuşmada, "PKK önder-
liğinde yürütülen ulusal kur-
tuluş mücadelesinin gelişmesi
halkın bağımsızlığı terdih et-
tiğini gösteriyor" denilerek,
Kürt halkına emperyalist ve
otonomist çözümlerin empoze
edilemeyeceği açıklandı. Ve PKK'-
nın mücadelesi karşısında, em-
peryalizmin TC'yi daha fazla a-
nyakta tutamayacağı söylendi.

Dayanışma gecesine basın ve
yayın kuruluşları yoğun ilgi gös-
terdiler. Geceye katılım için ön-
ceden çağrı yapan çeşitli basın-
yayın kuruluşları daha sonra ise
gece haberine genişçe yer verdiler.
Gece programı devlet radyo-
sunun 3. kanalından naklen ya-
yınılandı. TV ise geceyi görüntü-
lerle verdi.

PKK Avrupa Temsilciliği basın toplantısı yaptı

Brüksel (Herxwedan): PKK
Avrupa Temsilciliği, 2 Tem-
muz günü Belçika'nın Brüksel
şehrinde yaptığı basın toplantı-
sında, Kuzey ve Güney Kürdis-
tan parçaları arasındaki son siya-
si gelişmelere ilişkin açıklamal-
arda bulundu.

Açıklamada, Türk devletinin
dışgörüşü ve örgütlenme te-
melinde bir referandumu hazır
olmadığını ve Kürdistan soru-
nuna yaklaşımının özel savaşı
yaygınlaştırma yönünde ısrarlı
olduğunun ortaya çıktığı belirti-
lerek, PKK'nın da bu nedenle
haklı ve meşru direnme yöntemi
olan gerilla savaşı ve halk seri-
hildanıyla cevap verdiği söylen-
di. Kuzey Kürdistan'da son üç-
dört ayda savaşın şiddetlenerek
yaygınlaştığını belirten PKK Tem-
silciliği, ARGK gerillalarının ger-
çekleştirildiği eylemlerin özet bir
dökümünü de yaptı.

TC'nin normal savaş yasala-
rına uymadığını vurgulayan PKK
Avrupa Temsilciliği, Kürdistan
halkının insanlık dışı uygulamal-
arla karşı karşıya olduğunu açık-
ladı. TC'nin çocukları da kur-
guna dizdiğini açıklayan PKK
Avrupa Temsilciliği, "Gerillaya
ve köylülere karşı savaş uçak-
ları, top, lar, silahları, havan
topları ve tank kullandığı gibi,
kimyasal silah kullandığı hu-
susunda bulgular da söz konu-
sudur" şeklindeki sözleriyle TC'-
nin yönelimini teshir etti. Son
dönemlerde, TC'nin kontr-ge-
rilla eliyle gerçekleştirdiği eyle-
mlere de dikkat çeken PKK Av-
rupa Temsilciliği, bu konuda
şunları söyledi: "Kontr-geril-
lanın suikast ve bombalama
faaliyetleri artmış bulunmaktadır.
Kürdistanlı yurtsever,
aydın ve diğer halk kesimlerini
öldürmeye yönelik eylemler
yapılarak partimle mal edil-
meye çalışılmaktadır." PKK Av-
rupa Temsilciliği, bu konuda
kontr-gerilla eylemlerinden ör-
nekler de aktardı.

PKK Avrupa Temsilciliği, ABD

ve Batı'nın TC'nin uygulamala-
rına seyirci kaldıklarına dikkat
çekerek, bu güçlerin Kürt politi-
kasının samimi olmadığını açık-
ladı. "ABD ve Batı'nın Kürdis-
tan'a yerleştirme istedikleri
çerçeve kuvvet Kürt halkını de-
ğil, Türk devletini halkımız-
dan ve mücadelemizden koru-
maya yöneliktir" diyen PKK
Avrupa Temsilciliği, Kürdistan
sorununun çözümünün ancak
Kürt halkının kendi öz gücüyle
mümkün olabileceğini açıkladı.

Talabani'nin Türk devletiyle
son görüşmelerine de değinen
PKK Avrupa Temsilciliği bu ko-
nuda şunları söyledi: "Talaba-
ni'nin TC ile son görüşmesi ise
kendisi için ileri düzeyde bir
politik ve diplomatik açılım-
dan çok, bir talihizliktir.
Çünkü çok açık ki, Türk devleti
onları bir şekilde PKK'ya ve
Kürdistan halkına karşı kul-
lanmak için ilişki kuruyor.
İnsan politika için ilişki ku-
rur, fakat kullanılmak için
ilişki kurmaz. Dolayısıyla bu
ilişkileri sağlıklı bulmuyoruz.
Biz onlara TC'nin gerçeğini
anlamalarını salık veriyoruz.
Ve daha çok da Talabani'den
bunu bekliyoruz."

PKK Avrupa Temsilciliği, ha-
sın toplantısını şu sözlerle so-
nuçlandırdı:

"Türk devleti, düşüncede ve
pratikte teröre dayanan poli-
tikasını sürdürdüğü ve sını-
mı politik çözümlere yanaş-
madığı müddetçe, silahlı, si-
yasal ve kitleselel ulusal dire-
nişimiz yeni adımlarla devam
ederek bir içbirlikçi paklaşım
lanı müsamaha etmeyecektir.
Dostluklara da açık oturup değ-
er vermektedir."

Geçen sayısında "Kürdis-
tan Kadınlar Kültür Merke-
zi"nin verdiğimiz telefon nu-
marası yanlıştır. Doğrusu
gudur:

Tel: 0214/75839

Yugoslavya'da ulusal sorunlar ağırlaşıyor

Başkent: Belgrad

Nüfus: 22.6 milyon

Yüzölçümü: 256.804 km²

Federe cumhuriyetler: Slovenya, Hırvatistan,

Bosna-Hersek, Sırbistan, Makedonya, Montenegro (Karadağ)

Özerk bölgeler: Voyvodina, Kosova

Yugoslavya'nın kısa tarihçesi

Yugoslavya'nın ilk kuruluşu, bir devlet çatısı altında Hırvatlar'ın, Sırlar'ın ve Slovenler'in bir araya gelip Sırbistan-Hırvatistan-Slovenya Krallığı'nı oluşturarak gerçekleşti. Ancak, bu krallığın o dönemde üzerinde kurulduğu Yugoslavya topraklarında Karadağlılar, Makedonlar, Arnavutlar ve Türkler de yaşıyorlardı. Bu topluluklar, kağıt üzerinde bile herhangi bir hakka sahip olmaktan yoksundular. Bu halkların baskı altında bulunmaları ve Sırp egemenlerinin de krallık içinde ayrıcalık kazanma yönündeki çabaları çok geçmeden huzursuzluğun ortaya çıkmasına yol açacaktı.

Yugoslavya Komünist Partisi'nin temelleri de, Sırbistan-Hırvatistan-Slovenya Krallığı'nın kuruluşundan yaklaşık dört ay sonra atıldı. 20-23 Nisan 1919'da Belgrad'da yapılan ilk birlik kongresinde Yugoslavya Sosyalist İşçi Partisi kuruldu. Bir yıl sonra Vukovar'da kurulan partinin kongresinde Yugoslavya Sosyalist İşçi Partisi'nin adı Yugoslavya Komünist Partisi olarak değiştirildi. Yasal olarak faaliyetlerini sürdüren YKP (Yugoslavya Komünist Partisi), Kasım 1920 tarihinde yapılan seçimlerde beklenenin üstünde oy alarak üçüncü parti durumuna yükseldi. YKP, topladığı oyların çoğunluğunu ezilen yoksul kesimlerden almıştı.

YKP'nin etkinlik kazandığını farkeden ve bu gelişmeyi çıkarları açısından tehlikeli gören krallık, 30 Haziran 1921'de parlamento kararı ile YKP'yi yasakladı. Bundan sonra YKP, siyasi faaliyetlerini illegal yollardan sürdürecekti. Bu sıralarda YKP'nin Genel Sekreteri Milan Gorkic, Sovyetler Birliği tarafından Troçkist olarak değerlendiriliyordu. Milan Gorkic'in bir suikaste kurban gitmesi ardından, Sovyetler Birliği ile uyum içerisinde olan Josip Broz Tito YKP'nin Genel Sekreterliği'ne getirildi.

Yugoslavya, İkinci Dünya Savaşı'nın sürdüğü yıllarda, Sovyetler Birliği, İngiltere ve ABD'nin oluşturduğu üçlü ittifaka katılma anlaşmasını imzaladı.

7 Nisan 1941 tarihinde Yugoslavya ile Hitler faşizminin ordularının işgaline uğrayacak ve daha sonra Viyana'da yapılan bir anlaşma sonucunda Almanya, İtalya, Macaristan ve Bulgaristan arasında paylaşılmaya başlandı. Bunun yanı sıra Alman orduları Sovyetler'e karşı da saldırıya geçiyorlardı. İşte bu sırada YKP önderliğinde işgalci güçlere karşı partizan savaşı başlatıldı. Partizan savaşı, özellikle de kırsal kesimden aldığı büyük destekle çok kısa sürede gelişerek güçlendi.

26 Kasım 1942'de partizan savaşının önderleri bir araya gelerek Yugoslavya Anti-Faşist Halk Kurtuluş Konseyi (AVNOJ)'nü kurdular. Konsey kendi bünyesinde Ulusal Kurtuluş Komitesi'ni kurdu. Partizan savaşı zafere doğru gittiği sırada (1944'te), Kızıl Ordu Bulgaristan'ı işgal güçlerinden kurtarmış ve ardından Yugoslavya'ya girmişti. Böylelikle Sovyet Kızıl Ordusu, savaşın sona erdiği 15 Mayıs 1945'e kadar partizanlarla birlikte işgal ordularına karşı da çarpışacaktı.

Savaş sonrasında krallığın bütün yetkileri kaldırılarak, 7 Mart 1945'te geçici bir komisyon hükümeti kuruldu. 11 Kasım 1945'te ise seçimler yapıldı. YKP'nin etkinliğinde olan Halk Cephesi, katıldığı seçimlerde oyların yüzde 90'ını aldı.

31 Ocak 1946'da yeni bir anayasa ile devletin adı Yugoslavya Federal Halk Cumhuriyeti olarak değiştirildi. Şimdilerde de olduğu gibi Yugoslavya: Sırbistan, Hırvatistan, Slovenya, Bosna-Hersek, Makedonya ve Montenegro (Karadağ) Halk Cumhuriyetleri'nden oluşuyor. 256.804 kilometrekarelik bir toprak parçasında kurulan Yugoslavya'da Sırpça, Hırvatça, Slovence, Makedonca, Arnavutça ve Türkçe dilleri konuşulur. Nüfusu 22.5 milyondur.

Yugoslavya'da son günlerin olayları ya da kısa sürede bu olayların döndüğü iç savaş, 25 Haziran 1991 tarihinde birliğin iki büyük üyesi Hırvatistan ve Slovenya cumhuriyetlerinin bağımsızlıklarını ilan etmeleriyle başladı.

Hırvatistan ve Slovenya cumhuriyetlerinin ilan ettikleri bağımsızlık kararlarından vazgeçmeleri için ilkin Yugoslavya Federal Hükümeti'nden ve buna uyulmaması ardından bu kez federal ordudan çağrı yapıldı. Ancak kendi parlamentolarında bağımsızlık kararlarını alan her iki cumhuriyet hükümetleri, ordunun da ultimatomlarını tanımadılar. Diğer taraftan ise Hırvatistan ve Slovenya cumhuriyetleri, federal ordunun olası müdahalesine karşı koymak için hazırlık çalışmalarını yürüttüler.

Bağımsızlıklarında ısrar eden cumhuriyetler ile Federal Hükümet ve ordunun karşılıklı suçlayıcı sert demeçleri, daha sonra bir iç savaşa döndü. Yugoslavya federal ordusu, uçaklar ve tanklar desteğinde ilkin Slovenya cumhuriyetine müdahale etti ve ardından da Hırvatistan'a. Birçok kontrol noktasını ellerinde tutan her iki cumhuriyetin milis güçleri ile federal ordu askerleri zaman zaman şiddetli de olmak üzere, günlerce devam eden çatışmalarda bulundular. Meydana gelen çatışmalarda küçümsemecek sayıda asker ve sivil ya öldü ya da yaralandı.

Çatışmalar daha çok Slovenya cumhuriyetinde yoğunlaştı. Slovenya'daki çatışmalar sırasında federal orduya mensup askerler, Slovenya parlamentosuna da ateş ederek, adı açıklanmayan bir bakanı öldürdüler.

Hırvatistan ve Slovenya cum-

huriyetleri, diplomatik çevreler tarafından "ordunun sivil otoritenin denetiminden çıktığı" şeklinde yorumlandı.

Yugoslavya'daki olaylar, dünyada ciddi yankılar uyandırdı. Özellikle de Yugoslavya'nın ilgilendirdiği devletler, sorunu önemle gündemlerine aldılar. Slovenya ile sınırlı olan Avusturya kendi sınırlarına askeri birliklerini kaydırdı. Yugoslavya hükümeti bu durumu, Avusturya'ya ulaştırdığı bir nota ile protesto etti. Avrupa Topluluğu, kendi bünyesinde, Yugoslavya krizini "çözmek amacıyla" bir komite kurdu. Bu komite, Yugoslavya'ya ilk ziyaretinde kısa bir anlaşma planı sundu. Taraflar bu anlaşmaya uymayı kabul ettiler ve buna göre bağımsızlık yanlısı cumhuriyetler aldıkları kararın üç ay erteleyeceklerini açıkladılar. Bu girişimle birlikte olaylarda ve dolayısıyla gergin havada bir düşüş görüldü. Ancak daha sonraki günlerde olaylar tekrar tırmanma göstermeye başladı.

Yine iç savaşın sürdüğü günlerde devlet başkanlığı seçimi gündeme geldi. Bilindiği üzere, 1990'de Tito'nun ölümünden sonra Devlet Başkanlığı Komitesi'nde devlet başkanları cumhuriyetler arasında sırasıyla seçiliyor. Bu seçim sırası Hırvatistan'daydı, fakat Hırvatistan bağımsızlık yanlısı kararı aldığından dolayı, merkezi yönünden yana olan Sırbistan veto hakkını kullandı. Bir de Yugoslavya'da devlet başkanı seçilemeyece bunalım daha bir artmıştı. Bir süre sonra, AT'nin girişimleri sonucunda Sırbistan ikna olup veto haklarını kullanmayınca, Komünist Partisi'ne üye olmayan bir Hırvat politikacı devlet başkanı seçildi.

Dolayısıyla Yugoslavya'nın zayıflaması, emperyalizmin çıkmasına aykırı değil, ancak dünyada yoğunlaşan krizlerden dolayı, emperyalizmin küçümsemeceği düzeyde meşgul olduğu biliniyor. Kimi çevreler emperyalistlerin Yugoslavya krizi karşısında hazırlıksız yakalandıklarını söylese de öteden beri olayları alttan alta kıskırtanlar emperyalistlerdir. Ve emperyalistlerin bunu, halkların çıkarı için yapmadıkları da açıktır.

Diğer taraftan Sovyetler Birliği yaptığı resmi açıklamada, Yugoslavya'nın bütünlüğünden yana olduğunu, ayrılmak isteyen cumhuriyetlerin bağımsızlıklarını tanımayacağını belirtti. Bu, siyasi gözlemlerinin beklediği bir açıklamaydı. Çünkü Sovyetler Birliği'nde de Baltık Cumhuriyetleri ve başka bazı cumhuriyetler, merkezi birlikten ayrıma politikasını yürütüyorlar; bu, Sovyetler Birliği'nin başı ağırtan önemli sorunlardan biri durumundadır.

Yugoslavya'da milliyetçiliğin gelişmesi ve bunun birlikten kopuş noktasına varırılması, açık ki tam eşitliğe dayanmayan federasyon politikasının yanlış uygulamasından kaynaklanıyor. Böylece bir politikanın süreç içerisinde ulusal sorunun çözümü yönünde adımlar atması beklenemez. Son olaylarda da görüldüğü gibi, ulusal sorun daha da ağırlaşarak çözümlünü olmazsa olmaz koşuluyla dayatmıştır. Bundan sonra Yugoslavya'nın önünde duran en önemli sorun bu olacaktır. Nitekim 1990 yılında ölen Tito'nun sağlığında, "Yugoslavya'daki ulusal nefret kavga döngüsüne ve bu kavga önlenemezse Yugoslavya haritadan silinecektir" dediği belirtiliyor.

Soguk savaş bitti, barış mı geldi dünyaya?

huriyetlerinin, ordunun müdahalesine rağmen bağımsızlık kararlarından geri adım atmamaları Yugoslavya'daki durumu daha da gerginleştirirken, iç savaş da şiddetlenirdi. Tıbbi ki, bu sırada kaygı verici gelişmeler karşısında da ordunun sertliği bir üst düzeye vardı. Ordunun bu sertliği ve cumhuriyetlere

Emperyalistler, Yugoslavya'da yaşanan ciddi olaylarla yakından ilgilendiler. Bağımsızlık yanlısı cumhuriyetleri destekleyip desteklememe konusunda bir ikilemi yaşadıkları, başvurdukları politiklardan açıkça görülebilirdi. Yugoslavya, Bağılantılı Ülkeler arasında etkin bir konuma sahip olan bir ülkedir.

Bu satırlar yazıldığı sırada, AT'nin hazırladığı plan çerçevesinde Federal yönetim ile ayrılmak isteyen cumhuriyetlerin anlaşmaya çalıştığı bildiriliyordu. Bu anlaşmaya göre, 3 aylık bir süre için askıya alınacak bağımsızlık kararı Ağustos ayında tekrar taraflar arasında görüşme gündemine alınacaktır.

Serîhildana Amedê

Destpêk di rûpeia dawiyê de

10 hezar navgîn diçin cendekê şehîd Vedat bînin

Li Kurdistanê mirov hatin lan-gavtin, hatin girtin, hatin kuştin. Dîjîman bawer kurin, ku gelem-der li beramberê van bûyeran her bîdeng bimine. Ketin nava wê bêhngîyê, ku bawer bikin, wê bikaribin hîma ruxadîn û giro-vekirina gelê me biqîkênin. Lê gelê Kurdistanê wê carê, nadipe-jirand ku bibe gopdarê bûyeran û de di kenbûna Vedat AYDIN de dengê xwe hildabana. Biqîran-dana Wê di qad û meydanan de îspat bikirana, ku tirs û serî-çamandin nikarin mirîne rabi-vestûnin, de qanî bikirana ku tirs û serî-tewandin mirin bi xwe ne û de wê zanabûna xwe biheri-kandana meydanan berxweda-nê. Divbû erd û asûman welê binaînan, da xumîniya siste-ma dagîrkeran biqîha bilinda-hiyen xwe. Xwediyên Vedatê dihatin kuştin... bi dehhezaran, sedhezaran bi rûmetdarî û ser-bilindî, lê bi kî û gerr, mîna ava zelal, divbû biherikîyana kolan û geqeman. Ew ba û hahozên rabûyana, divbû bi qudreta çî kesekî nekarîbana werin sekî-nandin. Kî û awaza bi dehheza-ran ên bi rûmet, divbû bûbûya-na qurqûna ji luleya çekên gerûla derketin û di xîng û pêlîra dagîr-keran de hiqeqiyana.

Helê, gelê Kurdistanê wê care biryara xwe dabû. Wê bûyerêka şehîdbûnê, bixavrandana nave-roka livbaziyeke xwe ya serbi-lindiyê. Ji hemû deran; Ji Tirkîyê, ji çar aliyên Kurdistanê, roja 10'ê Tîrmehê mirov xwe dizan-din (xugandin) Madene... Amedê. Hîna herî rojekê, leşkeren dagîrkeran peçabûn çarmedorên Amedê. Hema bibêje, derketina kolanan hatibû qedexê kirin. Tank, çekên giran lek bi lek; komikên taybetî, hezên çalakî û polîs rêz bi rêz zivirandibûn sere hemû kolanên Ameda gerrin. Ev çar-nanên bê namûs, xwe amade kirî-bûn ku wî hajarê gelê Kurdî nazenînin bi xwîna sor siwa bîkin, wan birçîn dîroke careke din hînaînin... belê, ev keriyên çav-bixwin sund xwaribûn ku dîsa Çemê Zîlanê, Çemê Laçê, Dara Henê biqîrînin... dîsa Mîsîrîtan, Helhelan û hemû gunden nig-ûman bîdin ber agirê xwe, pê bi pê biqewitînin. Lewma hîna 9'ê Tîrmehê nedihîştin, ku mirovên ji lûgar û navçeyên cîran dihatin, hikarîhin derbasê Amedê bibin. Bi wî awahî armanc dikirin, he-ma heya ji destê wan were, hejî-mara mirovên gerdenaza kem hîhîlîn û armanca xwe ya hov bi hemanîtir pêkbinin.

Hû hezar û dehhezaran miro-vên ku wê rastiye dizanin, da bikaribin bibin birekî kerwanê, perçeyekî serhildana bi tîrêjên rûmetê de bipeqe, li gûna Amedê bere xwe dabûn Madene, derû-dor zivirandibûn zevî û berçeyên dîlanê, û her yek ji wan hûbûn nergîzêk, soşînek, guşer û gol-sohrekeke dile Bînefî û Rêdîdan. Kerwanê ku beyaniyê bi 8 hezar navgînan (otomobîl, bus, kam-yon) ji Amedê bere xwe dabûn Madene, dîtin ku bi hezaran tu-

rov ji xwe li wir in, li ser gorista-na şehîd Vedat. Lewma ew 8 hezar navgîn, bûn 10 hezar nav-gîn veqeriyên Amedê, bajare ku Vedat de hiketa dile wî, bajare ku bi heft deriyên xwe birçîn wî bêhna dîroke didin Kurdistanê.

Gava kerwan ketî ser re, asû-manen Kurdistanê girtin gahê û dîlane. Kurdistan ku ji sedsalan vir ve birçîn û westayê dîda-riyê ye. Ji hemû navgînan mîna mûrîyan rêz bûbûn, ji her navgî-nekê dîrûgmeyeka ji ya dîn wa-tedartir (bi manetir) bilind dibû û xwe digihandin hemû haniyên Kurdistanê, vedigirtin çarmedo-rên warê Vedatê şehîd. Komekê diqîrand, "Lêxe gerîlla lêxe, Kur-distanê avake", komeke din wê dirûgmeyê ne li gora demê didî û digot, "Gerîlla lêdixe, Kurdis-tanê ava dike" û wê bersivê digi-hand kerwanê li ser rîya şehîdan.

Hedara dîlan nemabû... dil di-reqîsîn, dîtevizîn. Dîl tîjî bûbûn ji hers û evîne, çavan rondik girtî-bûn lê ji gahî û dilxweşiyê. Hîna awazen "Bijî Serok APO" nedi-gihan dawiyê, "Bijî PKK, ERNK û ARGK" destpêdikirin û dûv-re, "Vedat ne mir in", "Kurdis-tan ji faşîzmê re we bibe goris-tan", "Bijî Kurdistan" destpê-dikirin ji deven dehhezaren ku devên wan bi sedsalan hatibûn kîlî kirin. Li ser rîyan mirov dîketîyan, dîlehtîin, dîlîvin; pa-leyên di zeviyên xwe de karen xwe berdabûn, destkar kargêh û fîroqgehên xwe girtibûn. Gundî ji malên xwe derketibûn, ciwan diqurîlin, zarokan dev ji leyist-gehên xwe berdabûn, jinan he-roqên xwe danîbûn ji ser agirên û tev bi hev re mîna hebên tîzbihan xwe rêz kiribûn li çep û rastên rê û rêgûnan. Çî peyda kiribûn ji rengên kesk, zer û sor, tevî xwe anîbûn ji bo bi dilxweşî bihejînin di destê xwe de alên rengîn, silavên xwe biqîhînin kerwanê kariye ve hîspîkî û hîlgavtîne bi ser ve bixe.

Û mirovên çê û evîndar diçivin ser tîrba Vedatê xwe. Bi carekê daxemûlin gir û tîmîkên li derdore bi gul û guldîkên rengîn, dipî-lavînin mîna mîzîdîna hîmara hezar rengîn. Pêî bi pêî, lê hî delalî dihejîyan alên kesk û zer û sor, alên rûmet û serbilindiyê. Cen-dekê şehîdê gelê Kurdistanê der-dixînin ji axa hatî veqartin, ve-qartina ne bi dile gelê Kurd û bi destê dagîrkeran çêbûbû. Balxoz û bagera dîrûgmeyan bilindî ba-nîyan dibe. Hevala şehîdî Sûka-ran Aydin dest diavêje cendekî û diheje, "Polîsan dijîminî Vedatê min kuştin. Ev hovîlî bi destê komîr gerîlla çêbûye. Ev kuştin, kuştîna ku li dijî gelê Kurd e. Serê gelê Kurdistanê sax bi-mîne û netewê Kurd her ke-be... " û "tîllîl" yan di xwîne dûv re li ser mirinê bi dile xwe ye birîn-dar, gewitî û kovankeq; bi wê germî û heyacana xwe.

Vegerin destpêdike. Du kesen bi cilên netewî bi motorsîkleten xwe dîkevin pêşîya kerwanê. Cen-dek di navgînekê de bi cih dibe û tabut bi ala ERNK diheşkerandî, zîn û gemala cendekî bi wê ala xwe ya rengîn mirovan diçîrî-ne ji eqê, kîfî û gahiyê. Şahî her û her bilindtir dibe... ma gelo dil-xweşî û dîlaneke ji wê mezintir hebû di wê gerdûnê, di wê cerra cihanê de? "Aî, aî, alên rengîn!" dibêje û diqere yek ji wan miro-

vên çê. Bi yekcarê, ji hemû nav-gînen di kerwanê de alên ERNK derdikevin der ve û destpêdikînin bi pêldana xwe ya bi naz û delalî, dile mirovan bihelînin. Kî ji we diçîna hovên devbixwîn, zeha-niyên dojehe yên bi nave komen taybetî? Li herdu aliyên rê diheş-çikandin alên ERNK, mîna ku ji er-dê çîk dîbin rêz bi rêz û li dûv hev.

Herdu kesên bi cilên netewî rê vedîkin, navgînê dîlîvîn. Gelek zehmet e... nabe, hingî gelek mi-rov hene, weke ku derdî nekevin erdê. Li derveyî Madene komên mirovan neçare dîmînin ku peya revebîçin û bikevin pêşîya cen-dekî. Helikopterên dijîmin ji ba-nîyan kerwanî diçopînin, dixwa-zîn mirovan bitîkînin, lê nikarin bibîrin dîrûgmeyên komên mi-rovên ku bi awazî bilind dibûn, mîna ahengên hezar stranên. Rê, bi tevayî ji navgînan re dîhe girtin. Ma gelo bû çend kîlomet-re, dirêjahîya kerwanê? 40 an 60 km? Ne diyar e. Belku ji gelek bêhtir. Helikopterên ku ji jêriyê diçînin, dîmînen video dikîşînin, lê gelo ma dikarin çî bi wan bîkin?

Otomobîl, bus, kamyon bere xwe didin Ameda rengîn. Gun-diye di navbera Maden û Amedê de, tevlîya gelê derdore, di serî de gelê Erxênî rawestiyabûn li kêleka rê, mîna ku li bend û heviya azadiyê bin. Dêrdikevin pêşîya kerwanî bi kutana çepî-kan, tîmîyan û nîganen serfir-a-yî. Kerwan, ji navenda Erxênî derbas dibe. Li hemû deran çepîk, li hemû deran tîmî û dîlan, xwepêşdananê Erxîniyê Zarokên piçûk diçînin li ser rîyan. Ji yekê dîhê pîrakîrî ku hîna temenê wî 6 salan qanî nedîkir. Tu çî dikî en çîge? Bersiva wî, bersivêke herî gerrîn... "Bijî Ser... APO, APO!" Bele welê bersiv dide ev zarokê piçûk. Li Erxênî navgînen nuh tevî kerwanê dibînin.

Û kerwan radiwestê li ber de-riyên Amedê. Komandoyên leş-ker, komên taybetî, tank û pan-zer; hezên dagîrkeriyê vegirtine hemû xalên bajêr ên pêwîst. Ker-wan li ber evîni, çepîk, dîrûgme û awazên dehhezaran dikeve nava bajêr. Hemû rîyên ku kerwan wê derbas bibe hatin bîrîn, bi pan-zêran barîkat hatibûn danîn.

Di navenda Amedê de tenê yek fîroqgeh an kargêh ne vekî-riye. Hemû karkerên di sazîyên dagîrkeran de û hemû memur, dev ji karên xwe berdane. Hîna kerwan neguhahî Amedê, kom bi kom mirov dimeşîyan di kolanê Amedê de bi bangîna dîrûgme-yan. Li ser rîyan mirov dihejînin alên ERNK ji ho pîrozîkirina yên di kerwanê de. Piştî 6 sartan kerwan gihahî Amedê, li gûna yek saetê. Li hemû deran gîrêz gel hene, dixwazin tevî kerwanê bibin. Garanan dagîrkeran di-xwazin destur nedîn. Lewma pro-testoyên nuh bilind dibînin li ser serên wan. Mirov ji navgînan dadîkevin xwarê, herê xwe didin meydana bilayonê, bi peyatî. Hedar bi bangîna dîrûgmeyan nayîn, li ser rîyan. Gava kerwan peya digihe meydana îstasyonê, hate dîtin ku bi dehhezaran mi-rov, ji zû ve li wir rawestiyane, li bende cendekî mane.

Pêşî birayê şehîd Vedat diaxî-se û dibêje, "Polîsan birayê min kuşt." Dîrûgmeyan, "Polîsan mi-rovêkî biqîştin ji Kurdistanê" bilindî asûmanên Amedê du-be, dengê 100 hezar mirovî çîngî-

nî û xumîni dide Kurdistanê. Lanet diheşkerandî li ser da-gîrkeran.

Li wir gelek axîştin çêdibin. Piştî demekê mirov wê bimeşin bi aliyê Deriyê Merdînê ve. Zarok de camên avahiya radyoye bînin xware, radyoya ku bûye zirneya faşîzmê. Lê kerwan pêşî bê bû-yer wê peq ve here. Li Mergêh-medê komên xwener we berikan birçînin, bibarînin ser mirovan. Xwîn we were rîjandin, mirov wê li ber xwe bidin, her çendî xwîna sora ku erdê me gûtlî, wê birje.

Mirovên tîsteklî weha nedîti dibêjin, "Xwedayn, ma me de rojên ureha ji bidîlana", hinek dibêjin, "Cara yekemîn e li Kur-distanê gîyan bûne xemla gî-rîllayan." Li ser axê ber bi azadiyê ve diçîn, mirin dîmîre li ber mirinê. Herkesek bûye kêra, ku wê di dile dijîminî de biçîke û here xwarê.

Her kesek dixwaze xwe nêzikî Vedat bike. Lewma mirov ketîne nava keftûlaşteke mezin. Heke niha Vedat bana ye dîaxîfî, bê guman wê bigota, "Nekî, hûn berê mirovan didin mirinê, di-rê hûn biçî û serê dijîminî bi-perçînin."

Di kolanên Amedê de mirovan kulmên xwe guvagtine, tevî ban-gîna dîrûgmeyan. Komên mi-rovan ên îşareta serfiraziye çêdi-kin, her zêdetir dibin. Vedat ji di-rûyê wan de dîkene û dibêje, "Bi dîlan û gowendê, bi tîllîyan em diçin ser mirinê." Roj bibû roja mirovên Kurd, roja serbîllîrîfî, dilxweşî û rûmetê.

Bagera evîne vedigire dile her kesekî

Li meydana îstasyonê mirov dîtin, ku polîsan hemû rîyên der-dikevin meydana girtîne. Li paş barîkatên polîsan bi hezaran mi-rov kom bûne. Zorê didin xwe, ku bi hewla xwe barîkatan biqî-kenin. Dem bi dem gerê polîsan dîkin, bi dîlên xwe yên birîndar, bi bagerên evîna xwe, ku vegirtî-ne bi hîsreta Vedatê xwe. Tevlîya Amedê rapêrbû, li ser lîngan bû. Mirov dibezin û hedar bi wan nakewe. Çîngîniya erdê ye, ji ber dîrûgmeyan weke, "Vedat ne mir e", "Bijî PKK", "Bijî Serok APO", "Bijî Kurdistan!" Mi-rovan navgîna ku cendek teke bûn xîstînin nava xwe. Weke ku hem-bêz bîkin meşîyan meydana. Gîrêz gel bi gahîya serhildanê rahûbûn dîlana gahîye. Beza mi-rovên bê dawî bû. Meznahîya hî-ma gîrêz gel li ber çavan bû. Ba-gera evîne dile her kesekî xweş û tîjî kiribû. Di dawîya hîsreta he-zaran salan de, gahîya mirovan lag û beden dîreilandin ji ber evîna ve çendê pîroz û buha.

Meydana îstasyonê di çend kê-liyan de tîjî hûbû. Cendekê Ve-dat, ku bi ala ERNK hatibû pê-çan, derbasî hewşa mîzgeftê ki-rin. Piştî silava biranînê, mi-rovan xwepêşdana xwe bi gahîyên mezintir domandin. Dî re de ji hoparlora pîrs dihat kîrîn, "Ve-dat li ku ye?" Bi dehhezaran mirov bi hev re bersiv didan û digotin, "Vedat li vir e, di dile me de ye!" Amedî dihejîyan.

Mirovên li pişt barîkatan gerê hezên dijîminî dikirin. Dixwestin xwe biqîhînin kerwanê. Mirov

mîna lehiyê û laletê diherikîn. Car bi car kevir û kuç diçîrîn, di haniyan de direqîlîn.

Li Deriyê Ruhayê zarok kevi-ran diavêjin komên taybetî, ku xwe li ser bîrcan kiribûn kozan. Mîna mîqîkan dîrevîn û dîkevin na-va qulan. Hezaren ji Deriyê Ruha-ye derbasî nava Surhan dibînin, bi keviran dimeşin ser leşker û po-lîsan rîya Mergêhmedê girtibûn.

Çendî mirov nêzikî goristana li Deriyê Merdînê dibûn, gîna mirovan mezintir dibû, ji ber ku wê xatirê xwe ji Vedatê xwe bixwestana, ango kêlîya ji hev dîrketîne nêzikî dibû. Ev ji dibû, ku dile mirovan, germîya dile mirovan behtir bike. Komên xwener dibûn nîganîyên kevirên kolanan. Ji kolanan, ji malan jin û zaro ave dikîşînin, ji hezaran re, da dile xwe hindekî henik bikin, tehnîya xwe derbas bîkin. Li ser banan komên mirovan... xwe dane tîllîyan. Weke ku gerîlla lêdixe, Kurdistanê avadike.

Li saçîva Deriyê Merdînê, pan-zêran, komên xwener û hezên çalakî rîya taxê girtibûn. Ketin ber keviran. Li ser surhan ji komên taybetî di kozan de bûn. Bi carekê destpêkirin ku qur-gînan biharînin. Demekê dirêj dengê çekan neakînin. Gelek kes birîndar ketin, wan bi ambulân-san rakirin nexweşxaneyan. Lê polîsan nedihîşt ambulans ji der-bas bibin. Birîndaran bi zehmetî kirin ambulansan. Dengê berî-kan ji ber guhan derbas dibûn. Gelek rojnamevan ji hebûn, xwe rûdevkî avêtibûn erdê. Piştî de-mekê, ku bêdengî hatî, mirov dîsa bere xwe dan Deriyê Merdî-ne. Diyar bû ku hejîmara şehîd û birîndaran bilind e. Hezên dijîminî ji çîyê mirovan avêtibûn xwarê û wan dabûn ber fîşkan. Lê belav-bûn nedibû, çopên tîrê nebûn. Li bervaîya wê, kulmên mirovan diçîwartin hatibûn guvagtî û mi-rov dimeşîyan goristana.

Li goristana Vedat, bi dîrûgme û tîmîyan, bi axîştînen Kurdî, di dile mirovan da cîhê xwe girtî û kete axê. Paşê tevî xwendîna "Ey raqîb" mirov rahûn silava biranînê. Edî mirov de veqerîya-na. Ji Deriyê Merdînê de derbasî nava bajêr bûbûyana. Lê ji Sur-han dîsa barana qurqûnan dest-pêkir. Pêşîya goristana zivirî qa-da cengê. Ji aliyekê parzêr, ji aliyê dîn helikopter. Ji aliyekê bombeyên mîjê, ji aliyê dîn bom-beyên barandîna rondîhen çav-an. Çav çavan nedidîtin. Lê dîsa ji gîrêz gelê sere hedara xwe girtibûn.

Hezên dijîminî, bi panzeran dan nava mirovan. Kesên digirtin, dirêjî erdê diçîrîn û li ser wan hîdîpiçîkin. Hinekan ji kendîlan diavêtin jêrê. Ev dîmen bi gelek saetan doma. Di nava bajêr de ji şer, cîh bi cîh dîdoman, heya derengê geve Amedî hîna qada cenge bû.

Paşê hezên dagîrkeran bere xwe dan nava bajêr. Kî li ser rîyan didîtin, razandin ser rîyan, weke ku dixwestin wan bîkujîn, ew dihingavînin. Paşê wan digirtin û dibîrin.

Ji roja 10'ê Tîrmehê pe ve, edî mirovên li Amedê gelê Kurdis-tanê, tene çela SERHILDANA A-MEDÊ dikirin, ew serhildana mezin û dîroke. Her kesek hevû-du pîroz dikirin, ji hev re serhildanê digotin. Destkar ne bi dil-xweşîya xwe deriyên dîkanên

xwe vekirin, lê tenê li ser serfihildanê dipeyivîn. Bajare Amedê demeke diroki jiya bû, gele Kurdistanê ji dest bi jiyaneke nuh kiribû. Êdî diroka li Kurdistanê, ji vê rojê pe ve hatibû veguhastin û tîrêjen ronahiya beyaniyan. Ji çiyar xwe dabûn bajaran. Dîroka reş û tarî, êdî geş û ronahî bûbû. Mirov di xweş hûn, bi şahî, eşq û kêf bûn...

Destkar û dikandar dergehane anîn xwarê

Ji roja 10'ê Tirmehê heya roja 15'ê Tirmehê, ji bo protesto kirina kurtîna Vedat AYDIN, protestu kirina erîşa dagirkeran li ser gele li Amedê û piştigirîya serfihildana Amedê karker, şofor, dikandar; bi hezaran destkare Kurdistanê deriyen kargêh û firotgehên xwe anîn xwarê. Bi carekê Kurdistan kete nava greveke gelemperî. Karker neçûn kar, gundî û pale neçûn nava bexçê û zeviye xwe, şoforan navgîne xwe rawestandî, memuran karê xwe nekirin, destkar û dikandaran deriyên dikanên xwe girtin. Navçe û bajaran tevî ve berxwedanê hûn ev in:

Amed, Milazgir, Kop (Bulanik), Erxenzî, Êlih (Batman), Hama, Farqîn (Silvan), Lîcê, Çinar, Hemro, Hênê (Hani), Pasûr (Kulp), Nisêbîn, Kosar (Kiziltepe), Kerboran, Hezex (Îdîl), Mûş, Tûx (Tatvan), Bêdîs, Gûngûm (Varto), Girgê Amê (Sulopî), Midyad, Piran (Dicle), Qilaban (Uludere), Cizra Botan. Tev bi hev re 26 bajar û navçe

Nisêbîn raperî û serî hilda

Roja 13'ê Tirmehê ji bo piştigirîya serfihildana Amedê, gundiye Nisêbînê xwestin bimegin bajêr. Liêzên dagirkeran rabûn hevar û alarunê, barikatan danîn pêgiya wan. Bi hezaran yekeniye komên taybetî û hezên çalaki di Nisêbînê de hatin komirin.

Gava gele Nisêbînê agahdar bû, ku gundî nikarin werin, 500 jin bi alên ERNK dest bi xwepêşdanekê kirin. Biqasî 500 metran meşiyar, lê komên xweser rîya wan birrîn. Berikan berdan heşayê. Jinên dimeşiyar belav nebûn, lewma liêzên dagirkeran dest bi erîşan kirin. Bi bîrken çekan li wan xistin. Jin bi dar û kevîran berawja wan dan. Ji herdu aliyan gelek mirov birindar bûn. Paşê milîtan gel xwe livandî û bi çekan erîşê birin ser hezên dijmin. Şerê çekdarî heya 22'ê geve domar.

Piştî niv-saetê ji taxên din deng çekan hatin. Saet 23.15'an, gerilla agir berdan avahîya hukumetê û bombe kirin. Avahî bi tevayî hilweşî û gewitî. Bi şev leşkeran avêtin ser malan û hin-ek jin girtin.

Roja dûv re, diyar bû, çima gundi nekarine werin Nisêbînê. Gundiye Omeriyan heya gundê Kertwînê meşiyane. Yekeniye leşkerî pêgiya wan girtine. Lewma ji 10 hezar gundî, xwepêşdana xwe li Kertwînê heya evarî domandine.

Li wê rojê de şoforan ji hemû navgînan rawestandî. Xwediye kamyonan, bi kamyonên xwe rîya Nisêbîn û Cizra Botan ji bo du saetan girtin û weha protestoya xwe bilind kirin.

Roja 14'ê Tirmehê ji gundiye

Hezêx meşiyar ser navçeyê. Di wê rojê de gundiye Nisêbînê yê deşî ji xwestin mîna gundiye Omeriyan bimegin. Lê yekeniye leşkerî rîya herdu komên gundiyan ji birrîn. Herdu kome gundiyan li ber xwe dan û xwepêşdanên xwe domandî. Di bûyeran de, li Hezêx dora 40 welatparêz hatin girtin.

Roja 14'ê Tirmehê bîdergîyek xwe dabû Hezêx û Nisêbînê. Roj, "Rojê Rumeîta Netewî" bû. Dagirker diûrsiyan ku gerilla wê erîşan pekbînin. Di suka Nisêbînê de bi zarokan çî kesek di kolanan de nebû. Zarok heya evarî xirana, "Mezî APO... bilind APO" xwendin û Nisêbîn hejandî.

Gundiye Cizra Botan meşiyar

Roja 13'ê Tirmehê gundiye Cizra Botan berê xwe dan bajêr. Gundî peya û bi troktoran dabûn ser rê. Pêşî rîya Cizra Botan û Nisêbînê birrîn. Bêhtirî du saetan li wir xwepêşdana xwe bilind kirin.

Gundî xwe li nêzikê gunde Bazîfte kom kiribûn. Di gel jin û zarokan behtirî 10 hezarî bûn. Gava leşker ketin pêgiya wan, meşa xwe domandî. 15 km nêzikê Cizrê bûn û êdî nekarin pêşvebirin herin Dûrûşmeyer, "Bijî PKK", "Bijî Kurdistan", "Şebîdên me ne mir in" bangîn. Di destê wan de wêneyên Serok APO, şehîd Hemza û Berivane hebûn. Kalan gopalen xwe li ser serê leşkeran dijinî dihejandî. Di navbera gundiyan û komên xweser de car bi caran şer ji çêbûn. Çî kesek dev ji berxwedana xwe bernedida. Lê ji ber ku pêgiya wan hatibû birrîn, nekarin xwe biqihînin Cizrê.

Kurdên li Konyayê meşiyar

Ji bo piştigirîya serfihildana Amedê, roja 14'ê Tirmehê behtirî 1.000 Kurdên li Konyayê, Kurdên ku berî niha bi sed salan hatibûn koçber kûn, meşiyar. Di destê wan de alên ERNK hebûn û dîrûşmeyer weke "Bijî PKK", "Bijî Serok APO", "Lêxe gerilla lêxe, Kurdistanê ava-ke" bangîn. Hezên dijmin erîşê birin ser wan. Di encama şerê derketî de li dora 135 welatparêz hatin girtin.

Her di vê rojê de li bajare Amedê behtirî 300 ciwan xwepêşdanekê milîtan pekanîn. Li taxa Mergemede agir berdan rîyan û rê ji navgînan re girtin. Dûrûşmeyer, "Bijî PKK", "Bijî Serok APO", "Kurdistan ji faşîzme re we bibe goristan" bangîn. Di destê wan de dîrûşmeya "Yek ji me dimire, hezar çêdihî" "ERNK" hebû.

Her weha, li tuwaran weke Adana, Mersin, İstanbul, İzmir, Mazra (Elazığ), Ruha, Dîlûk (Antep) û Êlihê (Batman) ji hinde bûyer û xwepêşdanên piştigirîya serfihildana Amedê çêbûn. Li derveyî welat ji peşemîn li Bajare Ewûpî, bi hezaran mirovên welatparêz xwe dan livbazîyan û erîşî balyoxaneyên dewleta Tirk kirin û ziyan ghandin wan.

Xwendevanên kîja, Ji ber tengasiya di rûpala de, em û nûçeyên gerrîla di hejmarê pêş de belav bikin.

Enîşka Rêzimanî

S. Bîçûk

Xeleka -V-

Zêder

Çiya yek ji pîrozayîyên gele Kurdistanê ne. Iroj, mîna hemî koçberên diroki, çiyayê Kurdistanê bûne bargêhen gerillayên me yê leheng, ku şerê serxwebûn û azadiyê yê pîroz dibin peşengîya Partiya Karkerên Kurdistanê de birê ve dibin. Her weha bav û bavpîren me ji, di demên zor û tengasiyan de, xwe dikîyandî çiyar û serî rîdan berxwedanê, ji bo parastina hebûn, zîman û diroka xwe û hemî teybetiyên xwe yê netewî.

Iroj, goreşa Kurdistanê ya nûjen xuya kiriye, ku çiyayê me ne tenê ew parastgehên pîroz in, lê belê kelehen berxwedanê ne ji, ji bo pekanîna erîşên serkevtîna, ber bi avakirina Kurdistanê ke serbixwe û aza ve...

- Koçberên diroki
- Gerillayên me
- Şerê serxwebûn û azadiyê yê pîroz
- Pêşengîya PKK
- Diroka xwe

Dema, em van çend hevokên ku di rezen jorin de hatine weşandin berçav bikin, em weha dibînin:

Hevoka yekemîn ji du navan saz dibe: "Koçber + Dîrok", lê bajeja "ên" girêdanek di nav wan de çekiriye û dide şahmûrîn ku gelek koçber bi vî rengî derbas bûne. Her weha hevoka duwemîn ji, ji navekî û bernavekî hatiye sazîkirin. "Gerilla + Me." Bajeja "ên" diwa wan bi hev ve girêdide û dide nasîn ku, gelek gerillayên me hene. Em dizanin ku "koçber" mēza ye, ji ber ku em dibêjin Koçbera hovtiyê. Lê bajeja "gerilla" nêr ji û mē ji dibe. Em dibêjin: "Gerillaya ARGK" yan ji "Gerillayê ARGK."

Di encamê de tê nasîn ku, bajeja "ên" ji bo koma "pirjîmaran", her du babetên "nêr û mē" tê bikaranîn.

Hevoka sêwemîn em dikarin bikin du parçe. Parçeyê yekemîn ji du navan saz dibe: Şer + serxwebûn û azadi. Parçeyê duwemîn, ji nav û rewşekê saz dibe: Şerê serxwebûn û azadiyê + pîroz. Di her du caran de ji bajeja "ên" girêdanê di nav wan de çêdike û dide nasîn ku "şer" tek e "yekjimar e" û nêrza ye. Tê nasîn ku "ên" ji bo nêrzayê yekjimar tê bikaranîn.

Hevoka çaremîn: Pêşengîya PKK. Ji rewşekê û navekî hatiye sazîkirin, bajeja "a" girêdanê di nav wan de çêdike. Pêşengî + PKK. Dide nasîn ku pêşengî tek e û mēza ye. Her weha: Dîroka xwe, a, diroka... bi bernavê xwe dide girêdan û dide nasîn ku diroka, mēza ye û yekjimar e.

Tê nasîn ku bajeja "a" ji bo mēzayê yekjimar tê bikaranîn.

Ev bajejên li jor hatin jîmartin: A, Ê, En, zêder ji wan re tê gotin. Em dikarin di encamê de bêjin: Zêder bajejêke biçûk e, du navan yan navekî û rewşekê yan ji navekî û bernavekî bi

hev dide girêdan û tîbab (jimar) û babeta "nêr û mē" van nav û rewşan dide zanîn. Hevok her dem bi zêderê re tê tewandin.

Zêder di zimanê Kurdî de du beş in

a- Zêdera pendî: A, Ê, En.

b- Zêdera nependî (nediyar): Ek, Eke, Ekl, Eke, Ne, Na, In.

Zêdera pendî (diyar): Ev zêder navekî yan rewşekê bi tene, ku em bag nasdikin, berçav dike û babet û tîbabê wan dide nasîn. Dema em dibêjin: "Diroka me." Em li ser dirokeke nas dixafîn, ku ew diroka, a gele Kurdistanê ye. Zêdera "e" ji dide zanîn ku ev diroka tek e û mē ye. Zêdera pendî di zimanê Kurdî de ev in:

A: ji bo mēzayê tek (yekjimar) tê bikaranîn.

Nimûne:

Gula Sor. Em dizanin li ser kîjan gulê dixafîn. Ango gula ku ji hêla me ve tê nasîkirin. Bajeja "a" ji, girêdanê di navbera navedî "Gul" û rewşekê "Sor" çêdike û dide zanîn ku gulêke bi tene ye û mē ye.

Soreşa Kurdistanê.

Penivîsa min.

Ê: Ji bo nêrzayê yekjimar tê bikaranîn

Nimûne:

Çiyayê Cûdî

Dile min

Agirê Newrozê

Di van hevokan de ji "e", "çiya û Cûdî", "dî û min", "agir û Newrozê" bi hev ve girêdide û dide xuyakirin ku bi babetê xwe nêr in û bi tîbabê xwe yekjimar in (tek in). Her weha em dizanin ji çiyar kîjan çiya ye, ji dilan kîjan dil e û ji agiran kîjan agir e.

En: Ji bo koma her du babetan "nêr û mē" tê bikaranîn.

Nimûne:

Golên xwînê

Goren şehîdan

Gayên cot

Birayên delal

Gol, Gor, Ga, Bira: Ev nav ji hêla me ve ten nasîkirin û "ên" dide zanîn ku ji yekê zêdetir in. Lê hinde ji wan nêr in û hinde ji mē ne.

Dema dawîya bajeja pêgîn lipeke dengdar be, tîpa "y" dikeve navbera zêderê û wê tîpa dengdar.

Nimûne:

Gerillayên ARGK

Çiyayê Cûdî

Xameya min

Bajejên mîna: Dê, Rê, bi zêderê re tene tewandin û dibin: Di, Ri... em dibêjin:

Diya şehîd

Riya welat

DI HEJMARA HÊ DE: Zêdera nependî (nediyar)

Ferhengok

Beze: Guneh, Sûc, Tewan. Gelek dikare bibez e, Bezok.

Bestîn: Girêdan, Şidandin, lişkbûna xwînê.

Beşbeş: Parçe parçe, li hev parkirin.

Beşdargêh: Şerîke, Hevpargêh.

Berkarkirin: Tîgê mirov xerc bike, Em êzîngan digewitînin, Êzîng tîn berkarkirin, Berkarber, Berkarvan, Hemî hêza xwe berkar-bike, (Mûstehlik), Xercîkirin.

Berkarhênan: Tîgê mirovkar pê dike, angu karekî pê dimeşîne, (latuxdam, îstimal).

Belas: Bêmaf, Bêheq, Bêpere, (Mecanî).

Belx: Tîgê li binê firaxan digire yan xwe berda be binê avê.

Belas: Belge, Delîl, Ispat, (Birhan, Mûstenîd, Mûstemsik).

Belkename: Şîhade, Diplom.

Belew: Zana, Zanyar, Pîspor.

Belîndan: Sozdan, Mirov xwe bi sozêkê ve grêbide.

Belînder: Kese karekî bi quhale bigire (Mûte'ehik).

Bendîvan: Natûrê zindanê. (Seccan).

Benzîngeh: Cihê firotina benzînê.

Beng: Heşîq, Eşyon.

Behane: Mirov tişteki dide ber rûyê xwe, da ku ji tişteki din xelas be. (Hicet, îzir).

Behre: Xweşî, Fêde, Sûd.

Buhuşt: Cînnet.

Beyar: Erdê bej û ne çandi. (Bûr).

Beyt: Çirokeke direj, Efsane.

Beyn: Çax, West, Kat, Zeman.

Bersiv: Cewab.

Bersivdan: Pirsîyarkirin, îfadekirina kesekî li cem hakim, yan ji li cem polîsan, (latiwab).

Berdeîiv: Gerav, Derav, (Xelîç, Golf).

Berebab: Nîfş, (Cî).

Buha: Nirx, Qîmet, Maîr tiştan.

Bemcêre: Bempeye, Bemçeşne, Bemregen-ge, Bemşewe, Bi vî rengî.

Silavek ji paytexta berxwedanê, Amedê re

Diyarbekrê!

Ameda Bazê, bavê Gernas, lawê Dostik. Dayîka Dr. Fûad, Şêx Seld, Mezûm, Hayrî, Kemal, Akif û Ferhedên nemir!

Paytexta berxwedanê, semlûla kesê ku tu caran li hemberê stemkariyê xwe naçemîne. Ey waleya jiyane ya rasteqîn û durûk! Hêrsa te rabûye, xwîna te dakele, ji lew re min her carê tu tariya ezmanan bi girîngbûna xwe diçirî.

Di rêveçûna dîrokê de te gelek caran piştî dagrkeriyê qurîsan-diye. Hîna jî hêrsa te daneketiye. Hîna jî xwîna di herdu çavên te de nemîçiqiye.

De lexe dayîka lehengan!

Dema ku dîlopek xwîn ji çavên te dîtên xwarê, bi sedhezaran, bi milyonan keç û kur, bûk û zava, kal û pîr, ji 7 salî heya bi rihaliyên ku te di hembêza xwe de mezin kirine, rudihi ser piyan û weha bang dikin: "An Kurdistan an neman!"

Ev e, te dîsa serê xwe hilda. Be, hedara te di nava xeleken koletiyê de naye. Le em; em dikarin bi vî nivîsoka xembar bersiva te bidin? Gelo, em e bikaribîn qêrîna te ya azadiyê li ser vî rûpelê girove bikin? Hawer nakim, çûku di cihane de tu kela pedarî û raperîne yî. Ji lew re sed nivîsok ji nikarin bersiva serhildana te bidin. Çawa be û çendî hez di ramarên me de heye em e be dudlî gava xwe havêjin û dile xwe heya ku ji dest me were ji te re bikin qurban.

Em bi gorî, Diyarbekr!

Riqere, bigire, hîla her kes bibîne çawa dayîka gehidan heya û tola lawên xwe hiltîne. Tu dîroke nûjen dikî Amedê! Hîrûpeşî rûpelên jiyana xwe ya dîr û dirêj, xêzêke serewardîne ji dîsa di nava temene te de tûn e. Heya ku dilê te lêdaye, heya ku xwîn di hînavên te de hebûye û heya ku nav li te maye, te li her xwe daye û ji mirîna re gotiye: "Bimir! Tu bi min nikarî, tu nikarî min bitirsîn, ez ji bêtariyê erd û ezmanan netirîjim. Bimir, hilemir, ez ji bo ku gela Kurd zindî bimîne jiyana dibim."

Be, tu xayînga "Kela Dîmê-me" yî Diyarbekr! Tu qîçix û tûka di çavên dagrkeran de yî. Li aliyekî dibêjim: "Her bîjî Diyarbekr!" Li aliyê din jî dile min digrê, e, êdî nema dikare ve nemirovahiya ku tûnî sere te hilgêre. Tu nema ku sîng biqelişê û di bîfre. Kezeba min bi ciwanên ku ji bo bejn û bala te bûne qurban, dîroka. Lewma hinde caran ji hêrsan re dibêjim: "Wey tu nizanî çawa bibî! Kani cameran min Mezûm, te ew bi ku ve birin, çawa dile te hilgirt tu wan di nava parsûyên xwe de veqerî, çawa û çawa te di zindane de giyana wan ji xwe re bir?" Le hema, ez nikarim xwe li te bitîngînim, nikarin bi te bixeyîdum, çûku tu serbîlîndî û serfiraziya me yî. Tu rûpela dîroka me ya sîpî, gerr û rûmêdarî. Tu ji bo me her tişt î.

Hêlîna lehengan!

Ne ji niha ve tu hewqasî cegermendî û qehremanî. Na, dîroka gernasîya te xwe bi sedalan dirêj dîke. Te di zîkê dîrokê de rûpeleke taybetî ji xwe re vekirîye. Ne tang û topên dijmin û ne ji dirîndiya deme, tu tişt nikare piştî te bide erdê û le siwar be. Heke tu destûre bîdî, ez dîcwa-

xîm bîzanîbim berî ve bi "66" salan çî hate sere te. Ez hewqasî dîr venagerim, gelo sala 1925'an te bîra te?

Tu ji min çêtir dizanî ku xerî-hildana Şêx Seldî Pîranî çawa destpêkir û çima xwe negihand serkeştinê. Ez divetî nabînim ku egerî (seben) tekçime yekoyeko hinivîsim.

Li vir ez e te veqerînim ber deriyê herdu mehen Nîsan û Gulana 1925'an. Ew her du mehên ku te terde gîlek endamên

min heya dawiya heya ku, wê ala serxwebûnê li ser vî xakê pêbîde Terî ku em niha lêr daleqandin jî, wê rizgarî jêk xere..." (Ji bo Kurdistan, Hîranînên Zinar Sîlopî)

Be, gela biharê, Diyarbekra dîlovan! Te bi lû û xîxitan, bi hêstîrên çavên kildayî, bi destaneke lehengîye, lawe xwe Dr. Fûad da her îbî û heya ku dile te vehesiya tu bi serde gîriyayî.

Le hîna hestîrên te zuha ne-bûbûn. "Mehkemeya İstiklale"

civaka xwe yê canîda, di serî de Şêx Seld û Dr. Fûad hembêz kirin. Mîna 1980'î... hingê jî hovîtiya karbidestên Tirk heya dawiyê bilind bû. Hingê jî birêk ji gîrsên gelê Kurd hîlanîn. Ax!.. Zevî, dar û heron gundiyên Kurd gewûlandin. Heya ku hêza wan Kemalistan hebû, rabûn ser piyan û mîna hovan xwe ajotîne ser me. Qira me anîn dayîka min! Lê dîsa jî em gîlî û xîzîndî xwe, tu caran ji dijminan nakin.

Di Nîsana 1925'an de, "Mehkemeya İstiklale" ya ku dijmin taybetî ji bo me vekiribû. Bîrîra daleqandîna Dr. Fûad gîr, ji ber ku ew di rîya damezrandina Kurdistanê serbîxwe de endamêkî çalak û jîrek bû. Serokê dadgêrê Mezher Mûsî dibêje Dr. Fûad: "... Li gora ku ew xîfê dibêje, tu bûye sedema xufîrî-jandîneke betel, tu kesekî te-uvanbar î. Ji lew re dîvê tu toleya xîfê xwe hilgîrî." Dr. Fûad serê xwe hildide û bi dengêkî stur dibêje serokê dadgêrê: "Ez xwedîye we mîrîniye me." (İstanbul, 19.4.1925)

Be, Dr. Fûad be serfermandin xwedî li we mîrîniya xwe derket. Tu caran tova lîran ji kendirî kîpiya daleqandî di dile wî de cih negirt. Tu caran ji "Mehkemeya İstiklale" ya sexte, ku divibû ew karbidestên hov di wê dadgêrê de bihatana pîrsiyarkirin. Le dîsa jî ev di dadgêhen serxwebûnê yê gelê Kurdistanê, yê gîrgerî, bîrîyan ku "tewan û tole" didin ber çavan, li dar in. Heya 1925'an û gehîdên din hiltûn.

Li ber kendirî grovî, ya ku heya dawiyê nemirovahiya dijmin xwe di nava tayên wê de vegartîye, Dr. Fûad li hawîrdora xwe meyzandî, li kendirî niherî, ji şalûnê re dîl rabû, çend dikup hestî ji çavan hatîne xwar. Çûku roja ew lê digetîya, roja rûmete ew rûj bû. Bi dengêkî hîlînd dîqire û bang dîke: "... Baueriya

ya faşîst, di 29'ê Gulana 1925'an de, bîrîyara daleqandîne di dermafe Şêx Seldî Pîranî û 46 hevalên wî yê ku serhildan bi re ve birîne derêxist.

Di 30'ê Gulana 1925'an de jî bi destên xwe yê qirê û bi leke, Şêxê Pîranî birin her beneîdamê. Lê hema tu caran meren mîna Şêx Seld jî kendirî hîqetandîne natîrsin. "... Ez gîham dawîya jiyanê xwe ya xîrîst. Tu caran ez ne pozman em, ku niha jiyanê xwe ji gel û welatê xwe re dikim qurban. Best me ye, ku wê di pêgera de neyîyên me ji german re serê xwe li hemberê dijminan naçemîn..." "Soza Şêxê Pîranî ya dawiyê jî ev bû.

Ji bîlî van her du gernasan, bi hezaran heya niha bê mirin di gel giyana gelê Kurd dijîn.

Dayîka gur û bajaran, bûka welatan, xayînga Dêrûm, Mehabad û Hekeçeyê, Diyarbekra gewûlî!

Ji kerema xwe, re bide em xwe bîhînin nava zindanan te û guh bidin pîrsiyarkirina her wê stêrkên azadiyê. Mezûm, Hayrî û Kemal Pîr. Were em bibînin van qehremanan çawa giyana jiyane kirin berxwedan! Îkê, heya dawiyê û dawî nîn e: "Berxwedan jiyane!"

Baq te bîra te, faşîstên Tirk di destpêka bîhara 1978'an de dest bi gîrtin û terîra xwe kirin. Ve yekê bi hatîna rêjîma leşkerî re şeweyên xwe lunde kir. Nexweşxane, dibistan, zindan û gundan Kurdistanê jî gîrsên Kurd re kirin gîrtîgeh. Bi hejmarekî bilind kean goreger, demograt û welatparêz di van gîrtîgehên û di bin lêdanê de be jîyan kirin.

Be, Diyarbekra be perwa! Leşkerên Tirk en haveber, bi tang û top û balîstîrîn êrîşên xwe birin ser gundan. Bi hezaran cotkar, şivan, gavan... dan bin darê xwe û jiyana wan bi ser pozê surgyên tîlîngên NATO xistin. Namûra keç û jînen me li nava

gundan û li pêşiya çavên bav û diyan rîswa kirin. Dîsa jî, heya ku dîlopek xwîn di canê me de hebû, me li her xwe da û xwestî-parî nepejirand.

Di nava her çar diwarên zindanan ku dagrkeran li ser sînga te ava kirine jî, em bazin aza bûn. Çendî ku bîrîn di cane me de kûr vedîdîrîn, em hewqasî gîrîgîrî dibûn, denge me digîştî cotanê heftan. "An Kurdistan an neman!"

Me li wir jî da gîlîkirin ku, li kyan dere dibe bila bibe, em e berpirsiyariya tevgera rizgariya netewa Kurdistanê bikin. Em heya dawiyê gîrêdayî armanc û gehîden xwe ne. Em tu caran bi xwegiya xîyanetê ya sexte, ya ku dijmin di bin zorê de dida peşiya me, nehatin xapandin. Me rîya berxwedanê jî xwe re hîlbijartî û em heya niha jî li ser bî re ve diçîn.

Bûka biharê, xemla Newroza Mezûmên Kurdistanê, Diyarbekr!

Wekî tu dîzanî di roja 18.6.81'an de lawe te Mezûm, rewşa wî ya fîzîkî jî ber zîlm û zora ku lê hatî kirin, ne bag bû. Wê rojê ew anîn dadgêrê. Tewan û sîcên wî yekoyeko xwendin. Wî bi bal-kêşî guhdarî dikir, çûku dîzanîbû ev danigêh dîrokî ye û wê heya dawîya dîroka zindî bimîne. Tevî ku êdî hestiyên canê wî lêzîbûn jî, dîsa mîna pîlîngan bi serbîlîndîyeke mezin, pîrsên dadgêrê yê nemafdar dibersivand.

Di bersîveke xwe de weha dibêje dadmende dadgêrê ye be dad û faşîst: "Xîrîngê hûn bîza nîbin ku, ez tu caran ne dadgêra we û bîrîyaran ne napejîrînim. Tenê ez pêwîstî û rûmetê ke didim zagonên dîrokê. Ez bag dîzanîm ev dadgêra nemafdar, dîrokî ye. Ji ber ku ez jî xwe li hemberê dîroka berpirsiyariyê dibînim, ez e bersîva pîrsên we bidin." "O... Em ne erîndare xufîrîjandîne ne, em nazwazîna xîra were rîjandî. Em jî mirovîna, heya dawiyê em bi aşîyê re ne. Lê dema ku deselatiya me zorê birûaze, em berî her kesî amade ne ku zorê bîkarhînin. Dîvê hûn vî yekê deynîa her çavên xwe. Hezîrîn û kuştîna însân jî hêla me re, tu caran nabin bend ku em li dîfî deselatiya faşîst zore bîkarhînin. Dîsa jî em berî her tiştî mirov in." (Pîrtûka berxwedan jiyane)

Kela mirovahiye. Diyarbekra çav belek!

H. Durmuş, gehîdê serxwebûn û azadiyê di dadgêrê de mîna gîrekî birîndar radiweste, ne avukat û ne jî hakimîn dadgêrê yê faşîst, nikarin axaftîna wî qet bikin. Bi asetan li ser te-kîlogra rizgariya netewa Kurdistanê dîaxîfî, girove dikir, Armancên PKK û rêveçûna wê bi wan dida nasdan. Gelo, kî dikare Durmuşê her tim serî li jor, bide sekinandin! "Wê Kurdistanê bibe Vîetnamera dawîna..." "O... Li ser gora min bîniyîstî. Er deyndare Kurdistanê ye!"

Tu dikarî qehreman û serokên weha ji bîr bîkî, Diyarbekrê!

Bîna bîra xwe enternasyonalîstê mezin, e rûmêdar Kemal Pîr. Di roja 26.6.1982'an de, lehengê Tirk, endamê Komîteya Navendî yê PKK Kemal Pîr, li pêşiya dadgêrê leşkerî ya faşîstan dîse-kîne, mîna serhegîrêkî payebîlînd li çavên wan dînerê û dibêje: "... Ez bag tîdîghîjim ku,

tevlî bê dadîya re dadgêrê jî, ev dadgêrê dîrokî ye. Ji lew re ez nazwazîm li hemberê dîrokê rastî vegarî bîmînî. Hûn jî mîna dîpîrsîn, tu kesekî Tirk î, PKK jî rêkxistinêke Kurdî ye. Te ji bo çî û bi çî avahî cîhekî weha bilind tîde gîrtiyê? Ez dikarim bi kurtî bersîva we bidim. Heke PKK tevgerêke nasî-yonîstî ba, be guman mîna dî narî de cîh nedîgîrî. Ez heya dawiyê li dîfî nîjadperastîyê me. Mîna di PKK de tevgerêke mirovîhiyê dî. PKK, rêkxistinêke netewî û çînî ye. Li dîfî dagrkerî û faşîzmê rabûye..."

Ne tu, ne dîrok û ne jî neyîyên li pêş, kes nikare van mîrxasan ji bîr bîke.

Pîgtî gîlek gehîdan, vaye te rewşpakbûna lawê xwe yê bi nîrx Vedat AYDIN jî bi re xist!

Hîna rojê hestîrên xwe venekîribûn. Şefaqê ezmanê reş nederî-zandîbû. Çîvîk û bîlîbîlan hevû-dîna rojbag nekîribûn. Le dijmin! Wey û wey, mirovahiya jî gel dijmin nîn e. Di destên xwe yê bi qirê Vedat AYDIN wenda kirin, dîzîn, bi laze wî lîstin, çîlî kirin û... pîgtî zîlm û zoreke nayê zînan lawe te bi "Bîjî serxwebûn, bîm-re kedxwarî! An Kurdistan an neman!" gehîd bû. Be, hû mî-vanê gehîdan.

Xwestin lawê te Vedat AYDIN bikin noker, bikin xîz û rûrêqê civakê. Ji lew re heya ku ji dest wan hat, bi hemû şeweyên îşkenceyê lêdan. Lê... tu lawê xwe bag dînasî. Ji ser gopa Mezûman danegeriya, heya hêlîna dawiyê, sloganê "Berxwedan jiyane!" di rûye kontî-gerrîla de mîna homban dipeqand.

Lêxe Diyarbekra poz hiltûd!

Riqerege û mîna şeran bîhîle ser dijminan. Netîrê ji tang û topan, tu diya qehremanan î. Bi milyonan di gel te bi kevîrkî-nîyan (berkenîkan), bi molotofan, bi çetîk, dar, ber, berçîl û bastonên (gopalên) ku sere vî gefeqê qîngî bûne, bi dil û can, amakîne ku mîna volkanan bi-teqîn.

Vaye, em tu caran "ji ser a xwe danakevî." An em ê xwîna xwe tevî xwîna gehîden xwe yê nemir bikin, an jî em e ala serxwebûn û azadiyê pîlî bidin. Em nikarin hîrawestî. Ne yek, ne dî, ne hezar û sedhezaran in. Em mîna lehiyan, mîna gîlî û gîqîniya bîrûskê xwe li eniya neyaran dîxînin. Kî dikare xwe rabîgre, kî dikare keleman li pêşiya me da-çîkîne, kî dikare vî kerwanê me ye bi hêra bitîrsîne!

Em û tu her wekî giyan û dil in. Em bi ser Mezûman de negîrîyan, bi ser AYDIN'an de jî nagîrîn. Em bi ledana dilê xwe tola wî hîldîdî. Em ji 7 salî heya 70 salî tev, bi hev re bang dikin: "VEDAT ne mîr in! Bîjî Serok APO! Bîjî Kurdistan!..." Bîla dî-nîya bîhîse, em çawa heya gehîden xwe hiltînin. Bîla rewşpakê nemir, sere goran biqelişînin û bibînin, em bi serhildana serxwebûnê Vedat AYDIN li wan dikin mîvan.

Bîlîne Amedê, bîla dijmin bi-qurçîse, bîla bîzarîbe, em e bi zora van zend û bendan xaka welatê xwe ji wan qirêjan paqî bikin. Tu hez î dînyayê nikarin ve meqa me birawestînin.

Her î peş, can bi can, dil bi dil, em di gel hevûdî in, em ji bo damezrandîna komarî mirovîhiyê li Kurdistanê, amade ne...!

Yekîtiya Rewşenbîrên Welatparêzên Kurdistanê-YRWK Kongreya xwe ya Duwemîn Bestand

Yekîtiya Rewşenbîrên Welatparêzên Kurdistanê, di rojên 22 û 23'ê Hezîranê 1991'ê de Kongreya xwe ya Duwemîn bi ser xist. Kongre, bû hangeke xurtkirina yekbûna rewşenbîrên welatparêz û civandina wan di bin bandê Yekîtiyê de.

Di nava biryarên kongreyê de, di serê de, wan herdu tiştên li jêrê cihê xwe girtin:

- Şiyandina mesajêke piştgiriyê ji Sekreterê Giştî yê PKK Abdullah OCAŁAN re.

- Şiyandina mesajêke ji İsmail Bêşîkçî re û peji-randina endametiya wî ya şerê di YRWK de.

Lî jêrê em belavoka kongreyê bi tevayî diwêşînin:

"Di bin slogana, "Di rîya rizgariya netewa Kurdistanê de pêşvebirina çand, torê, wêjê û zimanê Kurdî" de, di rojên 22-23'ê Hezîranê 1991'ê de li bajarê Bonnê wêlatê Almanya, Yekîtiya Rewşenbîrên Welatparêzên Kurdistanê Kongreya xwe ya Duwemîn Bestand.

Di Kongreyê de bêtir ji 70 nîwoner û mehvanên ji her çar perçeyên Kurdistanê, ji pirranîya welatên rojavayê Ewropa, ji Çekoslovakiya û Guristanê, rewşenbîrên Kurd, amade bûbûn.

Li gora rojeveka gelekî dewlemend, kongre; bi nîrxandina rewşa konevanî (siyasî) ya cihanê, herêma Rojhilata Navîn û Kurdistanê, dest bi karûbarên xwe kir.

Ji her demekê bêtir niha, Rojhilata Navîn û wêlatê me Kurdistan, bala awira gelemperîya cihanê kişandine ser xwe. Nemaze, piştî rawestandina şerê Xefîce (Kendawa Farisî), domaneke nû di jiyana gelên herêma de destpekiriye. Mekanîzmeyên nakokiyên bingehîn xwe livand û navenda şer derbasî wêlatê me Kurdistanê bû. Li hemberê erîşên imperyalîzmê û dagîrkeran, berxwedana şorşgerî ya gele me bilind bû.

Imperyalîzm ve rojê, bi azîneyên (metoden) erîş û zorbanîyê dihajo ser gelên Rojhilata Navîn û bi nava avakirina "Sistema Cihanî ya Nuh" li hembere vîyan û berjewendiyên gelan, radiweste Nexastin, piştî îflas-kirina sosyalîzmeyê reel, imperyalîzmê kariye Yekîtiya Sovyetî li dûv xwe bikişîne û durûtîya imperyalîzmê ezkere û zela bûye. Li hemberê rabûna gelan, bûye parastvanê rejîma Saddamê faşîst û fatûreyê şer avêtine ser piştê gele me û bêtir ji du mîlyon mirovên me ber bi mirine ve hajotin. Belê di şerê jî kes nikare bibêje, ku imperyalîzm bi ser ketiye. Îroj gelên Rojhilata Navîn rabûne ser piyan. Şerên xwe yê mafdar, gerên rizgariya netewî û çî-nayeti bilind dikin. Imperyalîzm ketiye nava rewşeka beçaretîyê, ku qet nikare xwe jê rizgar bike. Di wêlatê me de jî, alozî û heriyê-ke weke li Vietnamê derdikeve pêşîya wê. Imperyalîzmeyê ku dibêje ezê çêkan li cihanê kem bikim, di civîna dawiyê ya NATO de, biryarên zedekirina çêkan li Rojhilata Navîn standiye.

Gele me, di bagûrê Kurdistanê de, piştî jarkirina rejîma Saddam, serhildanên serxwebûn û azadiyê bilind kir. Belê mixabin,

ji her valabûna mezin ji aliye serokatîyê ve, nikaribû ji wê rewşê, sîrdên mezin bigire û careke din rastê koçberî û qirkirî-nê bû. Bîngeha wê yekê jî ew bû, ku serokatîya li wir, nikaribû li hêvî û daxwazên gel xwedî der-keve û konevaniya xwe ya ser-bîlxwe ava bike. Lewma jî di rû-kê, careka din salên 1975 û 1984-an hatin peşîya me. Li ser de jî hîna li her serma û arqemê, ji birçibûn û belengaziye bi heza-ran mirovên me dimirin. Seroka-tî jî bi rengekî ne bi vîyana, ne bi bîr û baweriyên gel xwe havê-te hembêza dînnê faşîst, kete bazara kirrîn û firotine, bû bîngeha meşandina polîtîkayên imperyalîzmê li ser Kurdistanê. Bi armanca avakirina asteng û alo-ziyan li pêşîya şerê serxwebûn û azadiyê, kete nava karvaniyeka ku piştî xwe dide plan û progra-mên imperyalîzmê. Niha jî hewl dide xwe, ku hezeka dij-şorşgerî peşvebibe.

Yekîtiya Rewşenbîrên Welat-parêzên Kurdistanê, çare û rîya rizgariya jî wê rewşê, weha dibî-ne: Giringe berxwedana gelê me bi hîm û hêzen xwe yê serbi-xwe, bi rewan û vîyanêke aza dom bike û di rîya serxwebûnê de gele me, meşa xwe ya azadiyê bi biryarên xurt bîdomîne.

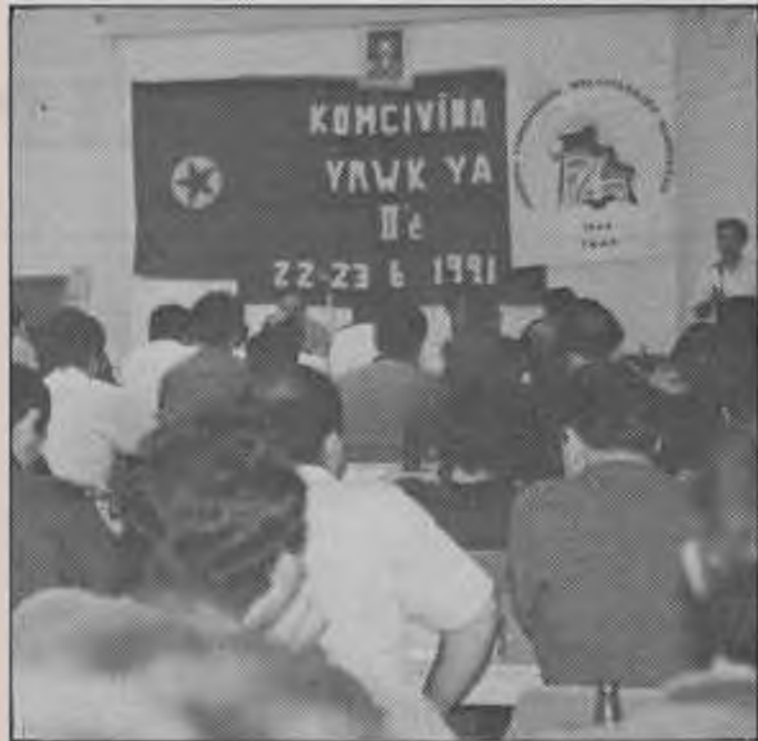
Di demêke weha de, ku li bagûrê Kurdistanê ev bûyer pêk dihen, li bakurê Kurdistanê gê-rîlîyên şerê serxwebûn û aza-diye her rojekê hûgavtînen nûh pêk dihevin. Girsên gelê jî, li

hemû bajaren Kurdistanê, ser-hildanên xwe xurt dikin, ber bi serkevtin û serfiraziye ve diçin. Dewleta Tirk ya faşîst, roj bi roj, di krîza aborî (ekonomîkî), ram-yarî (siyasî) û leşkerî de noqî dibê. Hemû dek û dolabên wê vala derdikevin. Li ser bîngeha şerê çakdarî yê li bakurê Kurdis-tanê, yekîtiya gele me jî dihe ava kirin, nemaze, ku niha sistema cerdevanan (çeteyan) dihilweşe û jî hev dikeve. Dewleta Tirk li vê dawiyê di şerê dixwaze manav-reyeka nûh bike karê xwe; pe-şemîn bi derxistina biryara "efû-yê" û bi deranîna "Zagona li Dûjî Terorîzme". Dixwaze şerê xwe ye taybetî li hembere gelên Kur-distanê û Tirkiyê bi zagonî maf-dar nişan bide. Gele me, bersiva van hemû keftûleştên faşîzme bi xurt û fireshkirina şerê gerrîla, bi serhildanên gelê dide.

Kin were gotin, li her çar per-çeyên Kurdistanê bîr û baweriyên serxwebûn xwaziye xurt dibin. Gele me jî xwe re tenê rîya berxwedanê lihibjartîye.

Kongreya ku platformeka rew-şenbîrên welatparêz û gerrîşger bû, platformeka xurt û bi kapa-sîte bû, bi giranî li ser rola rewşenbîrên Kurdistanê rawes-tî. Di kongreyê de cih, erk û delametên rewşenbîran di nava şerê gelê de zela bûn. Ev rastî danî holê, ku giringe rewşenbîr bikaribin xwe bixin dîle miro-ven Kurdistanê û derdên wan binin zîman. Ji ber ku rewşenbîr ew mirov e, ku hemû zanyarî û karûbarên xwe bixe bin xizmeta gelê; ew mirov e, ku jî bo gel û di nava gel de mezin bibe.

Weke di hemû şorşgerî rizga-riya netewan de, li Kurdistanê jî pawiya eniya rewşenbîriyê bi eniya şerê gelî ve bibe yek. Pê-

Di kongreyê de, bi xwendina mesajên hatibûn hinartin û bi taybetî bi xwendina mesajê Sek-reterê Giştî yê Partiya Karkerên Kurdistanê Abdullah OCAŁAN, şerîya wêlat xwe de hemû beş-daran Gotinên mehvanên ku ji herêma Botan hatibûn kongre-ye, bi baldarî hatin guhdar kirin û wê jî beşdar agahdarê rewşa gel û xebata li wêlat bûn.

Bi xwendina rapora xebatên YRWK en du salan, gelek kêmîrî zela bûn. Li rexneyên beşdaran perspektîvên pîşgîrî û alterna-tîvên kêmîrîyan hatin danîn.

Piştî xebatên komîsyonen cu-re-cure yê kongreyê, platform, derbase wergirtina biryaran bû. Biryar, bi giranî li ser van xalên li jêr bûn:

Jeya Kurdî na, xwedidêrketina li hemû berhemên rewşenbîrên welatparêz û belavkirina pîr-tûkên iran.

- Dawîna îtkîliyan bi sazî-yên navnetewan re ku pişgîrî-rên mafdarî û demokralîyê ne.

- Pêşkêşkirina alîkarîyê ji rad-yoyên Kurdî yê li Ewropa re.

- Pîşgîrîna mekanîzmayên ragihandinê yê Kurdan, pêş-kêşkirina alîkarîyê ji kêmîrî ku nazîyên ragihandinê yê we-ler sînema, gano, rîjnamegerî û hwd. pêşvebîrin re.

- Piştgirîya şerê serxwebûn û azadiyê Kurdistanê, danîna îtkîliyan bi hêzên demokralî, pîşgîrî û mirovperwer re.

- Wêlandina Kovara Rewşen-bî rengekî periyodîkî, pêşvebi-rîna formasyon û navnetewî wê.

Her weha kongreya duwemîn bi tevayîya dengên biryar girt, ku bersiva mesajê bi rêz Abdul-lah OCAŁAN were dayin û were nişankirin ku hemû beşdaran di kongreyê de, wê di xizmete gel û wêlat de heta dawiyê bimeşin. Li kêleka wê yekê jî, di şerê bi tevayîya dengên biryar hate girtin, ku bi navê platformeya kongreyê mesajê ji rewşenbî-rê bi rûmet İsmail Bêşîkçî re were şiyandin û ew endamê şerê yê Yekîtiyê hate peji-randin.

Berî ku rojeva kongreyê bigi-he dawiyê, ji hêla beşdaran ve komîteya kargêrîyê (ji 9 kesan), ji bo redaksiyona Kovara Rew-şene jî komîteyek (ji 6 kesan) hatin hilbijartin.

Kin were gotin, di ve dema pîrr giring de, di encama xebatên beşdaran de, Kongreya Du-wemîn ya YRWK, bû bilindahîyeka xebat û karûbarên bi nîrx, bû hangeke xurt ji bo hemû rewşenbîrên welatparêz ku xwe di nava rêzên Yekîtiya xwe de kom bikin.

- Bi jî tevgera serxwebûn û azadiyê gele Kurdistanê!

- Bi jî Kongreya Duwemîn a Yekîtiya Rewşenbîrên Welatparêzên Kurdistan!

23.06.1991

Yekîtiya

Rewşenbîrên Welatparêzên Kurdistanê-YRWK

GAV BI GAV XAKA KURDISTAN

Êrdimeke niştiman ku bi çiyayên berfîn û rezên xwe yên kesk dihê nasîn

ERZINGAN

- I -

NAVÊ ÊRDIMA ERZINGANÊ JI ÇI DÎÎ?

Navê êrdimê yê kevtinê Zohma (Suhma) ye. Ev nav, di berhemên dîrokî yên Agûriyan de çî girtî ye. Navê Erzinganê jî, ji navê Eriza derketiye. Li vê êrdimê di demên kevin de bajarêkî bi navê Eriza hatibû ava kirin. Weke ku dîroknas bi rae didin zanîn, bajarê Eriza li rojavê Erziromê û li keviya Ava Reş hatibû ava kirin.

Di salên paşê de Tirkên Selçûkî bera xwe dan êrdimê û bi çî bun. Navê Eriza jî, guhartin li navê Erdincan îkîrin. Lê belê ev buyer, tenê di pirtûk û nivîsên Tirkî de weha derbas dibe. Di demê de Erzingan di zimanê Tirkî de wêgerî gotim "Erdincan" e.

Lê gelê me nava vê êrdimê, hîna jî Erzingan dîmanê û dînimê.

Gava Skendere Mezin mir, qralên Ermenîyan li Erzinganê bi cih bûn. Li dîv wan jî, gelê Pontûsî bû hezekî xerdestê erdimê. Paşê jî Romayî erdimê ji destê Pontûsan derxistin û bandûriya xwe pêşvebirin. Di sala 395'an de Împaratoriya Romayî hilweşî. Bi ve hilweşînê Îznanî Êrdima Erzinganê vegirtin.

Heya afirina Îslametiye Erzingan, di navbera Sasani, Ermenî û Farisan de çend caran dest guhart. Dor bi dor bandurî wêgerî. Di demên berfirohbûna Îslamîyetê de, êrdima Erzinganê ji aliyê artêşên Emer hate vegirtin. Lê piştî demêke erdim, dîsa kete destê Îznanîyan. Di sala 1071'ê de erdim, rûberê dagîriya Tirkên Oxsî bû. Paşê jî Erzingan bandûriya elên Tirkî en cûrbecûr jiya. Di dawiyê de erdim, bi serkevtina Siltan Yavuz Selîm li Çaldîranê, kete bin dohiwgeriya Osmanîyan de. Di dema Cengê Cihanê yê Yekemîn de erdim, biqasî salekê û 7 mehan rûberê dagîriya Çarîya Rûsî bû, lê dîsa kete destê Osmanîyan.

REWŞA ERDÎGARÎ LI ÊRDIMA ERZINGANÊ

Erzingan xwediyê erdekî bi qasî 11 903 km² ye. Bi erdimen Kurdistanê Erzirom, Çewlîk, Meledî, Mazra, Dêrsim û Koçgiri (birekî jî Sêwaza niha), her weha bi erdimen Tirkîyê Giresûn û Gumuşhane re xwedî tixûb e.

Êrdima Erzinganê bi şiravên

Yekîtiya Sovyetî.

Bajare Erzinganê yê niha nuh e. Piştî lerzîna erde (zelzele) di sala 1938'an de ji nuh ve ava bûye. Di vê hûyera erdhejîne de, li derveyî çend avahiyan, bajar bi tevayî hilweşîbû. 40 hezar mirov jî jiyanê xwe hunda kiribûn.

Gundên êrdimê, li ser xêza ku çîya û neval dihlîn hevûdu ava bûne. Ava Reş nevala me behse kiri, dibirre. Li bagûrê rojhilatê nevala kortîk, çiyayên Dêrsimê Mûnzûr û Pilemorî bilind dibin. Li han û handavên çiyayê Mûnzûrê lavîn û zivistanan berf heye. Di havinan de mirov hildikişin handavê çiyê û ji xwe re berfê dihênin. Gotina, "Erzingana çiyayên berfîn..." jî vê bûyere

erdime, daran telefûnê yên li kêleka rîyan jî bi berfê dihên niximandin. Lewma jî bo dîk hiştin û parastina daran, lîngên rûda jî bo destêkê dihên danîn.

Gava mirov di ronahîya rojê de temaşiyê Rêbaza Kemahê bike, mirov dihinê, ku trênen jî wê derbas dibin, weke ku hîkevin qûleki latan derbasî bajarê di nevale de dibin.

Ji çiyayên ku derdortê xemilandine, avên sar ên mîna sarîya geşayê (hûzê) diherikin deştên êrdime. Ev bûne bîngeh, da li vir hîlherîneke bexçevanîyê were pêşvebirin. Hîrmî, şekok, kargîk, sêv, tîrh (tîrî), gilyax û wîşne behtîrîn ji hemû fêkiyan dihin hîlanîn. Di serî de ev fêkî li erdime pirr in. Li erdimê gelek tîrh dihe hîlanîn. Lewma Tirkîyan nava "Üzümlü" (ware bi tîrh) dane qopaniya Cîmîne (Uzumlu). Fêkiyen dihin hîlanîn, debariya erdimê bi xêrêyî bi cih dihe nin. Navçeya Eğinê (Kemaliye) jî di hîlanîna fêkiyan de gelekî pêşveçûye. Ev navçeyê aliyê folklorî jî, ji hemû navçeyên erdimê behtîr pêşveçûye. Bazirganên ji Stanbolê dihin êrdimê, fêkiyan jî erdimê dikirin. Ev bazirgan û hinde bazirganên li êrdimê kredî didin gundiyan û wan bi îpotekan (îpotek) bi xwe ve gredîdî. Bi vî awahî herî salekê dest û zendên bexçevanan û xwediyên fêkiyan girtîdî, welê ku nezanibin çî hikî û her deyndar bîmînin û ji bazirganên (ticaran) re bixebîtin. Baqil û farsûliyên dermasyonî yên bi navê deng jî dihe hîlanîn. Bazirgan van dikirin û dibin bajarê Stanbolê. Ji wê jî difiroşin derveyî welat.

Ajelvanî (xwedî-kirina sewal û dewaran) behtîr li zozanên bilind heye. Her salê ji derdoren Şawakê êrdima Dêrsimê goçer hildikişin van zozanan. Li van zozanan peşemîn penîr û torak dihe çêkirin, her weha rûn û nivîşkê van zozanan û berhemên heywardî gelek bi navê deng in. Li navçeyên Tercan, Mansî (Çayirli) û Eğinê (Kefahiye) li kêleka ajelvanîyê, hilberîna zîrêkê jî zurt e.

Li bajarê Erzinganê hema li

her şeqem û kolanekê dikanên dewlemend hene. Di paşajên bajarê de vitrinên dikanan bala mirovî dikişînin ser xwe. Welê xweşîk in, gava mirov ji ber wan dibuhure, mirov bê guman neçarê dimîne ku li wan binere. Vitrîn, bi karen destên ji paxirê çêbûne, xemilî ne. Herhem tev weke rengê zerî dibiriqîn. Ew motîfên ku gelek Kurdistanê di ber, mehfûr û tiştên weke cawan (qûmaş) de bikardihene, di van karen jî paxirê de jî hene. Karen paxirê, li gora daxwazên ji der ve dihe, dihe çêkirin. Ev herhemên hunerî destan, li welatên derveyî û metropolên Tirkîyê dihe stotin. Ji ber ku gelek dihe heskirin, bazareke (sûk) mezîn ji xwe re peyda dihe. Lê jiyanê bi hezaran zarokên Kurdan en van berhemên diafirînin, ne weke van berhemên dibirîse (dibirîqe). Mirov bê ku bibin endamên serfîskatan û bê alîgorta rûxebîtin. Tev ketine ber însafa xwedanên degehan û atolyeyan.

Gava mirov behsa xwêya bag bike, xwêyên golên navçeya Kemahê dihe biran. Li deqta Kemahê degeheke kare beq û candarên mîna beqan heye, her weha li derveyî fabrikayên gekir û cawe hinde degehan din jî hene, lê îndûstriyêke (sanayî) pêşveçûyî dîsa jî nîn e.

Li derdoren çiyê û deverên bilind, peşemîn li navçeyên weke Tercan, Mansî û derdoren nezîkê navçeya Pilemorî ya Dêrsimê gel, bi zaravayê Dîmlî (Zazî) diaxîfe. Li van navçeyan bi tevayî Kurd dijîn. Li navçeyên din û li deştan tevî Kurdan gelên din jî dijîn. Kurden li deştan dijîn, heya pîvanêke pêwîst nasatî asîmîlasyonê bûne. Kurden li deverên bi çîyan dijîn, hîna zmanê xwe yê zikmakî dipeyîvin. Li kêlekeke vê jî, adet û serpehatîyên xwe yên netewî jî parastine.

Ji aliyê berhemên hînerdî, erdimê Erzinganê dikare dewlemend were hesibandin. Ji bilîjenên hînerdî (maden) yên li vê erdimê, pêwîstîtin, krom e. Krom, behtîr ji hemû hîjenên din heye. Krom behtîr li derdoren navçeya Tercanê dihe derxistin. Rezerveya kromê li vir 1 528 000 ton e. Li derdoren qopaniyên Gulaxor, Ezana Rojhilat, Ezana Rojava û Sulu jî, car bi caran korm hatiye derxistin. Perlit jî madeneke pêwîst ji yê erdimê ye. Perlit li gundê Melan navçeya navendî dihe derxistin. Ev hîjen xwediyê qalîteyekê bag e. Tev bi hev re rezerva heya 71 500 000 ton e. Li derveyî van hîjenên hînerdî yên pêwîst, hesin, manganez, manganîz jî hene. Her weha kehnîyên lînyîte jî li erdimê Erzinganê hene.

Ji komên axê yên pêwîsttir, tev li erdimê hene.

Ji aliyê avahiyan dîrokî û xanemani jî Erzingan gelekî dewlemend e. Li Erzinganê gelek gu-rang, warşahî, germav û kehnî jî hene. Li gora demsalan li gorangan mirov vedihêsin û sporê çêdikin.

Li Erzinganê klîmaya bejî û erdî serdest e. Zivistan gelek dijwar derbas dibin. Havinan jî germîyeke keli heye. Klîma, li gora rewşa erdî û bilindahîyan çî bi cih cûdahîyan şanî dike. Li erdimê meheh germîtin, meheh Tîrmeh û Tebaxe ne. Meheh sarîtin jî, meheh Kanun û Çilê ne. Baran, behtîrîn di meheh Nîsan û Gulanê dibare. Di meheh Tîrmeh û Tebaxe de baran hema hema jî hînî nahare.

DÛMAHÎK HEYE

DÎROKA KURT A ÊRDIMA ERZINGANÊ

Bi vehîrî nayê zanîn kengê Erzingan weke bajarêkê hatiye ava kirin. Lê tişteke dihe zanîn: Erzingan li ser rîyên pêwîst ava bûye. Li Berferada Jorîn ava bûye. Di gelek demên dîrokê de rîyên ku ji rojhilatê ber bi rojava ve û ji bakur ber bi bagûr ve dî-rej dibûn, ji vî bajarî derbas di-

bûn. Ev re jî, rîyên bazirganîyê yên dîrokî bûn. Bajar, li cîhe ku ev re hevûdu dibirişin ava bûye.

Dîroka nivîsî ya Erzinganê bi gelê Hîttî destpêdike. Gava Êrdimî heşke Împaratoriya Hîttî bû, kete bin destelati û dohiwgeriya Agûriyan. Paşê Urtartu xwe li vê erdimê bi cih kirin.

Di sedsala VII'an de Med zora Agûriyan birin û erde xwe berfirohtir kirin. Her weha li Erzinganê jî, bûn hezê serdest. Bi nêzikahî piştî sedsalekê Împaratoriya Persan xwe li vê erdimê bi cih kir. Piştî Persan bi sedsaleke, Skenderê Mezin erdimê vegirt.

(gelale) xwe, bi bexçe û zevîyên xwe yên ku bi fêkiyan cûrbecûr xemilîne, dihe nasîn. Bajare Erzinganê di gelîya (nevala) Ava Reş de ava bûye. Neval, dihebehe kortêke sîreh û ji vî rîbazan (an ji derîyan) mirov dikare tîkewitê. Ev rêbaz jî ev in: Cihê Ava Reş diherîke ser axa erdimê, cihê Ava Reş jî erdimê derdikeve û rêbaza Zevkerê (Gêrcanî, Kefahiye). Rêbaza Zevkerê rîya bajarê Ankara bi bajarê Erzinganê re girê dide. Ev re, ji ser bajarê Erzinganê dîreji heya Çînê dibe. Li qiraxa Ava Reş nyekî trenê jî dîrej dibe. Ev re jî xwe dihlîne

derketiye. Çiyayê Mûnzûrê xwediyê dîmwetêke bilind û bala ye. Li kendal û qontarên çiyê kehnîyên avê pirr in, tev bi bexçeyên fêkiyan û daran niximîne. Li cihê bilind û rênedar pezkûvî, beznên kînî, kew, ewar û candarên din pirr in. Awekî mezin, ku ji kendalekî çiyayê Mûnzûrê derdikeve, Şirava Gîrlevîk çêdike.

Li her derîye bajarê Erzinganê Pîra Mûtlî heye. Rîyek jî ve pîre diqete û xwe dirêjî heya erdimen Behra Sîpî dike. Kê jî çiyayê Pilemorî mîna marekî xwe dirêj dike, hildikişe hanîyan û derbas dibe. Di meheh zivistanê de li vê

Serîhildana Amedê

Kurte-jiyana
Vedat AYDIN

Di sala 1953'an de li gundê Kurd-Haci navçeya Bismilê erdima Amedê çavên xwe li ser jiyana vekir. Malbata Wî niv-dewlemend e. Heya dawiya 13-neyê (bekeloriye) li Bismilê çû dibistanê. Di sala 1978'an de Bîrê Wêjeyî ya Instituta Perwerdeyî li Amedê qedand.

Di salên xwendina xwe de, çihê xwe di nava rêzen reformîst de girtibû. Lê ev rewşa Wî, nebû dîwarek li peyî Wî, da rolen mezin di têkoşîna li dijî faşîzme û dagîrkeriyê de hilnegire ser milên xwe. Di nîjen hatina cunta faşîst de, piştî 12'ê îlonê sala 1980'î de, hate girtin. Li çewtî serokên rêxistinên nîjadperestên netewî û burjuwazîya piçûkên reformîst, en mîna PDK û DDKD ku ji nava rêzen wan hatibû, di jiyana zindanan de serî li ber dagîrkeriyê neçemand. Ne xweperiya rîya rûmeta, ne tirs û bihdanê di zindanan de li beramberê hingavtînan berxwedana pîroz ji xwe re hilbijart. Baş zanî, ku hibe sîmbolekî serbîlîndiya zindanan Amedê.

Di sala 1984'an de ji girtîgehê derket. Di girtîgehê de guhartî-neke mezin kiribû para xwe. Piştî ku hate berdan, bi giyanêke pak û naverok piştîgiriya hingavtîna serxwebûn û azadiyê kir, ku li Kurdistanê di bin pêşengiya PKK, ERNK û ARGK de, bi lez pêşve diçe. Ev lîva xwe heya roja gehîdbûna xwe domand.

Li beramberê çowsandînan mafên mirovan li Kurdistanê yen berpîvan, nekari be deng bîmune û di ve barê de nepejirand ku ji ber bedengiyê hibe gunehbarekî di-rokî. Ji ber vê yekê li Amedê û derdorena Amedê tevî xebatên rêxistinîkirina Komeleya Mafên Mirovan (ÎHD) bû. Xwe kîre nava têkoşîneke bi biryar û heya dawiyê bi dilerî. Di sala 1988'an de endamê Komîteya Kêşkeriya Komeleya Mafên Mirovan hate hilbijartin. Di nava xebatên komeleyê de, gîrêdana xwe ya bê dawî bi gelê Kurdistanê re, wela-te xwe re û rûmeta mirovahiyê re, her weha biryara bê dawî di têkoşîna de, di karvaniyê de ber-çavî kir. Bi dost û dijminên xwe da pejirandin, ku li beramberê dagîrkeriya Tirkî, mîltanekî bir-yardar û diler, mîltanekî bi rû-met û gervanekî têkoşîna ye.

Hedara dagîrkeran bi ve rastîya Wî nehat. Bi caran Ew girtin û birin. Xwestin Wî bitirsînin, ji hingavtînan dijwar hate derbas kirin. Cara dawiyê, di Komelîna Sêwemîn a Komeleya Mafên Mirovan de ku roja 28'ê Cotmehê 1990'î çêbûbû, ji ber ku bi Kurdî peyivî hate girtin. Ew derêxistin peyîya dadgehê. Piştî ku di sala hate berdan, Ew, ji binî nebi-z-diya; gaven paş ve neavêt û diwartir bere xwe da têkoşîna.

Ji aliye din, hoy û gertên polîtîk ên legal ji bi hostayî nîrxand, ku di çarçîva sistemê de hebûn. Heya roja ku ji aliye "Komên Kuştinê" yê "Daireya Şerê Taybetî" ya dewleta Tirkîna dagîr-

Berxwedan

HER TIŞT JI BO ENIYA RIZGARIYA NETEWA KURDISTAN

Sal 9
Hejmar 128
15 Tirmeh 1991
Baha 2.00 DM
Rapunça 15 rojê

ker, ji mala Wî hatîye revandin û kuştin, di vê têkoşîna de ji çihê xwe bi aktîfî girt. Gava roja 5'ê Tirmehê hatî revandin û bi xîzî hate kuştin, her weha karê Sero-ke-tiya Erdîma Amedê ya Partiya Ked a Gelî (HEP) ji bi rê ve dîbir. Di kîjan plat forman de cûh digirt, dikir ku doza mafdar û dadî ya têkoşîna serxwebûn û azadiya gelê Kurdistanê hibe pîrseke da-nûstandîna bîngehî û doze di-da pejirandin. Di vê barê de heya were gotin jêhatî û jîr bû.

Ji ber van hemû taybetiyên xwe Vedat AYDIN, ji aliye gîr-me hatibû pejirandin û lewma ji bi mafdarî hûbû pêşengîkî gele Kurd ê bi rûmet û mezin.

Tirk "Daireya" xwe "Şerê Taybetî" bi çeweyêke li cihanê nedîti, li Kurdistanê ajotibû nava xebate-ke gemar.

Di roja 28'ê Heziranê de Sero-ke Helediya Helalê Yakup KA-RA û hevalên Wî Mehmet URUN, AN BENEK, Hamid KARA û Huseyin BABAT ji aliye ko-mandoyên artîşa Tirk bi hovîti hatin kuştin. Di sala roja 28'ê Heziranê de li gundê Nêrêxê erdima Şîrnexê gundiyê bi navê Mehmet KILIÇ ku cerdevarî nepejirand û mîhvaneke Wî ha-tin kuştin. Di roja 18'ê Heziranê de li Cizîra Botan welatparêzê bi navê İbrahim SARICA ku berî hingê hatibû girtin, li pêşîya ça-

kurrê wî Azad Tan (11 salî) û Cengîz Tek brîndar bûn. Di roja 18'ê Heziranê de li Bazîdê leşke-ran reşand mer otomobîlekê, kese bi navê İsmail EFE hate kuştin.

Belê, herpirsiyarên van hemû kiriyaran terorîst, "nehatin na-sîn." Lê kontr-gerrîla bi van jî tîr-nebû. Roja 5'ê Tirmehê Vedat AYDIN ji mala Wî revandin û kuştin. Cendekê Wî di roja 8'ê Tirmehê de di navbera navçeyên Maden û Erzenî de, di bin pîrêke de hate dîtin. Dagîrkerên Tirk di daxweyanîyên xwe de digotin, ku wan Vedat AYDIN nebirne. Lê hevala Wî Şukran Aydın, we-ha dibêje: "Vedat gote min, ez du kesên ji yê hatîna nas di-kim. Ew polîs in û ez di bi wan re herim, diwê tu netirî." He-valên Vedat jî, agahî gihandine berpirsiyarên dewleta Tirk û go-tîne: "Vedat hate revandin, di-wê rîyên derketina ji Amedê wezin girtin." Lê dagîrkeran se-rî nedane çî tedbîrêkê. Ji van bûyeran bi zelalî dihe dîtin, li Vedat AYDIN kuştîye.

Vedat AYDIN ne hema weha bi nezani hatîye hilbijartin. Ar-manc ji ne tene ew e, ku hema AYDIN were kuştin. Hedefên tay-betî yen ve teror û qirkirinê bi plan hene. Berî her tiştî di kes-bûna endamên HEP, ÎHD, kovar û sazîyên demokratîkî de, di-xwazîna gele Kurdistanê bitirsî-nîn. Gele me eqkere dihe tehdî kirin û dihe gotin, "Hûn dev ji têkoşîna bernedin, em de we to-van bipêçiqînin." Çima?

Li Kurdistanê, li kêleka teko-gîna gerîla tevgerêke gelî ya herî xurt berevedîçe û dagîrkerên Tirk di rawestandîna vê têkoşîna de ketine nava tengasiyêke herî me-zîn. Lewma ji serî didin van azîneyên kîret (gemar) û derî-mirovahî.

Lê hilbijartîna Vedat AYDIN bi zanabûn e. Ji ber ku Ew, kesekî bi posîde, bi rûmet û tekoşer bû, xwediyê van taybe-tîyan bû. Ew rewşenbîrêkî Kurd ê hiljartî bû, pêşengîkî gelê we-latparêz û goroşvan bû. Ji aliye gele me dihat hemkirin, nîrxîya Wî li cem gel hebû. Li Amedê û derdorena wê, ji aliye hemû birên gel dihat nasîn. Ne tene li Ame-dê, li Erdîman Kurdistanê yen din ji xwediyê posîdeyên mezin bû û gele me evîna xwe ji Wî re hebû. Siyasetên hevzebatkar û reformîst çirandibû, di kesên xwe de guhartîneke mezin pek-anîbû. Ev jî dihe wê maneye, ku berî (merqê) di bin lînge refor-mîzmê de hatibû kîşandin.

Dewleta Tirk a dagîrker van rastîyan tevan anîye ber çavên xwe. Ji bo parastîna derdorena reformîst li Kurdistanê, ji bo ûr-sandîna gel û di ber de ji bi ar-manca kuştîna pêşengîkî gelî, vê kuştîna pêkaniye. Lewma V. AY-DIN hatîye hingavtî, destên Wî hatîne şikêndandin, seriye Wî ha-tîye perçîqandin û bîrêk berda-ne laqê Wî. Le di sala jî cendekî Wî nehatiye vegartin. Ji ber ku dew-leta Tirk, di xwest ku gelê Kurdis-tanê baş bizanibe, çî bi serê Wî hatîye anîn.

Heke armanc hema tenê kuştîna Wî bûna, ji bikaranîneke weha re pêdivî jî neduma.

Dûmahîk di rapela 19'an de

Serokê ERNK Abdullah OÇALAN dibêje:

Di derbarê eniyê û çalakîyên wê de

Dema em pîrîna "eniyê" weke pîrsên din deynin ber çavên xwe, em e hibînin ku "çalakiyên eniyê (faaliyetên cepheyê)" di naveroka xwe de polîtîkî ne. Tevî ku gîrêdanên wê yê xurt bi têkoşîna çekdarî re hene jî.

"Çalakîyên eniyê" bi gelemperî bê çek bi rê ve diçin. Le belê ew, ji "zora şoreşgerî" re "zoreke siyasî" ne. Dema ku cenga partîzanî ji gel re hibe "zoreke çekdarî", hingê rêxistinîna eniyê û çalakîyên wê jî, ji gel re dibin "zora siyasî". Ji ber vê jî, her çendî "partî" bi xurtî pêş ve biçe, hewqasî jî "enî" dorîrehe dibe û ew partîyan dibe "partîyeke gîrneyî." Li vir em dibêjin: Heke ew partî nikaribe pêşengiyê bike, rêxistinîna eniyê jî pêş ve naçe. Têkçûna "isyana" di dîroka Kurdistanê de jî, ni-mûne ne ku her tim "nerêxistin" egera têkçûnan in. Bi tay-betî ev rastî, baş di "isyana" Dersîme û bagûrê Kurdistanê ya dawiyê de xuya bû. Mercê (gertê) serkevtîna yê bîngehî "xwerêxistinîkirinê" Gîrîng e em ji bîr nekin, ku "çeweya isyanîyê" ya bê rêxistin û bebawerî, di nava PKK de jî der-ke. Ev çeweyê, tu caran nikare rast û çepê xwe ji hev bike der.

"Çalakîyên eniyê" di bin pêşengiya partîyê de, gelek tişt in: Xwedîderketîna li cendekên gehîdan, li gora derfetên xwebir-gîhiştin û rêveçûnên prototokîrîna bikaranîna dijmin. Her weha ev çalakî, li tevayî cihanê bi dorîreheî belav dibin û ji cenga partîzanî re dibin pişt.

Li ser vê bîngehê, em dikarin gelek komîte, komele û sazi-yên eqkere bi dent xwe ve binin. U begav bikin, ku di xîzmata serhildanê de bikevin. Dema bi çeweyekî rêxistinî bi kar werin, dikarin di pêşvebirîna şoreşê de roleke mezin bilîzin.

Her weha, ji "mîzgeftan" ve bigir û heya bi "dawetana", rêxistinîkirîna wan bi çeweyekî zanyarî û şoreşgerî, hûmeke pîr mezin e ji tevgera gelî re. Bi rastî jî, mirovê me, ye ku newêribû bigota "Ez Kurd im", lîro xwedî li Kurdistanêke serbixwe û aza derdikeve. Ji ber vê yekê rêxistinîna gel di bin ala "eniyê" de gelekî pêwîst e.

Tevgera gelêrî bê alîkariya gerîla bi ser nakeve. Her weha encama cenga partîzanî jî, bê alîkariya serhildanên gelêrî, têkçûn e. Lewma yekîtiya "gel û gerîla" hêzeke mezin e, ku tu caran dijmin nikare zorê bide ser. Ev yekîtiyê, yek ji mercên pêkanîna Kurdistanêke serbixwe û aza ye. Dema ku tevger û eniya gel pêş ve neçe, hingê şoreş dibe mîna mirovê ku li ser lîngekî bînege. Her tim gel hîma şoreşê yê bîngehî e. Tu caran ne divêtiye, ku ev hîm, "çek" be. Bi dar, ber, kevîr, xwepêşdan û heya bi kuştîna hinde karbîdestên dijmin jî. Tev çekên gel ên bîngehî in. Hêviya rizgariyê ji di vê pêşveçûnê de ye.

Vedat AYDIN çima hate kuştin?

Berî V. AYDIN were kuştin, angû berî 5'ê Tirmehê bi çend hefteyan, li Kurdistanê kontr-gê-rîla di kar de bû. Hinde bûyerên bi "sir" li Kurdistanê dibûn. Li Hêlalê, li Cizîra Botan, li Şîrnexê, li Bazîdê, li Amedê, li Kosarê û Êlîhê mirov dihatin berûşîyek ki-rin, li ser otomobîlan dihat re-şandin, sazi û rêxistinîna demok-ratîd dihatin bombe kirin. Li gora daxweyanîyên berpirsiyar-ên dewleta Tirkîna dagîrker, ke-sên van hovîtiyan dikirin "ne-nas" bûn. Tiliya dewletê jî, di van bûyeran de, ji binî "nebû."

Lê belê, her mirovêkî bi mejî, bi hesarî dizanî ku ev bûyer berhemên gladiyoya dewleta Tirk in. Ji ber ku bîlî dewleta Tirk çî dijminêkî wan kes û sazîyên di-bin hedef nebû û nîn e jî. Dewleta

ve gel dan ber fişekan û kuştin. Di roja 18'ê Heziranê de li Amedê otomobîla Avukat Mus-tafa Ozer, Serokê Partiya Ked a Gelî yê kevîr hate bombe kirin. Di roja 25'ê Heziranê de buroya Kovara "Özgür Halk (Gele Aza)" li Amedê hate bombekirin, ku buroya Şaxê Komeleya Mafên Mirovan li Amedê jî di wê ava-hiyê de bû. Di roja 28'ê Heziranê de nameyên tehdîtê avêtin bu-roya Kovara 2000'e Dogru (Ber bi salên 2000'î ve). Di roja 1'ê Tirmehê de nameyên tehdîtê avê-tînan dikanên ku rojnameyan difi-roşin û dikanek jî hate bombe kirin. Di roja 22'ê Heziranê de li Kosarê otomobîla kesekî bi navê Ahmet Dogan hate bombe kirin; welatparêz Mehmet Salih DO-GAN mir, Ahmet Dogan jî bi xedarî birîndar bû. Di roja 2'ê Tirmehê de li Êlîhê bombeyek avêtin otomobîlekê, xwediyê oto-mobîlê û endamê Kargîrîya Ko-melîya Mafên Mirovan Sîddîk Tan,